

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 9 september 2021

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Hartelijk welkom bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Het is vandaag 9 september. Ik hoop dat iedereen een fijn reces heeft gehad. We hebben een bericht van ... Mag die iets zachter? We hebben een bericht van ... gehad van de heer Moussa Aynan en van de heer Wouter Rutten van de VVD. De heer Moussa Aynan, ja? Voor de open monumentendagen, dat is aanstaand weekend, hebben zich helaas wat raads- en commissieleden die zich hadden aangemeld in eerste instantie om hier het een en ander rond te leiden, die hebben zich terug moeten trekken. Er zitten nog wat gaten in het schema, dus ik leg hier even bij u de vraag neer of u misschien in staat en bereid bent om die gaten op te vullen? Dat is op zondag van 16.00 tot 17.00 uur en op zondag van 13.00 tot 15.00 uur. Mocht u denken: nou, wat ontzettend leuk, dat wil ik echt heel, heel erg graag, dan kan ik wat vertellen over de geschiedenis van deze prachtige zaal en van het raadswerk, dan kunt u zich aanmelden bij Heske Pohlmann.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Eens even kijken hoor, zijn er nog mededelingen van commissieleden? Mijnheer Drost.

De heer Drost: Dank u, de heer Gün is verhinderd en ik las dat de heer Bloem van de SP dat ook is.

De voorzitter: De heer Bloem en de heer Gün van GroenLinks en de heer Bloem van de SP. Dat was het qua bericht van verhindering? Ja. Eens even kijken hoor, mijnheer Wienen, hartelijk welkom.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Ik ga alvast even kijken naar de volgende vergadering, wat er dan op de agenda staat. Let goed op, het is een behoorlijke waslijst, maar ik ga het toch even met u doornemen, omdat het onduidelijkheden weg kan nemen. Dat is de agenda voor de vergadering van 7 oktober. Op die agenda staan in ieder geval de nota Verbonden partijen, ter advisering gecombineerd met de statutenwijziging Spaarnelanden, inclusief de beantwoording van alle artikel 38-vragen ter bespreking. Daarbij wordt ook betrokken een voor mij en de commissiegriffier nieuw en niet gemeld stuk, met als titel Nadere onderbouwing wijziging doelformulering statuten Spaarnelanden. In het stuk wordt de raad gevraagd kennis te nemen van de onderbouwingen van de wijzigingen in de statuten Spaarnelanden, aangaande de doelformulering, zoals van kracht per 1 januari 2018 en zijn wensen en bedenkingen kenbaar te maken met betrekking tot deze onderbouwing. Als tweede stuk staat het stuk bij ter kennisname is dat aangeboden onder 1.1, te weten Vaststellen rapportage 213a onderzoek 'Freelines of defense', inclusief het advies van RKC en de auditcommissie. Als derde Beleid voorkomen en terugdringen misbruik en oneigenlijk gebruik van de gemeentelijke regelingen. Dat is een stuk wat ter bespreking wordt aangeboden. En als vierde Resultaat deelnemingen 2020, ook ter bespreking. En aangekondigd is de nota Vaststellen bestedingsvoorstelling van incidentele middelen voor 2021 en 2022 en dat is ter advisering. Tijdens de behandeling van het initiatiefvoorstel over het burgerberaad dat tijdens de vergaderingen in mei heeft plaatsgevonden, is afgesproken dat er een werkgroep zou komen, onder leiding van wethouder Botter, waar de initiatiefnemers met ambtelijke ondersteuning een aangepast voorstel gaan uitwerken. Kan een van de initiatiefnemers al aangeven wanneer een voorstel naar de raad toe komt? Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Nee, we kunnen nog geen datum noemen. We zijn nu nog in de fase van ... De vraagfase moeten we ook nog een datum prikken zo vlak na het reces, dus dat is nog niet helemaal rond.

De voorzitter: Oké, er is nog geen datum?

De heer Trompetter: Nog geen datum.

De voorzitter: Enigszins een termijnindicatie?

De heer Trompetter: November zou moeten kunnen, denk ik.

De voorzitter: Oké, dan gaan we daar een beetje rekening mee houden. Zijn er nog ter kennisname stukken die de commissie wil agenderen voor volgende vergadering? Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ja, vraag, voor de VVD vraag ik aan om 3.1 dat over de Aanpak overlast Reinaldapark te agenderen.

De voorzitter: Oké, dat is een verzoek namens de VVD, omdat de heer Rutten afwezig is en niemand hem kon vervangen. Dank u wel daarvoor. Dat is 3.1 Overlast Reinaldapark, ter kennisname. 1.3? De raadsinformatiebrief, de RIB. De VVD gaat '...' meekijken op een of andere manier. Wij gaan ze in ieder geval nog even een kattebelletje sturen, dat er een motivatie bij geleverd moet worden en we gaan er vanaf nu iets strenger op handhaven. Dus ook als u iets wilt agenderen, graag even de motivatie, mag heel kort, maar dat we wel weten waarom iets geagendeerd wordt, zodat we kunnen voorkomen dat er stukken op de agenda verschijnen ... Het wordt toch nog een beetje druk, de komende tijd. Waarvan wij denken: is dat nou echt nodig geweest? En dat we eigenlijk niet precies meer weten waarom dit überhaupt geagendeerd is. Dus dan weet u dat bij deze, maar ik geloof niet dat u nog iets wilt agenderen van het ter kennisname ingekomen stukken? Ja, mijnheer Smit?

De heer Smit: Allereerst ondersteun ik het verzoek voor het agenderen van 3.1 Aanpak overlast Reinaldapark. Als daar geen goede motivatie bijkomt, dan wil ik hem ook wel geven. 3.2 de Raadsinformatie uitkomst onderzoek naar de totstandkoming kankerincidenten rapport dat zou ik toch graag in de commissie Bestuur besproken willen hebben, omdat dit niet aan Haarlem voorbij gaat, maar ook Haarlem raakt. Ik denk dat het toch iets is waar even met z'n allen naar gekeken moeten hebben. Ik wil daarvoor de motivering wel indienen.

De voorzitter: De commissie mag hierover oordelen. Vinden we dat een goed plan? Ik zie geen enthousiaste handen omhoog, mijnheer Smit. Wie vindt dit een goed idee? Mijnheer Smit, u staat tamelijk alleen in uw verzoek hierom, helaas.

De heer Smit: Het be... Ik heb mijn tijd opens... Bevreesd mij, mevrouw de ...

De heer Trompetter: Voorzitter, sorry, gaat het om 2.1? Welk nummer? '...'

De voorzitter: Er is geen ... Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Op zich wil ik het wel steunen, maar ik heb eigenlijk één belangrijke vraag over dit stuk en als die gewoon beantwoord kan worden, dan ben ik ook wel tevreden. Die vraag is ... In het stuk staat dat het college vindt dat het heel belangrijk is dat de vertrouwensband tussen de burger en de

politiek weer terugkeert, onder andere door dit hele gedoe met dit rapport. De vraag van Trots Haarlem is: hoe wil ze dat bereiken? In plaats van alleen maar uitspreken dat het erg belangrijk is dat dat gebeurt.

De voorzitter: Ik stel voor dat u die vraag gewoon op de gebruikelijke manier uitzet. Als het u echt om de beantwoording van die vraag gaat, lijkt het me niet nodig om dit stuk te agenderen. Dus als er geen meerderheid voor is, dan agenderen we het niet. Het spijt me, mijnheer Smit, u heeft het dit keer niet gered. Meestal wel hè. Mijnheer Smit.

De heer Linder: Ik wil ook best steunen. Sorry, ik zie nu pas waar het precies over gaat, sorry.

De voorzitter: Oké, mijnheer Linder, u wilt het wel steunen. Ik hoor nog een ... Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: '...'

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, mijnheer Ijsbrandy, mijnheer Van den Raadt. Zie ik nu echt mevrouw Van der Windt ook? Nee, oké. Goed, nou ja, dan gun ik het u. Als u met een hele goede motivatie ... Nou, er zijn best wel ... Gaan we het nu ... Ja, ik zei het zelf al: kijk, ik ben dan weer veel te coulant, we gaan het even wegen. Volgens de weging is er nog immer geen meerderheid. Het spijt mij. U bent natuurlijk wel vrij om hier vragen over te stellen, mijnheer Smit, als u dat wil. Dat mag altijd, hè. Goed, dan gaan wij door met de Jaarplanning en de Actielijst. Zijn er op de Jaarplanning en Actielijst nog zaken waar de commissie de wethouder wil vragen om verduidelijking? Nee. Zijn er op de actielijst nog zaken die volgens de commissie van de lijst kunnen en zou moeten worden verwijderd, omdat deze achterhaald zouden zijn? Nee.

5. Transcript commissie d.d. 10 juni 2021 en 17 juni 2021 openbaar + besloten deel (alleen n.a.v.).

De voorzitter: Zijn er nog opmerkingen over het transcript van de commissie van 10 juni of van 17 juni? Nee.

Ter advisering aan de raad.

6. 17.25-17.40 uur Beslissing op bezwaar van de heer R.E. Mooijekind. Inzake de bekrachtiging van geheimhouding op op de weggelakte delen van het PwC rapport, de opdrachtbevestiging en het intern vooronderzoek (JW).

6.1 Achtergrondinformatie bij beslissing op bezwaar van de heer R.E. Mooijekind. Inzake de bekrachtiging van geheimhouding op op de weggelakte delen van het PwC rapport, de opdrachtbevestiging en het intern vooronderzoek.

De voorzitter: Dan gaan wij nu door met de vergadering, de inhoudelijke punten. Ter advisering aan de raad, is ...

De heer Trompetter: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Oh, mijn klok loopt en het is toch een voor de orde ding nog.

De voorzitter: Ik wist niet dat het een van de orde ding was. Maar ik kan hem ook niet stopzetten, dus ...

De heer Trompetter: Ja, dan moet het maar weer zo. Van de agenda. Ik heb twee opmerkingen. Wat maakt dat we punt zes bespreken? Ik doe ook verzoeken, terwijl er een advies ligt van de bezwarencommissie. En is dan hoger beroep dan niet de geëigende weg? Dus ik stel voor om punt zes van de agenda af te halen en bij punt 8 mist de motivatie voor de bespreking en de vraag is: wat maakt dat we nu terugblikken op reeds gedane verkiezingen? Dank u.

De voorzitter: U stelt voor om agendapunt zes van de agenda af te halen. Die staat ter advisering aangeboden en uw motivatie heb ik niet helemaal gevolgd, maar zijn er mensen die dit verzoek steunen?

De heer Van den Raadt: Er is wel een inspreker voor dit onderwerp, voorzitter.

De voorzitter: Dat klopt.

De heer Smit: Voorzitter, mag ik dan nog een keer heel kort horen wat de reden is om zes ...

De voorzitter: Zou u uw motivatie nogmaals herhalen, mijnheer Trompetter?

De heer Trompetter: Het gaat over Wob-verzoeken. Er is een bezwarencommissiebehandeling geweest. Er is een bezwarenadvies over geschreven. Daar heeft het college een besluit over genomen, dus de geëigende weg lijkt mij dan hoger beroep bij de rechter eventueel en ik vraag me af waarom we dat hier dan gaan bespreken en wat er dan van de raad wordt gevraagd. Dank u wel.

De voorzitter: Misschien kan de burgemeester hier even een duidelijker antwoord op geven.

Burgemeester Wienen: Ik denk dat hier een misverstand is. We hebben hier wel eens eerder over gesproken. Dit is een besluit van de raad, dus de raad moet daar een besluit over nemen. College doet dan wel een voorstel, die brengt het hier in, maar het is een besluit van de raad. De bedoeling is gewoon om het advies van de, wat ons betreft, om het advies van die bezwarencommissie te volgen, maar het is wel een besluit wat de raad moet nemen. Daarom ligt het hier op de agenda en dan kan de raad in de raadsvergadering een besluit nemen.

De voorzitter: Dus we gaan het behandelen. We hebben inspreker. Hartelijk welkom, mijnheer Mooijekind. Dat klopt, hè, ja, mijnheer Mooijekind. Volgens mij is uw microfoon in werking gesteld. U heeft vast wel eens eerder ingesproken. Het is het rechter knopje. Dan krijgt u drie minuten de tijd van mij en dan moet u gaan afronden en dan kunnen er vragen gesteld worden. Dus ik zou zeggen: gaat uw gang.

De heer Mooijekind: Dank u wel. U gaat straks spreken dus inderdaad over een Wob-verzoek wat ik heb gedaan. Dat is in 2017 al gedaan. Er hebben inmiddels ongeveer 10 rechters zich over uitgesproken. Er zijn vier uitspraken over gedaan en die komen er allemaal een beetje op neer dat tot nu toe er te weinig informatie wordt vrijgegeven. Het punt is, en daarom zitten we nu hier en dan refereer ik ook even naar mijnheer Trompetter, het is uw zaak geworden toen u instemde met de bekrachtiging van de geheimhouding.

De heer Mooijekind: Wat mij daarbij frustrereert, is dat ik graag met u of met leden van de raad van gedachten had willen wisselen over die openbaarheid, maar dat lukt me niet, omdat u er ooit een keer en dat is een voorgaande gemeenteraad geweest, heeft voor gekozen om Wob-verzoeken en bijbehorende bezwaarprocedures af te laten handelen door B en W. In de praktijk gebeurt dat, dat ik met dezelfde mensen weer te maken heb als voor de geheimverklaring. Ik zit steeds bij de rechter met naast mij Pels Rijcken als

stadsadvocaat en de portefeuillehouder van de gemeente Haarlem. De argumenten die blijven zich steeds herhalen, terwijl, en ik volg u met enige regelmaat, ik de indruk heb dat de raad wat meer een eigen koers is gaan varen als het gaat om openbaarheid. Ik vind bij deze kwestie, dat is het PwC rapport, dat die gewoon geopenbaard moet worden, omdat dan duidelijk wordt wat er is gebeurd. Ik vind dat het een doofpot is. Ik weet ook dat de burgemeester dat absoluut niet vindt. Ik verzoek u dan ook aan hem te vragen welke maatregelen er zijn genomen na het verschijnen van het PwC rapport, want daaruit blijkt dat er eigenlijk helemaal niks is veranderd. Dat is de reden, want u weet misschien ook dat ik eerder alle integriteitsmeldingen van 2007 tot 2017 heb gewobt, dat ik het integriteitsbeleid van B en W, maar ook van de gemeentesecretaris, door onderzoeken welke besluiten er worden genomen en waarom, want, dat weet u misschien ook, verder is er niemand hier in deze organisatie die beide functionarissen controleert. Van der Smagt en Garretsen, oud raadsleden, hebben dat ooit geprobeerd, die zijn ermee gestopt inmiddels, maar die werden ook geen toegang gegeven tot de meldingen. Wat mij nou om gaat, en dan trek ik het iets groter dan het PwC rapport, is dat ik wil kunnen controleren of de meldingen die zijn gedaan of die serieus worden behandeld. Het is een misverstand ...

De voorzitter: Mijnheer Mooijekind, u heeft nog een halve minuut.

De heer Mooijekind: Halve minuut? Het is een misverstand als u denkt dat ik alle namen op tafel wil hebben en in die zin wil ik wel nog iets vertellen over de Wob-procedure, over de integriteitsmeldingen, want die loopt nu. Ik heb niet zo lang geleden inzage gekregen in een aantal dossiers die door een speciaal bureau gezwart zijn en anders dan de argumentatie van voorheen, zijn die dossiers gewoon heel goed te lezen. Je kan gewoon met het weglakken van, laat ik het zeggen, essentiële privé-informatie een goede indruk krijgen wat er is gebeurd en hoe er op is gereageerd.

De voorzitter: Dank u wel. Dat klopt ongeveer qua tijd, goed gedaan. Zijn er vragen aan de heer Mooijekind op dit moment? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. U zegt dus dat er vier rechtszaken zijn geweest inmiddels, met in alle vier de rechtszaken is gesteld dat de gemeente eigenlijk meer zou moeten prijsgeven. Op de een of andere manier lukt dat niet en voert de gemeente die rechtszaken niet uit. Of zeg maar de besluiten van de rechter niet uit?

De heer Mooijekind: Ja, daar komt het op neer. Het zijn niet allemaal mijn zaken. Er is ook een oud ambtenaar van de gemeente Haarlem, waarvan sommige weten wie dat is, die heeft ook twee rechtszaken gedaan, maar die uitspraken komen steeds op hetzelfde neer. Waarbij we in februari de laatste rechtszaken hadden en toen is zelfs, heeft de rechter bevolen om een betere zoekslag te gaan maken, omdat er aantoonbaar niet alle documenten zijn aangeleverd. Maar dat is meer een kwestie tussen mij, geloof ik ... Ik moet eerlijk zeggen: ik weet niet meer wat bij B en W ligt en wat bij de gemeenteraad ligt, want er is een splitsing in gemaakt. Waar u vandaag over gaat oordelen is de splitsing die echt te maken heeft met het weglakken, alles wat weggelakt is. Het gedeelte van wat niet aangeleverd is, dat ligt volgens mij meer bij B en W.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen aan de heer Mooijekind? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou ja, u zei dat we dat als raad gemandateerd hebben aan het college. Hoe zou de situatie anders zijn als wij dat niet mandateren aan het college en het zelf weer als raad daar het heft in handen nemen?

De heer Mooijekind: Ik denk dat dat veel zuiverder zou zijn in eerste instantie. Als we het hebben over macht en tegenmacht. Uw relatie met B en W is gebaseerd op vertrouwen en vooral op het verstrekken van informatie. De Wob gaat over informatie. Informatie vastgelegd in documenten. Ik heb wel eens het argument gehoord dat er geen capaciteit voor zou zijn bij de griffie, maar ik denk dat het heel makkelijk op te lossen zou zijn door een medewerker van de gemeente te detacheren bij de griffie, te zoeken in de archieven van de griffie en te blijven bij het bestuursorgaan griffie. Ik heb ook wel eens gevraagd aan B en W: waar gaan jullie nou zoeken? Maar als ik bij jullie Wob, wordt er feitelijk bij B en W, of de gemeente, wordt het onderzoek uitgevoerd, terwijl jullie twee verschillende bestuursorganen zijn. Bij de Wob dien je een verzoek in bij een bestuursorgaan. Dus als ik bij jullie iets indien, dan is het heel interessant om te kijken wat daar uitkomt en of dat overeenkomt met wat B en W voor kennis heeft. Ik bedoel, het hele systeem is op zich wel mooi met checks and balances, maar dan moet je niet als gemeenteraad een hele belangrijke verantwoordelijkheid weer terug gaan geven aan B en W.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer Mooijekind, u maakte net al duidelijk. Er zijn op 3 juni twee uitspraken gedaan door de bestuursrechter. Eén is de reden dat dit vandaag ons op de agenda staat, dat duurt natuurlijk vanwege het reces wat langer en de andere richt zich zoals u zegt op de omvang van de stukken die ... U zei: ik had meer stukken gevraagd en die heb ik niet gekregen. De rechtbank heeft u daarin een gelijk gegeven, heeft gezegd: daar moet opnieuw naar gekeken worden. Heeft u inmiddels al een reactie daarop ontvangen van het college?

De heer Mooijekind: Nee.

De voorzitter: Ja, mijnheer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Dank u wel. U zei net dat er, althans u wekte de suggestie, dat er bij de ambtenaren en bij het B en W andere informatie zou bestaan dan bij de raad. Nou kan het best zijn dat er informatie bij de ambtenaren en B en W is, maar er kan nooit andere informatie zijn. Dus alles wat de raad krijgt, is een subset van wat er in het stadhuis en bij B en W, et cetera, circuleert. Dus u zult van de raad zelf niet wijzer worden, als u aan de raad Wob-verzoeken richt. Dat zal altijd dezelfde informatie zijn als bij B en W en ambtenaren beschikbaar is.

De heer Mooijekind: Ik zei: het zou kunnen. Ik ga er vanuit dat dat niet zo is, maar stel nou, en dat is meer dat u die bestuursorganen apart moet zien. U moet het doen met de informatie die B en W u aanreikt. Dat is bewerkte informatie. Het mooie van de Wob is dat je een verzoek kan doen naar de onbewerkte informatie en wat dat, en ik denk dat u dat bedoelt, als je dan gaat kijken en met je eigen verstand afwegingen maakt, kan je misschien tot een hele andere conclusie komen dan het ambtelijke apparaat of B en W. Dat is juist het mooie van de Wob en waarom het zo belangrijk is dat die per bestuursorgaan gescheiden moet blijven. Kijk, als B en W in jullie archieven gaat zoeken, vind ik dan ook weer net even iets anders dan dat ze in hun eigen habitat blijven. Jullie hebben gewoon werk uitbesteed. Eigenlijk het controleren van Wob-verzoeken, hebben jullie, nota bene, uitbesteed aan de organisatie die het meeste belang heeft bij het managen van informatie.

De voorzitter: Mijnheer Ijsbrandy.

De heer IJsbrandy: Om het even heel concreet te maken. Als ik een spreadsheetje in elkaar hack, op basis van de jaarrekening of begroting, om voor mezelf bepaald inzicht te creëren, dan zou je daar dus via het Wob-verzoek ook toegang toe willen hebben?

De heer Mooijekind: Kijk, het moment dat u die web-spreadsheet deelt met uw collega's via de griffie is het onderdeel geworden van het bestuursorgaan gemeenteraad en wordt het voor mij interessant om te wobben. Ik heb ook wel eens, ik weet dat de hoofdgriffier of de vorige, die hield dan stemmingen bij in een eigengemaakte spreadsheetje. Dat is eigenlijk heel interessant om te kunnen wobben. Als ik dat doe bij B en W krijg ik het niet. Doe ik het hier krijg ik het wel, want het is een document wat binnen dit bestuursorgaan is aangemaakt.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Nou ja, als eerste complimenten voor uw vasthoudendheid in deze. Dat meen ik oprecht, want ik moet eerlijk zeggen: ik vind het best ingewikkelde materie geworden inmiddels. Ik heb inderdaad, net als mevrouw Van der Windt, geconstateerd dat er twee rechtszaken liepen, die zijn gelijktijdig gepubliceerd en vervolgens terugverwezen naar bezwaarschriftencommissie. Alleen, daar lijkt het vervolgens weer op één hoop gegooid te zijn en is het voor mij heel moeilijk om te onderscheiden of die bezwaarcommissie, is daar gesproken over het feit dat er echt twee verschillende documenten zijn? Het PwC rapport zelf, dat witgelakt is en het interne document, het interne onderzoek dat eigenlijk compleet zwartgelakt is. Heeft die bezwaarschriftencommissie daar onderscheid in aangebracht? Dat is eigenlijk mijn eerste vraag. Mijn tweede vraag is of ook het gedeelte, wat de rechtbank dus inderdaad ook heeft gezegd: die zoekslag moet vergroot worden en er moet een inventarislijst komen, want ook dat vind ik niet terug in het advies van het bezwaarschriftencommissie. Dus zijn er over die twee onderwerpen is daarover gesproken?

De heer Mooijekind: Over de zoekslag is nog niks gesproken. Bij de adviescommissie voor bezwaarzaken hebben wij gesproken over puur het weggelakte deel. Ik maak het even nog even iets ingewikkelder. De rechtszaak was afgelopen februari en toen ik daar kwam, zeiden ze: we kunnen het overal over hebben bij deze rechtszaak en dan doelden ze met name over stukken die niet geleverd zijn, maar niet over het weggelakte deel. Het weggelakte deel, dat is namelijk uw verantwoordelijkheid en ik ben destijds niet, ik had als belanghebbende geïnformeerd moeten worden dat u de documenten geheim heeft verklaard. Dat heb ik niet gedaan en daardoor had ik het recht om na twee jaar alsnog bezwaar te maken en daar is deze procedure uitgekomen. Dus eigenlijk de oorspronkelijke rechtszaak is gesplitst in twee delen. Aan de ene kant loopt nog een deel waarvan ik zeg: er zijn meer stukken die jullie niet leveren. Het andere deel daar spreken jullie eigenlijk vandaag over en als we daar niet uitkomen, zou dat dan eventueel nog een keer bij de rechtbank voor de eerste keer echt behandeld gaan worden, maar dan gaan we het hebben over de argumenten: wordt bepaalde informatie al dan niet terecht weggelaten, weggelakt. Snapt u dat? Of maak ik het veel ingewikkelder?

Mevrouw De Raadt: Nou, ik zou wel de voorzitter willen vragen om zo meteen, als iedereen zijn vragen heeft gesteld, even een kleine schorsing in te roepen en dan zou u toch nog even wat vragen willen stellen, want ik wil dit goed begrijpen voordat we de behandeling gaan voeren. Ik heb niet het idee dat alle stukken bij de agenda zaten.

De voorzitter: Zijn er nog meer vragen vanuit deze commissie? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, nog één nabrander. Kijk, ik zie nu eigenlijk als oplossing dat wij als raad het weer in eigen hand nemen, maar dat kan waarschijnlijk wel een tijd duren. Dit PwC rapport is ooit inderdaad geheim verklaard. Gelukkig hebben wij daar niet aan meegedaan, maar op de korte termijn is misschien de beste oplossing als wij die beslissing herzien van het PwC rapport geheim verklaren en het nu niet meer geheim verklaren?

De heer Mooijekind: Wat bedoelt u dan?

De heer Van den Raadt: Nou, als we ... In uw zoektocht naar de waarheid is de snelste oplossing niet om gewoon nu als raad opnieuw uit te spreken dat PwC rapport niet meer geheim is?

De heer Mooijekind: Ja, maar dan, als constructief meedenker, zou dat betekenen dat ook alle namen op straat komen te liggen en dat is iets waarvan ik ... Eigenlijk zijn we, het enige daarover eens, de burgemeester en ik, dat dat niet de bedoeling is. En dan heb ik het ... We kunnen discussiëren over herleidbaarheid en ik vind dat het B en W daar heel ver in gaat en ik vind dat overdreven, maar het is nooit mijn bedoeling geweest om namen op tafel te krijgen. Ik wil gewoon weten wat er is gebeurd. Met die verstanden, dat hoger geplaatste ambtenaren en bestuursleden, dus denk aan wethouders, burgemeester en gemeentesecretaris en misschien sectorhoofden dat die wat mij betreft minder beroep kunnen doen op het argument van het beschermen van de persoonlijke levenssfeer en dat wordt ook in uitspraken van de rechtbank bekrachtigd, omdat die een hogere verantwoordelijkheid hebben en daarbij komt meer transparantie bij het afleggen of het uitleggen van hun beleid.

De voorzitter: Dat ... Oh, mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, er lopen twee microfoons. Als mevrouw De Raadt gelijk heeft en daarin gesteund wordt door de heer Mooijekind, dat niet de volledige documentatie bijgevoegd is, dan zou ik willen voorstellen, commissie, om dit punt van de agenda te halen en dan de volgende keer op de agenda met alle stukken te behandelen. Dus dat voorbehoud wil ik maken, na even de kleine schorsing, mevrouw De Raadt. Dus ik ben benieuwd wat u er in uw overleg met de heer Mooijekind constateert. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Ik denk dat het sowieso wel verstandig is om even een korte schorsing in te lassen, want ik geloof dat er een beetje misverstand is over de duiding van het stuk dat nu voor ligt, dit agendapunt, maar daar kunnen we het dan zo even over hebben. Als er verder geen vragen zijn aan de heer Mooijekind, dan wil ik u zeer bedanken voor uw komst. Ik geloof dat mevrouw De Raadt nog wat vragen aan u heeft. Dat betekent dat wij nu even kort gaan schorsen. Minuut of vijf, is dat voldoende, mevrouw De Raadt? Ja, we gaan even vijf minuten schorsen.

De voorzitter: Hartelijk welkom terug bij deze commissie Bestuur vergadering. Excuses voor de korte intermezzo voor de mensen die thuis kijken. Er moest even het een en ander besproken worden, want het gaat best over complexe materie, vandaar. Waar gaat het ongeveer over? De raad wordt gevraagd, naar aanleiding van de ingebrachte bezwaren van de heer Mooijekind, dat was degene die u zojuist heeft horen inspreken, de bestreden besluiten inhoudende de bekrachtiging van de geheimhouding op de weggelakte delen van het PwC rapport, de opdrachtbevestiging en het intern vooronderzoek in stand te laten overeenkomstig het advies van de commissie bezwaarschriften. Verder wordt de raad gevraagd over te gaan tot betaling van een aan de bezwaarde verschuldigde dwangsom. Daar gaan we het nu over hebben en de

commissie wordt verzocht om advies te geven over de wijze van agendering straks in de raadsvergadering. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter en dank voor de korte schorsing die u mij heeft toegestaan. Dat heeft wel het een en ander verhelderd, maar het heeft er ook voor gezorgd dat ik eigenlijk nog een aantal extra vragen heb en die extra vragen die zijn eigenlijk voor de bezwaarschriftencommissie. Ja, nu zit alleen natuurlijk de portefeuillehouder hier. Dat is niet de voorzitter van de bezwaarschriftencommissie, dus mijn voorstel is dat ik mijn vragen ga stellen en wellicht dat ik dan op een later moment daar schriftelijk antwoord op krijg en ik hoop dat het dan wel voor de, ruim voor de raadsvergadering is. Er zijn dus wel een aantal punten waarover ik me heb verwonderd als ik dit advies, dat is aan ons gericht is, zo lees. De eerste is: waarom besluit de bezwaarcommissie bijvoorbeeld dat de heer Mooijekind geen belanghebbende is? Terwijl de raad tijdens die commissie dus ook heeft aangegeven, de gemachtigde namens de raad heeft aangegeven: de heer Mooijekind is dat wel. Dat is dan toch al opmerkelijk, dat je als commissie eigenlijk tegen de wensen in van de raad besluit en dat ook nog zonder motivering. Dan punt twee. Ja, ik neig ... Het tweede punt waar ik me over verwonder, is dat ik wel neig naar het standpunt van de heer Mooijekind, dat er inderdaad wel heel veel lijkt te zijn weggelakt en dan vooral bij het rapport over het interne onderzoek. Het CDA vraagt zich dan ook af, en dat is dan ook hetgeen wat ik net heb nagevraagd bij de heer Mooijekind, of die commissie eigenlijk wel alle documenten heeft bekeken? Ja, eigenlijk omdat uit hun overwegingen dat helemaal niet valt op te maken of ze één document hebben gezien, twee documenten of alle drie de documenten. Ook dat is opmerkelijk, omdat de rechtbank juist nadrukkelijk onderscheid maakt tussen die twee. Er is ook echt wel groot verschil. Het PwC rapport, daar is eigenlijk een beetje wit gelakt. Voor zover ik kan zien vooral de namen en dat soort dingen, maar het interne onderzoek is compleet zwart. Goed, dan mijn derde punt. Nou, dat ging over die inventarislijst, dus daar heb ik dan in ieder geval dan de vraag richting het college: heeft het college dat al gedaan wat de rechter heeft gezegd? De inventarislijst verschaft aan de heer Mooijekind of deze in ieder geval openbaar te maken. Als ze dat dan hebben gedaan, zijn ze dat ook van plan om dat in de toekomst blijven doen en zo niet, waarom niet? Dus ja, het CDA zit wel een dilemma hier, want ook, wat de heer Mooijekind tijdens de adviescommissie behandeling ook aangeeft, de raad is terecht, denk ik, hogere eisen gaan stellen aan de geheimhoudingsbesluiten. Wij zijn in ieder geval begonnen met het verlangen van het college om deze besluiten te motiveren en te beperken ook in de tijd, hetgeen wat de Raad van State eigenlijk al drie keer tegen de gemeente Haarlem heeft gezegd. Ik denk in een van de laatste uitspraken van de Raad van State dan konden we ook lezen dat ze ook wel openlijk geïrriteerd waren dat de gemeente gewoon blijft weigeren om te voldoen aan de motiveringseisen. In ieder geval voor mij persoonlijk, maar ik denk ook voor de rest van de raad, was dat echt wel een wake up call. Maar goed, dat geldt dan denk ik nog niet voor ons allemaal.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw De Raadt, u zegt: een wake up call en nou bent u de jurist. Wat is voor u de inhoud van die wake up call?

Mevrouw De Raadt: Dat de Raad van State echt gewoon duidelijk aangeeft: al twee keer eerder, dit is nu de derde keer dat we tegen de gemeente Haarlem zeggen dat ze hun geheimhoudingsbesluiten moeten motiveren en de gemeente Haarlem blijft dit gewoon weigeren.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: En kunt u dat relateren aan de rol of de versterkte rol die u voor de raad beoogt? Zijn wij hier in dit geheel te passief en laten we dingen toch maar gebeuren en grijpen wij niet in of ziet u een mogelijk actievere rol voor de raad in dit soort processen?

Mevrouw De Raadt: Ja, dat klopt. Ik denk dat we lange tijd te passief zijn geweest. Dat het college besluiten nam en ons om bekrachtiging vroeg en ja, dat we vaak misschien te snel hebben gedacht: nou, het zal wel goed zijn. En ja, zoals de Raad van State al drie keer heeft gezegd: het is niet goed. Dus mijn vraag aan de portefeuillehouder is nu eigenlijk: hoe nu verder? Want voor het CDA heeft het in ieder geval weinig nut om een geheimhoudingsbesluit, of meerdere eigenlijk, wordt van ons gevraagd opnieuw te bekrachtigen, waarvan we dus eigenlijk al weten dat ze zullen gaan sneuvelen bij de rechter. Dan uiteindelijk ook in hoger beroep en dan zal de Raad van State ons voor de vierde keer veroordelen. Daarnaast, het CDA, en dat geldt waarschijnlijk ook voor andere partijen, ik kan niet zeggen: de geheimhoudingsbesluiten moeten beter en dan in dezelfde week een oud, of twee oude geheimhoudingsbesluiten, waarvan we nu al weten dat ze niet kloppen, waarvan echt de rechter op de gebreken heeft gewezen, opnieuw te bekrachtigen. Dan ben ik en ik denk ook dat dat geldt voor andere partijen, dan zijn we gewoon onze geloofwaardigheid kwijt. Dus ik wil een oplossing horen van de portefeuillehouder. Komt er een nieuw besluit? Zeg het maar, maar, nou ja, ik denk dat het standpunt van het CDA helder is. Dan heb ik als laatste nog wel één vraag en dat is een inhoudelijke vraag. Die vraag heb ik in 2019 ook gesteld. Ik heb 'm schriftelijk gesteld, maar ik heb nooit antwoord gekregen. Want in het rapport, dat is niet geheim, daarin staat dat PwC aangeeft dat er een vervolgonderzoek, dat dat noodzakelijk is om de onderste steen boven te krijgen, maar waarom heeft het college nooit die opdracht verleend tot dat vervolgonderzoek? Wil het college niet dat die onderste steen boven komt? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Sluit met mijn fractie geheel aan bij het CDA. Bij ons is de ervaring ook dat op het moment dat rechters besluiten van gemeente Haarlem, zeg maar, terugsturen naar de gemeente om nieuwe besluiten te nemen, dat de gemeente Haarlem heel vaak dezelfde soort besluiten neemt en daardoor eigenlijk te bezwaarmaker gijzelt tot in lengte van jaren. Mijn vraag zou zijn: hoe het college ziet, zeg maar, op dat tegengaan, dat je dezelfde fouten weer opnieuw neemt en de mensen weer opnieuw in de ... Kijk, de wetgever gaat uit van een integere overheid en ik neem toch aan dat Haarlem zich bij de integere overheden wil scharen en ik zie ook niet in waarom we dus nu weer iets opnieuw geheim zouden moeten verklaren, waarvan de rechter al drie keer gezegd heeft dat het niet klopt, dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. We hebben onlangs gesproken over de eisen die de Wob stelt aan bestuursorganen om stukken geheim te verklaren, naar aanleiding van het door D66 ingediende amendement Openbaarmaking stukken business case iZoof. We hebben toen gewezen op het feit dat er dan ook een belangenafweging moet plaatsvinden en dat die belangenafweging ook duidelijk moet zijn opgeschreven moet worden. Het eerdere bekrachtigingsbesluit in deze zaak van de gemeenteraad voldoet eigenlijk niet aan die eisen en ook het nieuwe besluit voldoet daar ook niet aan. Daarmee zal de kans heel groot zijn dat de gemeenteraad van Haarlem wederom een vernietiging van de rechtbank of de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State om de oren zal krijgen, want ik heb de indruk dat de heer Mooijekind, als hij de stukken nu niet krijgt, alsnog in beroep zal gaan bij de rechtbank. D66 kan alleen maar instemmen met een bekrachtigingsbesluit als daarin ook de eerdere onjuistheden zijn rechtgezet en een

goede belangenafweging heeft plaatsgevonden, waarom in dit geval het belang op privacy van bepaalde belanghebbenden zwaarder moet wegen dan het belang op openbaarmaking voor iedereen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Wie kan ik het woord geven? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Als niet-jurist moet je heel erg opletten en heel goed luisteren naar de juristen en dank daarvoor beide dames om dit heel goed toe te lichten. Open Haarlem heeft tegen de geheimhouding gestemd. Open Haarlem heeft de stukken, volgens mij, destijds integraal kunnen lezen en ik heb destijds in de raad gezegd: bij het interne rapport zijn er drie woorden overeind gebleven, die je kon herhaald lezen, dat waren de woorden de, een en het en de rest was weggelakt, om en nabij. Dat, denk ik, heeft onrecht gedaan aan de inhoud van de zaak. Mede ook daardoor, vinden wij, heeft de zaak een dimensie gekregen, die, als je hem wijzer had aangepakt in het begin, de zaak nooit gekregen zou hebben. Het vervelende is dat het neigt, of zichtbaar maakt dat er wel degelijk een doofpot-cultuur is en ja, mevrouw De Raadt, dat vervolgonderzoek is nooit gekomen en dus mogen we aannemen, bewust nooit gekomen. En ja, klassieke slachtoffer in deze was de klokkenluider, is de klokkenluider en de rest is eigenlijk buitenspel gebleven. In, vind ik persoonlijk, opgeteld een materie waarin fouten zijn gemaakt, waarin slordigheden zijn gemaakt, vormen van wellicht vriendjespolitiek is bedreven, maar als je het optelt, had je er ... Als je het goed had behandeld, had je dit als een probleem op kunnen lossen, uit kunnen saneren, nieuwe afspraken maken en klaar is kees. Nu zitten we hier in 2021 met de constatering dat de rechter een uitspraak doet, dat onze bezwaarschriftencommissie contrair daarop probeert de doofpot dicht te houden en ik denk dat ik het met de vorige sprekers eens moet zijn, dat, waar we in het begin als Open Haarlem al mee begonnen, maar zeker nu, het advies van de bezwaarschriftencommissie niet kunnen volgen en voor openbaarmaking zijn, op een wijze waarop de inhoud zichtbaar is en de namen van betrokkenen, zoals de heer Mooijekind zelf zegt, weggelakt is. Dan kan je de zaak alsnog, te laat, beoordelen. Mij lijkt het overigens wijs, maar dan kijk ik ook naar de juristen, om dit raadsstuk van de agenda te halen, dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Verder nog mensen die iets willen toevoegen hieraan? Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Wij stemmen in met de geheimhouding voor zover die ziet op teksten waardoor personen en namen te herleiden zijn, maar een volledig zwartgelakt intern vooronderzoek is zeer waarschijnlijk veel te ruim zwartgelakt. Waar zijn dan de gronden voor die ruimere geheimhouding en de bijbehorende belangenafweging? CDA hintte daar al op. Ik denk dat de beste oplossing nu is dat er een nieuw conceptvoorstel komt, met daarbij alle stukken, minder zwartlaking, een duidelijke geheimhoudingsronde voor de stukken die nog wel zwartgelakt zijn, inclusief een belangenafweging. Ik wil ook vast een voorschot nemen op een volgende vergadering die we nog gaan hebben over ons geheimhoudingsbeleid. Ik denk dat we gewoon toe moeten naar duidelijke templates. Templates waarin gewoon echt in hokjes staat wat is nou voor welk stuk tekst precies de grond voor de geheimhouding? Welke gemotiveerde belangenafweging hoort daarbij? En standaard zouden we denk ik willen zien als raad een onbewerkt, ongelakt stuk, zodat wij als raad inderdaad kunnen controleren wat er nu precies weggelakt is. Zo'n stuk hebben wij vanmiddag op navraag gekregen, maar dat is te laat. Ik heb er niet naar kunnen kijken vandaag. Dan natuurlijk die inventarislijst van alle relevante stukken en als het verzoek om geheimhouding van een derde partij komt, zoals we bij Spaarnelanden hebben gezien en iZoof, voeg dan de aanbiedbrief daaraan toe, zodat we kunnen zien wat heeft die verbonden partijen nu precies gevraagd aan vertrouwelijkheid en waarom? Wat was hun motivatie? Dan heb ik verder nog één vraag. De raad wordt ook geacht om in te stemmen met het voorstel over die verschuldigde dwangsom, dat die uitgekeerd kan worden. Ik weet dat wij over de financiën gaan, maar bij de Wmo zijn er ook heel veel boetes, waar wij volgens mij ook geen raad sluiten over nemen. Moet dat via de

raad, of ...? Een dwangsom, daar zijn wij gewoon toe veroordeeld om die te betalen. Waarom doen we dat niet gewoon op een andere manier zonder de raad? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw Wisse, bent u met mij eens dat, als wij het besluit zouden nemen voor opnieuw bekrachtigen van de geheimhouding, dat we ook moeten constateren als raad dat wij akkoord gaan met het betalen van? Want dat vind ik juist, het is hier een gekoppeld iets.

Mevrouw Wisse: Ja, we kunnen het doen, maar het lijkt mij overbodig en volgens mij doen we dat ook niet bij andere boetes. Als er te laat op Wmo-besluiten ... Volgens mij zijn we daar duizenden euro's aan kwijt, helaas misschien door gebrek aan capaciteit. Ik weet niet waarom we steeds te laat zijn, maar dat zie ik niet als aparte raadsbesluiten langskomen.

De heer Smit: Nee, maar laten we dan aan een nieuwe cultuur beginnen, waarin we dat juist ook zien en ook weten dat we het zien en weten en daarover besluiten, want ik vind het hier in dit geval moet je als raad zeggen: oké, als wij besluiten tot hernieuwde geheimhouding, dan moeten we de kosten dragen. Daar waar we het nu niet zien, of te laat zien, zou ik het eigenlijk ook op de lijst willen hebben.

Mevrouw Wisse: Ja, ik heb daar zeker geen bezwaar tegen, maar ter kennisname zou voor mij ook voldoende zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Verder geen bijdragen. Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Het was weer interessant. Drie belangrijke vragen namens Trots Haarlem zijn: waarom wordt het geheim gehouden dit interne onderzoek, waarom kan dit niet openbaar en een derde vraag is, wat zijn de belangrijkste maatregelen die er eigenlijk genomen zijn door het college en de burgemeester nadat het PwC rapport, nadat we dat ontvangen hebben en dat advies hebben gekregen? Even kijken, dan beklijft toch het gevoel bij Trots Haarlem dat wij eens moeten nadenken wat wij allemaal mandateren aan het college. Toevallig heb ik daar laatst met een ander dingetje ook over nagedacht: is dat wel handig dat wij dat aan het college besteden. Dit lijkt mij ook een uitermate geschikt onderwerp om die vraag te stellen, want we kunnen wel zeggen: als wij nu natuurlijk akkoord weer gaan met die geheimhouding, dan krijgen we straks weer de Raad van State die zegt dat alles niet goed is voor de vierde keer en dat lijkt mij toch ook niet de bedoeling. Interessant is misschien ook wel eens om te vragen: als je nou één keer als gemeente en college te horen hebt gekregen van u doet iets niet goed van de Raad van State, hoe kan het dan dat er daarna nog twee keer diezelfde fout wordt gemaakt? En wat heeft dat eigenlijk gekost, want die kosten die daar gemaakt worden met zo'n landsadvocaat die toch ook niet gratis werkt, die hadden eigenlijk voorkomen kunnen worden, omdat er elke keer hetzelfde geconcludeerd wordt. Iemand eet chips voor de mensen thuis. Interessant was ook wat mevrouw De Raadt zei en daarbij krijg ik de vraag, misschien kunt u die ook beantwoorden, burgemeester, maar die adviescommissie die geeft dus aan de heer Mooijekind aan dat hij geen belanghebbende is. Heeft die adviescommissie ... Ik heb daar zelf ook vroeger wel ingezeten met de heer Van Haga en mevrouw Van Zetten en toen kwam het nog wel eens voor dat wij als raadsleden zeiden: nou, dat advies wat we nu voorgeschoteld krijgen om uit te spreken, daar zijn we het helemaal niet mee eens en we gingen daar contra, 180 graden tegenin, maar in dit soort gevallen is het misschien wel eens interessant om dan ook te vragen: heeft die commissie dat nou zelf besloten, dat de heer Mooijekind geen belanghebbende is, of krijgt zij dat gewoon op een papiertje van de ambtenaar die zegt: het is beter als u adviseert dat deze heer geen belanghebbende is. Hoe is dat precies gegaan? Nou ja, concluderend is dat de Raad van State

eigenlijk nu al voor de derde keer, in ieder geval waarvan wij dat dan weten, het zegt dat het werk niet goed gedaan wordt. De raad is het hoogste orgaan, dat heb ik nog altijd wel eens goed geleerd toen ik hier begon en het college is eigenlijk in dienst van de raad en wat gaan wij daaraan doen, kunnen wij ons wel eens afvragen. Als er iemand is die namens ons werk doet en drie keer een rode kaart krijgt. Trots Haarlem stelt voor om, dat wij voortaan Wob-verzoeken als raad zelf gaan behandelen, dat we dat niet meer mandateren aan de raad. Aan het college bedoel ik, ja, dus juist wel aan de raad, maar niet meer aan het college. Die hebben nu drie keer een rode kaart gekregen. Het kost bergen met geld. Lijkt ons niet verstandig, want het lijkt ook niet of ze er maar iets van leren. Het liefste zou ik natuurlijk iedereen naar huis sturen, maar laten we beginnen met het weer in eigen hand te nemen en ik hoop dat ik daar veel steun voor ontvang.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Dank u, voorzitter. GroenLinks was geneigd eigenlijk om dat advies van de commissie bezwaarschriften te volgen. Tegelijkertijd heb ik ook aandachtig naar de inspreker zitten luisteren, ook naar de vragen die aan de inspreker zijn gesteld en wat mevrouw De Raadt net al terecht zei: het is best gecompliceerd. Er zijn net ook al door meerdere collega's zinnige vragen gesteld, dus ik wacht eigenlijk gewoon die antwoorden even rustig af. Wat mevrouw Wisse ook net zei: niet meer lakken dan nodig, lijkt mij ook een heel logische, maar ik wacht wat dat betreft nog even de discussie verder af.

De voorzitter: Dank u wel. Waren dat de bijdragen? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Collega, u zegt: niet meer lakken dan nodig is, maar geldt dat met terugwerkende kracht ook nog voor dit document, wat u betreft?

De heer Drost: Nou, wat mevrouw Wisse net zei, daar kon ik mij eigenlijk wel in vinden. Ik denk dat het belangrijk is om, om maar even het woord duurzaam aan te halen, om daar een duurzame oplossing te komen, want inderdaad heen en weer. Dan weer naar de Raad van State, dan weer niet, enzovoorts, dat zien wij ook niet echt als iets duurzaam.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Drost, wat vindt u dan van het feit dat kennelijk de bezwaarschikingscommissie en de gemeente Haarlem, kennelijk steeds hetzelfde besluit neemt? Waardoor in feite de bezwaarmaker wordt gegijzeld en dit komt vaker voor. Niet alleen met dit, maar wat vindt u daarvan?

De heer Drost: Nee, dat verbaast mij ook en dat geeft mij aanleiding om te zeggen: ik wacht de discussie even af.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u wilde ook nog interrumperen, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, ik zou toch graag onderscheid willen maken tussen de zaak waar dit uiteindelijk op terug gaat, die volgens mij allang verjaard is, om het zo maar te zeggen, en het zonde is dat we zoveel maatschappelijke tijd en kosten van onszelf en van rechters en weet ik het allemaal besteden om daar nog de onderste steen boven te krijgen. Wat dat dan ook mag betekenen. Anderzijds, meer algemener punt: hoe gaan we om met geheimhouding en Wob-verzoeken? Daar werd net al door de PvdA gewezen op een bijeenkomst of een agendapunt wat daar binnenkort met name over die beleidskant gaat, dus daar kijken we dan ook met

belangstelling naar uit. Voor de voorliggende zaak zouden wij eigenlijk willen pleiten voor een zo vlot mogelijke afdoening, zodat we daar een streep onder kunnen zetten.

De voorzitter: Dat waren de bijdragen? Dan geef ik nu graag het woord aan de burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Ik snap heel goed dat er zo verschrikkelijk veel verwarring omheen is, want, nou ja, u bent niet de enige die dwaalt in dit woud van toch best wel ingewikkelde discussies, maar ik denk wel dat een paar van de conclusies die ik hoor niet helemaal kloppen. In de eerste plaats, wij hebben inderdaad een aantal zaken doorgezet tot de Raad van State, ondanks het feit dat wij bij de rechter te horen kregen: u moet bepaalde stukken openbaar maken. Gingen wij in beroep, omdat wij zeiden: wij vinden dat dat inderdaad zo is, dat moeten we ook doen en we moeten telkens per onderdeelje motiveren als we dat niet doen, maar wij zouden voor integriteitszaken dat anders willen doen. Wij hadden een aantal juridische argumenten en ook praktische argumenten om te zeggen: laten we nou die integriteitszaken anders benaderen en dat hebben we inderdaad doorgezet tot de Raad van State. De Raad van State heeft gezegd: nee, alles op dezelfde manier, dus ook voor integriteitszaken, gewoon stukken openbaar maken. Nou, ik kreeg vandaag een mailtje van een burger en die wil alle stukken waar het woord integriteit in voorkomt, wil die hebben van de afgelopen jaren. Nou ja, oké. Dus wij weten dat het helder is en natuurlijk gaan wij ons daar helemaal niet meer tegen verzetten. Er is nu helderheid. We gingen naar de Raad van State om helderheid te krijgen. We hebben de helderheid gekregen. Dat vinden we op zich jammer, omdat er best wel ook wel wat principiële vragen zitten over hoe ga je nou om met de risico's, want een integriteitszaak, dan kan het niet integer zijn, maar het kan ook heel goed zijn dat het wel integer is en het is ook echt zaak om heel zorgvuldig om te gaan met die kwestie, maar de Raad van State was klip en helder: alles gaat op dezelfde manier, u moet per onderdeel van een document duidelijk maken of het wel of niet openbaar kan en dan mag u het wel weglakken, maar dat moet dan inderdaad iedere keer moet dat voldoen aan de eisen. Daarover hebben we helemaal geen discussie meer. We hadden een discussie. We hebben het bij de Raad van State gebracht. De Raad van State heeft een duidelijke uitspraak gedaan. Vanaf nu zult u van ons nooit meer, en burgers ook niet, horen: u krijgt het niet want dit is een integriteitszaak.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nou ja, wel een kleine aanvulling. Ten eerste ben ik heel blij dat u dat zegt, dat daar helderheid over is, maar het is natuurlijk wel zo, en dat zegt de Raad van State in die laatste uitspraak waar we het over hadden. Dat ging over of het wel of niet klokkenluiders, et cetera, maar daar zegt de Raad van State ook in: onze eerdere twee uitspraken van de afdeling, ik citeer nu hè, konden het college niet baten. Daarmee zeggen ze dus eigenlijk op een hele nette manier: we hebben dit al twee keer eerder gezegd, dit is nu de derde keer en het college doet het niet. Dus dat is nog wel even een kleine nuancering die ik wil maken, als eerste. Dus het heeft drie keer geduurd ... Drie keer heeft de Raad van State in hoger beroep moeten oordelen voordat het college nu zegt: oké, we geven ons over. Maar daarnaast zie ik dat dus niet terugkomen, want in het besluit wat u nu voorlegt aan ons, wat u vraagt om te bekrachtigen, daar is dus alles zwartgelakt. Dus hoe rijmt u die twee dingen met elkaar. U zegt: we gaan niet meer alles zwartlakken, we gaan niet meer alles integraal geheim verklaren, maar dat is wel uw voorstel wat u nu doet. Dus daar graag meer uitleg over.

De voorzitter: Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Wat betreft uw eerste punt, we hebben niet een uitspraak eerder gehad, waarin op dezelfde manier in de zaak waar het Haarlem om ging, die uitspraak gedaan werd. Het is niet zo dat wij drie keer dezelfde uitspraak van de Raad van State hebben ... Dat zou ook ergerlijk en idioot zijn. Dat is niet zo. Als

de Raad van State zegt: u had dat wel kunnen afleiden uit eerdere uitspraken, dan kan dat. Nou, de juristen die ons adviseerden, die dachten daar anders over en ik, zoals ook een aantal van u, ga niet op die stoel zitten om te beoordelen of dat nou zo klip en klaar was als u nu suggereert. Ik weet alleen dat de uitspraak zoals die nu gedaan is, dat gaat expliciet over door de gemeente Haarlem, of bij de gemeente Haarlem gevraagde stukken. Daar is uiteindelijk nu een uitspraak over, die we niet eerder gehad hebben en daar houden we ons gewoon aan. Dus daarover geen misverstand. De vraag: hoe kan het dan dat er nu kennelijk toch weer sprake is van hele stukken die niet gegeven worden? Dat is nadrukkelijk niet aan de orde. Ik wil toch een paar dingen ... Er zitten een paar misverstanden in. U zelf, mevrouw De Raadt, u zegt dat onze commissie bezwaarschriften, waar ik natuurlijk inderdaad niet voor kan antwoorden, want ik zit daar niet bij. Ik heb er ook niet bij gezeten. Ik weet niet precies hoe het gegaan is. Ik heb alleen het verslag gelezen en als je het verslag leest, daar zie je gewoon dat de heer Mooijekind wel als belanghebbende wordt geaccepteerd. Dus ik begrijp niet waarom u zegt: waarom accepteren ze hem niet als belanghebbende? Er staat expliciet dat hij wel als belanghebbende wordt aangeduid. Nee? U zegt niet. Nou, dan kan ik het ook niet meer volgen. Ik lees het. Het staat er gewoon, in ieder geval in de tekst die ik lees, staat het. ■ Ja, dat zou kunnen, dat ik dan een andere tekst heb, maar volgens mij, in het advies, even kijken, advies commissie bezwaarschriften. Ik zoek ook even de plek. Daar wordt onder het kopje nota bene, even kijken, het belang. Dan zitten we ondertussen op pagina zes, ontvankelijkheid en daar wordt gezegd: het is gewoon ontvankelijk en het wordt dus ook verder behandeld. Dus er is helemaal niet gezegd: omdat meneer geen belang heeft, gaan we er verder niet op in.

Mevrouw De Raadt: U moet punt negen lezen.

Burgemeester Wienen: Ja, had moeten worden betrokken. Nou, dat is denk ik inderdaad, dat vind ik ook onbegrijpelijk. Dat is toch een hele andere kwestie? De vraag of je aan iemand moet gaan vragen of die akkoord is of niet akkoord is met de manier waarop wij menen dat je met een verzoek moet omgaan. Dat vind ik een andere kwestie dan de vraag of iemand ontvankelijk is in het bezwaar dat hij maakt.

Mevrouw De Raadt: Ik denk dat het handiger is als de bezwaarschriftencommissie antwoord geeft op deze vraag.

Burgemeester Wienen: Ja, wat mij betreft, maar ik in ieder geval constateer niet dat er nu gezegd is, want dit gaat over een oud iets, dat er aanleiding is om te zeggen dat de commissie hem niet ontvankelijk verklaart, omdat hij geen belanghebbende is. De echte vraag, en die heeft u ook gesteld, is, is er niet teveel weggelakt? Heeft de commissie alle documenten wel in gezien? Nou, die vraag kunnen ze zelf beantwoorden, want dat weet ik niet. Ik lees gewoon wat hier staat. De commissie heeft, lees ik, de stukken ingezien en is van mening dat de gronden op grond waarvan het college zegt: nou, daar gaat het om dingen die herleidbaar zijn naar degene waar het om gaat, dus om die reden is dat wit of zwart gemaakt, onleesbaar gemaakt. Daar gaat de commissie, die zegt: wij hebben ernaar gekeken en we zijn het daarmee eens. We vinden dat terecht. Dus we hebben het nu niet meer over, dat was de discussie die we eerder hadden, het is een document over integriteit en dus vinden we dat we het niet moeten geven. Waar hadden voor dit document overigens al eerder gezegd en dat kwam, omdat u als raad dat ook wilde en toen hebben we gezegd: nou, de rechter heeft uitspraak gedaan, wij lopen nog bij de Raad van State, dus de Raad van State moet er nog een oordeel over geven, maar we gaan het toch op de manier doen zoals de rechter zegt. Dat wilde u graag en hadden we ook gedaan en daar hebben we stukken zwartgelakt en daar hebt u geheimhouding opgelegd, waarvan u zei: daarvan zeggen wij, althans in meerderheid, dat je die stukken niet openbaar moet maken, omdat dat herleidbaar zou zijn tot de personen. Dat is de discussie waar het nu nog steeds over gaat, dus de discussie waar de Raad van State het over had, dat is een afgedane zaak. Wij hebben niet de intentie om documenten

weg te laten, omdat ze over integriteit gaan. Wij kijken alleen van wat mogen wij openbaar maken en wat mogen wij niet openbaar maken, want dat is wat ik er zelf zo verschrikkelijk lastig aan vind ... Want laat ik heel eerlijk zijn, ik zeg regelmatig tegen de medewerkers: ik begrijp het niet, geef die hele handel, enzovoorts. En dan zeggen ze: dat mag niet, want dat is net zo goed ... En dat is de ellende met het hele onderwerp. Wij mogen niet informatie geven die de privacy van mensen schendt. Als er gezegd wordt door de heer Mooijekind: ja, maar wel van wethouders, daar heeft hij helemaal gelijk in. Dat klopt, dus als er een naam van een wethouder staat, dan blijft die gewoon staan. Als er een naam van het afdelingshoofd staat, of van een directeur, kan die gewoon blijven staan, maar voor de rest, als het gaat om medewerkers, dan wordt het weggelakt. De naam, maar ook de informatie die kan leiden tot identificatie van over wie gaat dit.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik snap nog steeds niet, net als wat andere fracties ook zeggen, dat dit stuk dus nu voor ligt met het allemaal weggelakte verhaal. Ik weet uit eigen ervaring dat het heel vaak voorkomt dat gemeente Haarlem ongeveer dezelfde besluiten neemt en bezwaarmakers op wat voor manier dan ook gijzelt en ik heb nog een vraag en ik vraag of gemeente Haarlem daar iets aan kan doen.

Burgemeester Wienen: Kunt u dat toch even toelichten van wat u nu zegt?

De heer Trompetter: Maar ik heb nog een vraag of er ook een strafrechtelijk element in de integriteitskwestie zit?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: ...

De heer Trompetter: Of er ergens ook aangifte is gedaan naar aanleiding van de geconstateerde integriteitsschendingen, of dat ook gebeurd is, want dan is ... En in strafrecht is wel alles openbaar met naam en toenaam.

Burgemeester Wienen: Ik kan dit niet volgen. Wij doen dat regelmatig, of nou nee, niet regelmatig, maar het komt wel eens voor. Heel weinig. Meestal gaat het om maatregelen, als dat nodig is, die wij nemen in de arbeidsrechtelijke sfeer, dus mensen die ontslagen worden. Dat komt voor. Ik zit mij nu af te vragen. Ik heb het wel eens meegemaakt dat er een strafrechtelijke procedure werd gevolgd, maar dat is uitzonderlijk, zelden dat dat gebeurt. Maar goed, dat is denk ik nu een andere kwestie. Het gaat nu gewoon de vraag: wat doen we met deze documenten? Als het nou gaat om de vraag mandateren of niet mandateren. Het zou mij een lief ding waard zijn, eerlijk gezegd, als u zegt: nou, dat gaan we voortaan allemaal zelf doen. Vergist u zich niet, dan zullen we denk ik aardig wat mensen in dienst moeten nemen. Dat kan makkelijk en ik weet ook niet wie dat moet gaan aansturen dan, want dat kan je toch ook niet aan de ambtenaren overlaten. Dan gaat u daar dagwerk aan hebben. Ik vind zelf, het wordt ingewikkeld, omdat men waarschijnlijk ook documenten wil hebben die dan weer niet documenten van de raad zijn, want bijna alle documenten van de raad zijn gewoon openbaar. Dus daar is helemaal geen sprake van dat je daar een Wob-verzoek voor hoeft te doen, die krijg je automatisch, die zitten in het systeem. Voor zover ze geheim verklaard zijn, kun je ze niet beschikbaar stellen, want ze zijn geheim. Dat maakt, denk ik, dat het helemaal niet zo vaak voorkomt, maar nu hebben we het wel een keertje en dat heeft u ook niet gemandateerd. Daarom wordt het nu aan u voorgelegd. Als u zegt: wij willen dat zelf gaan doen en we gaan dat document helemaal zelf doornemen, dat kan, want u heeft dat document.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Mijn interruptie had ik al een tijdje, dus even terug, want ik kan u goed ... Ik denk dat we het ook wel grotendeels eens zijn. Het kan namelijk best zo zijn dat de informatie die zwartgelakt is, ook zwartgelakt moet worden, omdat als die zou worden vrijgegeven dat daar consequenties aan zitten, die we niet willen. Alleen, het punt van de Raad van State, en nu ook weer van de rechtbank in juni is dat dat beter gemotiveerd moet worden. Dat is dus ook exact het probleem van het CDA, dat gebeurt niet en dat gebeurde al helemaal niet in 2019. Dus als u ons nu vraagt om datzelfde besluit van 2019 nogmaals te bekrachtigen, dan is dat dus wederom een besluit wat niet gemotiveerd is. En dat is mijn probleem, want ik wil dat de gemeente Haarlem zich volledig gaat houden aan de uitspraak van de Raad van State en namelijk niet alleen alles integraal weigert, niet alleen daarmee stopt, maar ook beter gaat motiveren. Dus dat ... Daarom mijn vraag, wat is de oplossing voor deze patstelling?

Burgemeester Wienen: Nou, in mijn ogen, maar volgens mij is er in dit rapport, en ik ga dat ook zo meteen nog even checken, maar is de motivatie bij elke doorhaling, de privacy van de betrokken medewerkers. Er zijn nog een paar gronden op grond waarvan je kunt zeggen: daar kan het om financiële belangen gaan van de gemeente. Nou, daar hebben we weleens discussie over, is dit nou nog echt een financieel belang of van derde partijen. Dat kan ook een reden zijn. Dat is hier niet aan de orde. Hier gaat het gewoon iedere keer om die afweging van de privacy van de betrokkenen, de herkenbaarheid van de betrokkenen, tegenover het recht van burgers om openbaarheid te hebben over dit stuk. Nou, dat moet je dan afwegen, maar als u zegt: eigenlijk zouden wij akkoord kunnen gaan als je bij iedere alinea, of bij ieder zwart stukje of witgelakt stukje, zou zetten dat is in verband met privacy, dan komt daar gewoon, dan krijgt u hetzelfde stuk. Alleen staat er dan bij ieder stukje staat erbij: in verband met herkenbaarheid van personen, met privacy. Ik ga het wel even checken, want misschien zeg ik nu iets verkeerd en is er ergens ook nog iets anders, een andere grond, maar volgens mij is dat de grond waar we het over hebben.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Van der Windt en daarna van mevrouw Wisse. Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, maar volgens mij is het probleem juist dat mevrouw De Raadt er, wat mij betreft, terecht op wijst dat op dit moment is die belangenafweging ontbreekt, want er wordt alleen maar gezegd hè: privacy en hè we handhaven, maar er wordt geen afweging gemaakt waarom in dit geval de privacy van deze mensen in dit stuk belangrijker is dan het belang op openbaarheid. Die belangenafweging, die is nodig, want anders gaat het in mijn beleving toch weer de volgende keer nat bij de bestuursrechter en dat zou ik heel graag willen voorkomen. Dat geldt ook voor het IT-rapport, dat op dit moment volledig zwart is. Nou, ik heb het inmiddels heb ik het even kunnen door scannen. Daar zijn bladzijden bij, ik heb het nog niet helemaal doorge..., er zijn bladzijden bij waarvan ik me echt oprecht afvraag om welke reden die bladzijden nu geheim moet blijven. Die zie ik helemaal niet, dus ik vind het echt wel belangrijk dat er echt een goede belangenafweging wordt gemaakt, zodat wij als raad gewoon een juist besluit kunnen nemen, waar we achter staan en waar we ook echt het gevoel van hebben: als de heer Mooijekind toch niet tevreden is en in beroep gaat bij de rechtbank, dan moeten wij wel het gevoel hebben dat de rechtbank dan ons besluit in stand laat. Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Even één ding, want wat de Raad van State gezegd heeft, is dus, en daar ben ik mee begonnen en dat zeg ik dan nog maar een keer, dat is: u mag niet een heel document, om de reden dat het over integriteit gaat, niet openbaar maken. Dat mag niet en dat doen we dus ook niet meer. Dat is niet aan de orde. Ik kan mij voorstellen dat u zegt: één van deze documenten is zoveel zwart gemaakt dat wij ons in

gemoede afvragen ... En dat was ook de discussie waar de heer Smit aan refereerde, want ik herinner me nog goed toen we deze discussie hadden, toen u het besluit nam om die geheimhouding erop te leggen, dat de discussie was over bepaalde onderdelen: ja moet je nou hier, dit stukje zou toch best kunnen, bijvoorbeeld. Dat was lastig, want de vraag was: is het dan wel geheim of niet geheim? Je mocht het nog niet eens hardop zeggen. Ik heb toen ook gezegd: ik denk dat als je een heel rapport hebt, dat er geen twee mensen zijn die precies dezelfde afweging maken van nou oké dit, nee, dat maken we dan zwart, want dat zou toch herleidbaar zijn en nee, dat dan niet. Daar zit iets subjectiefs in en daar is niet aan te ontkomen. Dat is in ieder geval een feit en als u nu zegt: ik zit dat stuk te bekijken en dat kunt u allemaal doen, want u heeft de stukken, hè. De raad heeft alle stukken helemaal gehad, integraal. U heeft toen die afweging gemaakt en gezegd: wij kunnen ons vinden, althans in meerderheid, want een aantal die zei: wat ons betreft kunnen er best nog wat meer stukjes openbaar zijn, maar de meerderheid zei: volgens ons is het op deze manier goed gebeurd. Als u nu zegt: ik zit er even snel naar te kijken en ik heb toch de indruk dat het nog wel wat scherper zou kunnen. Ik twijfel er niet aan, dat heb ik toen gezegd en dat herhaal ik nu, want er zit absoluut een subjectief element in. Dat het best mogelijk is als je er opnieuw iemand door heen laat gaan ... De commissie bezwaarschriften zegt: wij kijken ernaar en wij vinden het reëel. Dat een ander zou zeggen: nou, dat kan best nog wel hier en daar een alinea, of een halve alinea misschien toch openbaar, zonder dat je direct herleidbaarheid hebt naar de personen waar het om gaat. Als we dat nodig vinden, kunnen we het doen. Overigens, en ik zeg dat omdat ik het zelf echt een dilemma vindt. Ik heb net gezegd hoe ik erin zit. Persoonlijk heb ik zoiets: jongens, huppakee, laten we er gewoonweg minder moeilijk over doen, maar er is ook andere wetgeving en die werpt beperkingen op. Dus wij kunnen niet zomaar alles openbaar maken. Anders zou ik het liefste voorstellen: jongens, als er zakelijke belangen in het geding zijn dan kan het niet anders. Dan moet je geheimhouding doen, maar al die persoonlijke dingen, namen, adressen ... Onzin, vroeger hadden we ook telefoonboeken waar alles in stond. We doen er veel te krampachtig over. Gooi alles maar naar buiten. Bij integriteit snap ik wel dat het heel gevoelig is, want ik zie hoe mensen kapot kunnen gaan. Er zijn mensen die beschuldigd zijn, die niets gedaan hebben en die toch kapot gaan, omdat op internet, op sociale media als schuldig worden neergezet en daar niet meer vanaf komen. Er is pas geloof ik een nieuwe film over gekomen. Over een beschuldiging in een strafrechtzaak, maar wat het kan doen als je onschuldig wordt neergesabeld van jij hebt iets gedaan. Dus ik snap ook dat we die gevoelig... Dus ik ben iets te snel als ik zeg: wat mij betreft, gooi alles maar in de openbaarheid. Je maakt echt dingen kapot bij mensen, dus we moeten er wel zorgvuldig in zijn, maar het is gewoon een verschrikkelijke hoeveelheid werk. Het is niet zo dat het college, die indruk hebt u misschien gekregen uit het feit dat we naar de Raad van State gegaan zijn. Wij wilden echt finaal duidelijkheid en een van de redenen is: dit kost echt bergen met gemeenschapsgeld. Er stond vanmorgen in de krant dat het Ministerie van Volksgezondheid heeft 99 mensen in dienst, vanwege alle Wob-verzoeken in verband met corona. 99 mensen en ze kunnen niet op tijd alle documenten aanleveren, omdat elk document moet worden doorgenomen en dat kan je niet laten doen door een, met alle respect, een bode of een secretaresse. Dat moet iemand zijn, die inhoudelijk zo goed dat kan beoordelen om te zien van is dat nou redelijk of niet redelijk. Dat zijn hoogopgeleide mensen met een fors salaris en die gaan door al die documenten. Wij hebben, ik vertelde het, vandaag een aanvraag gekregen en dan denk ik: ik zie mijn geest weer dwalen. Dat zijn echt formatieplaatsen die we erbij moeten hebben om al die dingen door te nemen en die afweging te maken. Als u dan zegt: wij hebben toch het idee dat dat niet goed gebeurd. Dat doet het college dus niet zelf, hè. De opdracht vanuit het college is: jongens, alsjeblieft, wees er ruimhartig in, maar hou je wel aan de wet. Dat is wat er nu voor ligt en nu zegt: het had toch nog wel wat ruimhartiger gekund. Dat zou best waar kunnen zijn en als u zegt wij willen dat zelf nog een keer langslopen, moet u dat doen. Dan moeten gewoon gaan kijken en zeggen waar u van mening bent dat er misschien nog wel ietsje meer vrijgegeven kan worden, maar het gaat volgens mij dan om details. Dit is voor mij de essentie van de zaak en ik worstel daarmee, want ik vind het verschrikkelijk dat wij zo verschrikkelijk veel geld kwijt zijn aan, wat ik langzamerhand een bureaucratisch

woud vind. Waar we in verdwalen met elkaar. Ik neem dus afstand van het idee dat wij alles maar geheim willen houden. Het is wat mij betreft niet waar. Het is wat het college betreft niet waar en ik ken zo ook de ambtenaren niet. Het is pogen om zorgvuldig te zijn en het worstelen met die beide kanten. De wet op de openbaarheid en de privacy van betrokken personen waar je geen namen, geen herleidbaarheid in de stukken mag laten staan.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de Burgemeester, ik luister naar u en ik heb dit dossier vanaf het begin ... Een aantal van ons zitten al wat langer in de raad, hebben dit meegelopen. Ik heb destijds gezegd alleen de woorden de, een en het kom ik tegen in het stuk en nauwelijks meer. Er is vervolgens in het stuk nimmer meer een correctie gepleegd, die gepleegd kan worden. U kunt zeggen: je kunt er 10 mensen opzetten, die een verschillend idee hebben. Dit stuk is extreem zwart gemaakt. U komt daar niet op terug. Vervolgens constateer ik ...

Burgemeester Wienen: Mag ik één opmerking maken? Er is in het voorproces, dat weet ik heel zeker, want er zijn versie geweest waar ikzelf als portefeuillehouder van gezegd heb: ik vind dat hier teveel zwart gemaakt is, ik wil dat het opnieuw gedaan wordt. Dat is toen gebeurd en dat stuk dat ligt voor. Het is niet zo dat dit rücksichtslos gebeurd is en dat er nooit meer naar gekeken is.

De heer Smit: Mag ik nog even door mevrouw de voorzitter? Of het dan een stuk, naar uw opmerking, opnieuw naar gekeken is. Dat is wat we hebben aangeboden gekregen en daar staan de woorden de, een en het in. Ik constateer ook dat vervolgens Open Haarlem, het enige slachtoffer wat hier gevallen is, de klokkenluider is en dat is wreed. En ik doe even wat mijn collega misschien straks gaat doen, maar ik stel die vraag ook. Als je dan constateert dat u van openheid toch uw zaak wil maken, dan moet u even uitleggen waarom het vervolgonderzoek niet heeft plaatsgehad en er uiteindelijk in deze, aan de binnenkant van wat dan gezegd wordt de doofpot, ogenschijnlijk geen enkele oplossing of geen enkele correctie heeft plaatsgehad. Kunt u uitleggen waarom u op dit moment aangeeft dat in dit dossier de openheid er wel is, het vervolgonderzoek desalniettemin niet heeft plaatsgehad en bent u het met mij eens dat we in ieder geval een slachtoffer herkennen en dat is de klokkenluider.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik denk dat ik daar toch anders naar kijk, omdat ik ... Dat probeer ik ook uit te leggen. We hebben een commissie bezwaarschrijvers. Dat zijn onafhankelijke mensen, die ook nog een bepaalde deskundigheid hebben. Daar zit de juristen bij, die echt qua opleiding en werkervaring, et cetera echt wel aardig van wanten weten, die overigens ook eerder regelmatig hebben gezegd dat zij vinden dat de redenering van het college niet klopte over dat hele stukken niet vrijgegeven werden. Dus ik moet ook eerlijk toegeven, daar waren juristen, hebben daar al langer van gezegd: u zit hier niet op het goede spoor. Dat weten we nu dus ook met elkaar. Maar die commissie van onafhankelijke mensen, die zegt: we hebben ernaar gekeken en wij vinden dat het correct gebeurd is en die ligt nu aan u voor, want het is uw besluit. Weliswaar, natuurlijk hebben wij het voorbereid, maar het is uw besluit. Die zegt tegen u: naar onze mening kunt u dit dus geheim verklaren. Opnieuw, dus die heroverweging maken. Dat is hun advies aan u en als u zegt: wij willen daar toch nog eens naar kijken, want wij denken dat er hier en daar nog wel wat meer ruimte zit, dan is het ook de vrijheid die u hebt. Het enige wat ik u kan zeggen, dat is dat u wel heel zorgvuldig moet zijn, want ook u bent gebonden aan de andere kant, namelijk dat u bepaalde dingen ook niet openbaar mag maken, die

herleidbaar zijn tot namen. Ik heb net gezegd je zal maar onschuldig zijn en kapotgemaakt worden. Ik moet ook zo eerlijk zijn om te zeggen: zelfs als je schuldig bent, heb je toch nog wel bepaalde rechten op privacy.

De heer Smit: Nou bent u niet ingegaan op de vraag waarom er geen vervolgonderzoek heeft plaatsgehad.

Burgemeester Wienen: Ja, dat, volgens mij, maar we praten nu over een zaak die inderdaad jaren geleden gespeeld heeft. Ruim voordat ik hier in deze gemeente kwam. Ik herinner mij dat toen dat onderzoek heeft plaatsgevonden, van die commissie. Dat wij daarnaar gekeken hebben en dat naar onze mening, je kunt nog wel weer verder gaan onderzoeken, maar dat naar onze mening er voldoende duidelijk was hoe de gang van zaken is geweest, wat er gebeurd is en hoe daarmee verder om te gaan. Natuurlijk, je kunt altijd verdergaan met onderzoeken, maar je kunt ook bestuurlijk in ieder geval zeggen: wat ons betreft kunnen we hier een punt zetten en dat hebben gedaan.

De heer Smit: Het was overigens, u haalt nu even de tijd door elkaar. Het was naar aanleiding van het onderzoek van PwC, waarin werd voorgesteld om een vervolgonderzoek te doen en dat is niet zo lang geleden, minder lang geleden.

Burgemeester Wienen: Nee, dat klopt.

De heer Smit: En dat heeft u naast u neergelegd. Daar krijg ik van u op dit moment niet de inhoudelijke toelichting van.

Burgemeester Wienen: Nou, de toelichting is dat het college in ieder geval het rapport heeft gezien, beoordeeld en van mening was dat er geen toegevoegde waarde was om nog verder onderzoek te doen, omdat naar onze mening voldoende duidelijk geworden is hoe het zat. Er zijn een aantal dingetjes waarvan je kan zeggen: is een bepaalde handtekening nou wel of niet gezet? Want de één zegt: dit is een vervalsing en de ander zegt: nee hoor, dit is een handtekening die iemand gezet heeft. Nou, daar spreken ze elkaar tegen. Je kan vervolgonderzoek gaan doen. Wij hadden niet het idee dat ons dat veel verder gaat brengen, dus wij hebben gezegd: volgens ons heeft het geen zin om daar nu nog op door te gaan.

De voorzitter: Ja, mevrouw Van der Windt, mevrouw De Raadt, u wil ... Mevrouw Van der Windt, u wilde ook nog wat zeggen of niet? Ja, het is wel zo dat wij bijna een uur zijn uitgelopen inmiddels al op dit onderwerp en dat mag allemaal, maar het betekent wel dat we aan de achterkant van de vergadering problemen krijgen. Houd daar rekening mee. Neem uw tijd hiervoor, maar als u denkt: nu hebben het er genoeg over gehad, dan hoor ik dat ook graag. Mevrouw Van der Windt, aan u het woord.

Mevrouw Van der Windt: Ik wou eigenlijk nog twee dingen zeggen. Allereerst, dank voor al uw antwoorden. Ik heb de indruk dat er niet goed onderscheid wordt gemaakt tussen, allereerst het PwC rapport, waarin je echt heel netjes ziet dat er bepaalde delen wel en bepaalde delen niet zijn weggelakt en het interne onderzoek dat, nou in alle eerlijkheid, op een paar ... Er staat net iets meer in dan de, het en een, maar het scheelt niet heel erg veel. Daar zit echt een groot verschil in. Dus in die zin zou ik het toch wel prettig vinden, want u legt nu die verantwoordelijkheid bij de gemeenteraad van dan moet u het helemaal zelf maar weten, maar ik zou het toch wel prettig vinden als u zou kunnen toezeggen dat u, naar aanleiding van wat wij hier vandaag hebben besproken, nog een keer kritisch wil kijken met uw ambtenaren om toch te zien van klopt het nou dat het in het ene document zo wit is en het andere document zo zwart is. Dat is het eerste en het tweede is, de adviescommissie zegt: het besluit kan in stand blijven, maar wat mij betreft heeft de adviescommissie niet goed in de gaten dat het vorige besluit gewoon niet goed was gemotiveerd en dat ik het echt belangrijk vind

dat, als wij het besluit in stand laten, dat we dat gewoon beter motiveren. Dat is wat ik wilde zeggen, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik sluit mij volledig aan bij de woorden van mevrouw Van der Windt.

De voorzitter: Dank u wel. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik denk dat het goed is, om even voor alle zekerheid. Het gaat dus over het intern onderzoek, daarvan zegt u: daarvan hebben de indruk dat dat, anders dan het PwC onderzoek, dat daar toch wel erg met grove kam doorheen gegaan is. Dat is goed. Dat neem ik nog een keer mee. Ik denk wel dat het verstandig is, overigens, om het dan wel naar de raad toe te brengen uit zorgvuldigheid naar de heer Mooijekind, want zijn boosheid gaat voor een deel ook over dat het allemaal zo lang duurt. Een van de redenen om het te mandateren, is dat het gewoon langer duurt. Dus we kunnen ook zeggen: we willen er nog een keer in de commissie op terugkomen. Dat moet u zelf weten, maar ik zeg toe dat wij nog een keertje die scan doen over dat interne onderzoek en over de motivering, ik ga even checken of wij dat op een voldoende heldere manier hebben geformuleerd in het stuk zoals dat uiteindelijk dan nu naar de heer Mooijekind zou gaan.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Mag ik dan ook meteen vragen dat of er wel, als we dat terugkrijgen ook te horen krijgen waarom dingen zijn weggelakt? Want het zijn natuurlijk meerdere namen en dingen of kan dat niet?

Burgemeester Wienen: Ik heb dat net gezegd. Dat kan, weet u ... Op een gegeven moment kun je eindeloos doorgaan, maar het komt in dit geval altijd op hetzelfde neer. Het gaat om de herleidbaarheid naar personen. Dat is de reden. Nou snap ik, want mevrouw Van der Windt heeft natuurlijk een punt als ze zegt: ik zie dat er best ook stukjes in staan die dan misschien wel zouden kunnen. De Raad van State heeft niet gezegd dat je het per woord moet gaan wegen, want dan wordt het onzinnig, denk ik. Ook niet per regel, maar je kunt per alinea kun je de afweging maken van moet je dit niet openbaar maken, omdat die herleidbaarheid erin zit en je kunt gewoon alle namen zelf weglaten. Dat is wat we nog even moeten checken, maar dat zal dan niet per gevalletje, per zwartlaking als het ware, een nieuwe motivatie opleveren. Het is altijd heel simpel, als er een naam staat, is het zwart. Als er een formulering staat waardoor je denkt: oh, wacht even, in combinatie met andere dingen die in het rapport staan, dan snap ik wel waar het over gaat. Dat zat dus daar en daar in. Wie zat daar toen? Oh nou, dan gaat het dus daarover. Dat maakt het ook lastig, want als je kennis hebt van de situatie, dan kun je soms met niet al te veel informatie, toch reconstrueren over wie gaat dit dan. Nog één punt, het besluit wat over mandateren van dat betalen, dat irriteert mij mateloos. Dat vind ik, dat moeten we echt zo niet meer doen. Dat had ook voorkomen kunnen worden door desnoods, door te zeggen: we weigeren openbaarmaking, dan hebben we een besluit genomen en we komen erop terug nadat we de uitspraak hebben van de rechter. Daar is nu op gewacht en vervolgens was het reces en daar gaat dan tijd overheen en dan ben je gewoon, de wet is dan klip en klaar. Dan verbeur je die dwangsom. Dat is balen, omdat het niet gemandateerd is, dat, leggen we het aan u voor, maar ik vind het eerlijk gezegd ook kruimelwerk. Ik ben het met mevrouw Wisse eens, dat is natuurlijk een beetje flauwekul. Laat het college dat gewoon afhandelen. Het moet gewoon gebeuren, daar hoeft je geen aparte raadsbesluiten voor te nemen. Als u dat eens bent, dan wil ik best even vragen om te kijken van hoe kunnen we dat regelen? Dat u wel bepaalde inhoudelijke zaken wil beoordelen, maar niet dit soort, ik zou bijna zeggen, kruimelwerk.

De voorzitter: Goed, de vraag is nu ... Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Ik had drie vragen in het begin gesteld. Daar zullen we er twee van skippen, maar de vragen waar ik nog wel graag antwoord op zou willen hebben, is, welke maatregelen zijn er nu eigenlijk genomen sinds dat PwC rapport de wereld in is gegaan. U zegt dan op het voorstel van Trots Haarlem om Wob-verzoeken die aan de raad gericht zijn niet meer te mandateren aan het college. En dan zegt u: nou, als u dat wil gaan doen, dan heeft u toch wel echt een hele volksstam aan ambtenaren nodig. Hoe vaak wordt er dan een Wob-verzoek aan de raad gericht gedaan? Kunt u daar het getal aangeven? Want volgens mij gaan de meeste naar het college B en W en niet aan de raad. Voorstel van Trots Haarlem is om diegene die aan de raad gaan gewoon door de raad zelf te laten behandelen en dat zijn er vast niet zoveel als u suggereert.

Burgemeester Wienen: Nee, maar daar heeft u volkomen gelijk in. Dat heb ik zelf ook gezegd. Ik heb gezegd: als je alle Wob-verzoeken als raad zou willen gaan doen, dan is het een afschuwelijke hoeveelheid werk. Als het gaat om de stukken die louter bij de raad zitten en waar het verzoek daarom naar de raad toegaat, dan is het bijna niks, want alle stukken van de raad zijn principieel openbaar. Dus u doet uw werk gewoon in het openbaar, uw stukken zijn openbaar, dus die kunnen ook niet worden opgevraagd via de Wob, want die zijn al openbaar. Alleen geheime stukken niet en die kunt u dus niet verstrekken. Dus het komt niet zo heel vaak voor. Dan gaat het over dit soort zaken en die zijn al bij u, die heeft u al gezegd dat willen we zelf beoordelen, want we hebben eerder die discussie gehad en toen hebben we gezegd: nou, dat is goed. Daarom ligt het hier nu ook voor.

De heer Van den Raadt: Dank u wel en ik ben heel blij dat u er zo enthousiast in staat om eigenlijk in principe alles terug te geven aan de raad, want dat zei u ook dat scheelt u dan een hele hoop werk. Dus als wij met een voorstel komen dan gaan we ervan uit dat u dat van harte steunt en aanbeveelt.

De voorzitter: Goed, dit gezegd hebbende. Wij zitten ... Ik denk dat we dit af moeten ronden. De vraag is alleen hoe gaan we dit afronden? Ik neem, als ik de geluiden zo hoor, ga ik er niet van uit dat dit stuk nu naar de raad gaat?

De heer Smit: Dat onderschrijf ik, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Burgemeester Wienen: Voor de raadsvergadering in ieder geval nog een korte notitie, waarin wij ingaan op de twee vragen die gesteld zijn door mevrouw Van der Windt.

De voorzitter: Zullen we dan afspreken dat we het voorlopig, dat we het wel laten terugkomen bij de raad. Dan in ieder geval als ... Zullen we hem dan voor de zekerheid dan maar als bespreekpunt? Ja? Dan kan er nog het een en ander over gezegd worden. Goed, dan zetten we hem als bespreekpunt op de agenda van de raad en voordat het zover is, zorgt de burgemeester dat u nog een notitie krijgt met de beantwoording van de vragen van mevrouw Van der Windt. Gaat men daarmee akkoord? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Nou, ik geef alleen de gedachte mee dat, als je het van de raadsagenda haalt, geef in ieder geval dan een forse belichting en als je nu nog even de tijd neemt om de reactie van de burgemeester te bezien op zijn volledigheid en vervolgens een maand later in de raad brengt, dan weet je of die reactie goed is. Dan weet je in de commissie dat je in ieder geval met dezelfde informatie het raadsstuk kan steunen of niet kan steunen.

Als je het nu vlak voor de vergadering terugtrekt, geef dan in ieder geval een extra belichting, die ik persoonlijk misschien wel waardeer, maar niet verstandig vind.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, heel kort. Ik vind het echt uw zaak. De boete wordt niet meer hoger, want die zit op zijn maximum, dus die wordt niet hoger. Dit is alleen een kwestie ... De heer Mooijekind, één van zijn kritiepunten is het duurt allemaal zo verschrikkelijk lang. Het duurt gewoon een maand langer. Voor de rest, maakt het mij niet uit. Als u zegt: we hebben het liever eerst nog even in de commissie. Van mij mag het, zegt u het maar.

De voorzitter: Ik stel voor dat we gewoon de beantwoording van die twee vragen afwachten en op basis daarvan misschien alsnog kunnen beslissen om het niet op de raadsagenda terug te laten komen. Dat kan natuurlijk ook nog, hè. In principe is het nu een bespreekpunt. Afhankelijk van de vragen, beantwoording van de vragen van mevrouw Van der Windt, blijft het een bespreekpunt en mocht het onder de maat zijn, die beantwoording, kan halen we het gewoon van de agenda af. Dat kan natuurlijk altijd nog. Zullen we het zo afspreken? ... Ja, en dat wordt sowieso voordat de raadsagenda wordt gepubliceerd, krijgt u sowieso antwoord en nog een paar dagen tijd om te beslissen wat ermee moet. Ja? Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Alleen het dwangspunt nog, of dat voortaan buiten de raad langs kan?

De voorzitter: Welk punt?

Mevrouw Wisse: De burgemeester, die vroeg net of er een meerderheid was in de commissie om dwangsommen voortaan buiten de raad af te wikkelen.

De voorzitter: Oké, ja we kunnen dat nu nog even aftikken. We kunnen dat ook meenemen in de bespreekpunten in de raad. ... Zullen we dat dan gewoon meenemen in de raad? Voor een aparte toezegging inderdaad, dan kunt u dat misschien ook even op papier zetten. Ja, ja. Oké. Goed, we hebben een ...

De heer Van den Raadt: Voorzitter, krijg ik nog even schriftelijk te horen hoeveel dat dan allemaal gekost heeft, want dat was ook één van die vragen. Die routes naar de Raad van State en met ...

Burgemeester Wienen: Die vragen zijn gesteld en die zijn ook beantwoord. Dus de raad heeft daar informatie over gekregen. Dat gaat inderdaad om een fors bedrag en overigens ook de Wob-verzoeken nu het doornemen van al die stukken, dat gaat ook om een groot bedrag.

De voorzitter: Overigens, en ik kijk even naar mijn griffier of het klopt wat ik nu ga zeggen. In november komt er een herziening van het protocol van geheimhouding in deze commissie. Klopt dat? Ja, dus dan gaat dat, dan gaan we dat behandelen.

7. 17.45-18.15 uur Vaststellen Wijziging Algemene plaatselijke verordening Haarlem 2021 (JW)

De voorzitter: We gaan wel door met het agendapunt zeven. We hebben een inspreker en die zit al een tijdje te wachten. Dat is een digitale inspreker. De heer Köhler van VuurwerkCheck. Dus agendapunt zeven Vaststellen Wijziging Algemene plaatselijke verordening. Daar gaan wij nu mee beginnen en ik geef als eerste het woord aan de heer Köhler via het scherm. Ja, ik zie hem hier op het scherm. Mijnheer Köhler, bent u daar? Ik zie u wel, mijnheer Köhler, ik hoor u niet, maar het kan zijn dat het aan ons ligt. Kunt u wat zeggen? Nog

even een klein moment graag, mijnheer Köhler. Mijnheer Köhler, bent u daar? We zien u nog steeds, maar we horen u niet. Maar u heeft uw bijdrage heeft u ook toegemaild geloof ik hè? Klopt hè. Zullen we dan gewoon van start gaan, en dan lezen de raadsleden uw inspraakbijdrage gewoon een mee. Zullen we dat zo doen? Ja? Dan ...

De heer Köhler: ... ruim 3,3 miljoen unieke respondenten gehad.

De voorzitter: Dan gaat hij zingen.

De heer Köhler: ... te vieren met een uitstekende Omliggende gemeenten hebben geen afsteekgebod dus kan er een waterbedeffect optreden. De algemene trend is het volgen van het landelijk beleid. Handhaving in 2020 is ook niet mogelijk gebleken, dus waarom verwacht u dat dat nu wel het geval zou zijn? Door een afsteekverbod verwachten inwoners geen vuurwerk meer, dus zo zal de overlast alleen maar toenemen en daarmee de vraag om handhaving. Het invoeren van een lokaal afsteekverbod zonder verkoopverbod mogelijk is, zal zorgen voor verwarring bij inwoners. En deze wordt wellicht onbedoeld geconfronteerd met handhaving. Om een lappendeken aan regelgeving te voorkomen, verzoek ik u aansluiting te zoeken bij het landelijk beleid ten aanzien van afsteken met siervuurwerk. Op 1 juli heeft de staatssecretaris in een tweeminutendebat aangegeven dat er geen landelijk afsteekverbod komt. Voor het milieu verwijs ik naar het rapport van de RIVM, rapport milieulast van vuurwerk die ...

De voorzitter: Mijnheer Köhler, wilt u een beetje afronden?

De heer Köhler: Ja. 30 september 2020 is gepubliceerd. Het algemene beeld in deze studie naar voren komt, is dat de emissies van milieu door afsteken van vuurwerk rond de jaarwisseling lijkt te beperken meestal tijdelijke effecten op kwaliteit van oppervlaktewater, bodem en lucht. En als laatste wil ik nog mededelen dat wellicht een aantal afsteekverboden op het moment dat dat er meer worden, gaan botsen met de Europese dienstenrichtlijn en de herschikkingslijn. Dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Köhler. Zijn er nog vragen aan de heer Köhler van deze commissie? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Heel duidelijk stuk. Ik denk dat u ook qua argumentatie veel overeen heeft met wat de burgemeester destijds heeft gezegd. Maar die laatste zin, dat we mogelijk met een afsteekverbod gaan botsen met de Europese dienstenrichtlijn en herschikkingsrichtlijn, kunt u die toelichten?

De heer Köhler: U hoort mij inmiddels wel?

De voorzitter: Wij horen u heel zacht. Maar we houden allemaal ons mond, dus ik zou zeggen, probeert u het.

De heer Köhler: Er is op Europese grond is er natuurlijk een richtlijn waarin detailhandel en vrijheid van die detailhandel daarin is bewerkstelligd. Dus daarom is een verkoopverbod ook niet mogelijk. In België was er een gewest wat een afsteekverbod ingevoerd heeft. En dat afsteekverbod dat heeft de Europese commissie teruggedraaid, omdat dat een te grote inbreuk was op die vrijheid van detailhandel. Dus op die manier kan er dan een probleem ontstaan, en zeker op het moment dat er een aantal steden in die directe omgeving van elkaar zoiets gaan toepassen, dan kan dat mogelijk problemen gaan geven.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Köhler. Zijn er verder nog vragen? Nee. Dank u wel, mijnheer Köhler.

De heer Köhler: Dank u wel voor de mogelijkheid.

De voorzitter: Excuses voor de kwaliteit van het geluid. Volgende keer zorgen we dat we beter op orde zijn. Dank u wel voor het inspreken, een fijn avond.

De heer Köhler: Ja, dank u. Van hetzelfde.

De voorzitter: Goed, wij gaan verder met agendapunt 7, vaststellen wijzigingen algemene plaatselijke verordening. De raad wordt gevraagd de wijzigingsverordening algemene plaatselijke verordening gemeente Haarlem vast te stellen. Aan wie kan ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Nou eerst maar even op het vuurwerk ingaan. Mijn fractie is wel benieuwd naar de reden dat het college de vuurwerkmotie niet naar de letter uitvoert, dat mogelijk maakt om vergunningen af te geven. Daar zullen andere partijen ook nog wel zeg maar vragen over stellen. Actiepartij heeft wel verheugd over een ander onderwerp, dat het artikel over sluiting van panden is aangescherpt. Zo kunnen ook activiteiten die plaatsvinden op locaties, zoals bij pandenverhuur of anderszins, die het woon- en leefklimaat verstoren, worden aangepakt. Ja, Actiepartij ziet niet het nut van het verbod op metaaldetectie. Wel begrijpt mijn fractie dat waardevolle antiques in de bodem aan de gemeente leefgemeenschap toebehoren. En oh ja, nog over het vuurwerkverbod. In de APV staat nergens dat deze vergunningen beperkt zijn in aantal of per week. Ik zou graag nog even een reactie van het college willen hebben van hoeveel aanvragen het college verwacht met het vergunnen van vuurwerk. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Twee korte vragen over APV-voorstellen die we missen. In de toezegging stond ook dat er een voorstel zou komen over deelmobiliteit. Ik heb gezien bij het mobiliteitsbeleid dat de wethouder daar nog niet aan toe was gekomen. Maar tegelijkertijd, als elektrische stepjes straks landelijk toegestaan zijn, is het toch wel heel jammer dat wij nog niet klaar zijn met een vergunningstelsel deelmobiliteit en dan toch die mooie duurzame dingen niet kunnen gebruiken. Wat ik ook nog mis zijn de rookvrije ruimtes. Mijn voorganger, Bas Sepers, die heeft er ooit een vraag over gesteld, of er niet in de APV iets kon worden opgenomen over rookvrije terreinen bij ziekenhuizen, sportverenigingen en scholen. Ik heb inmiddels gezien dat bij scholen daar verplicht rookvrije terreinen zijn. Ziekenhuis, dat Spaarne Gasthuis ook sinds 2019 rookvrij is. Maar bij sportverenigingen dat er alleen nog een stappenplan is bij de SRO. Dus misschien kunnen we daar het nog een keertje over hebben bij commissie samenleving of in een volgende ronde van de APV. Maar het zou natuurlijk mooi zijn als ook bij sportterreinen kinderen rookvrij kunnen sporten. Dan over de vijf voorstellen die wel gedaan zijn. Wij zijn blij met de uitbreiding op het lachgasverbod. Sluitingsbevoegdheid ook prima. Bij de vergunningsplicht bij ondermijningsgevoeligheid, daar wachten we even de toelichting van de burgemeester af. En ik denk dat andere partijen daar ook nog wel een stevige mening over zullen hebben. Dan de metaaldetectie en het vuurwerkverbod, die zien wij beiden graag aangepast. Bij metaaldetectie heeft de stadsarcheoloog al een aantal keren aangegeven wat zij graag aangepast zou willen zien. Ze vertelde mij dat de juridische dienst het inmiddels eens was met haar. Als dat niet zo is, ook voor de rest van de commissie, zal ik even toelichten waar het over gaat. Het gaat de stadsarcheoloog om de titel. Niet verbod metaaldetector, maar verbod metaaldetectie. Want je metaal detecteren met een detector of met een magneet. Dus zij wil graag de titel veranderd zien naar verbod metaaldetectie. En haar andere wijziging is graag in lid 1 waar staat, op te graven uit de grond, dat daar tussen haakjes komt te staan land- of waterbodem. Want grond klinkt alleen naar land, terwijl juist in het water heel veel archeologische vondsten te vinden zijn. Dus als de burgemeester zou willen toezeggen dat dat inderdaad

akkoord is die wijzigingen, dan is dat mooi. En anders komen wij met een amendement. En dan als laatste vuurwerk. Ja, daar zouden wij graag het tweede lid, wat dus ziet op die uitzonderingsmogelijkheden die net genoemd werden, dat zouden wij graag doorgehaald zien. Want onze motie van vorig jaar die zag op een totaalverbod. En wat je dan verwacht is dat wij dus ook een voorstel krijgen met een totaalverbod. Daar is nu toch weer deze uitzonderings'...' in terecht gekomen. Ik snap het wel dat het altijd verstandig is om een uitzonderingsmogelijkheid te houden. Maar in dit geval gaat het om mensen die oog verliezen om adviezen van de veiligheidsraad, om adviezen van oogartsen, om misdadigheid tegen hulpverleners. Wij zien werkelijk niet in wat '...' toch weer uitzonderingen gemaakt zouden moeten worden op die motie. Het maakt het verwarrend in de stad, het maakt het totaalverbod moeilijk handhaafbaar. En boven... '...' het APV-voorstel wat we gevraagd hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik had nog een interruptie, voorzitter.

De voorzitter: U heeft een interruptie op mevrouw Wisse. Ga uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, want we hebben net een inspreker gehad die wijst aan het eind van zijn betoog op een andere plaats waar een vuurwerkverbod is ingesteld en dat op Europees niveau is teruggefloten. Ziet u dat dan nog als een bezwaar?

Mevrouw Wisse: Ja, dat moeten we afwachten. Er zijn natuurlijk meerdere steden die nu voor een totaalverbod of eerder al zijn gegaan. Vorig jaar heeft de Rijksoverheid nog een totaalverbod ingesteld, heb ik ook geen Europese regelgeving gezien. Dus we kunnen afwachten of dat gebeurt, maar ik verwacht het eerlijk gezegd niet.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Eventjes op de vijf punten afzonderlijk ingaand. Het verbod vuurwerk, met het vuurwerk zoals nu geformuleerd, daar stemmen wij mee in. We vinden het nuttig dat er juist die uitzonderingsbepaling wel in staat om laat ik zeggen georganiseerd afsteken van consumentenvuurwerk in ieder geval in principe nog steeds mogelijk te maken. Bij het metaaldetectieverbod ontgaat ons eerlijk gezegd de urgentie hiervan. Volgens ons is het een hobby die al veel interessante vondsten heeft opgeleverd en waarbij nog nooit iemand zichzelf heeft opgeblazen. Dus waarom nu opeens een metaaldetectieverbod? Verbod lachgas ondersteunen wij. Vergunningsplicht ondermijningsgevoelige branches in principe ook. Al willen we wel waarschuwen voor het feit dat je natuurlijk dat begrip ondermijning vrij ver kunt oprekken. Er staat ook al in dat stuk dat het juridisch glad ijs is en dat in principe alle horeca, retail, dienstverlening waar geld wit gewassen kan worden, ja, in theorie als ondermijnende activiteit aangemerkt zou kunnen worden. Dus ja, dan ga je opeens heel ruim weer vergunningseisen stellen. En wat zijn dan precies die eisen en hoe houd je daar toezicht op? Dat is allemaal nog niet heel erg helder. Sluitingsbevoegdheid publieke gebouwen waar iets aan de hand is, vinden wij akkoord. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik loop ook even alle punten af. Nou, D66 is het eens met de uitbreiding van het lachgasverbod. We vroegen ons wel af, is het niet beter om ook de verkoop op te nemen in deze bepaling? Want nu lijkt het het voorhanden hebben om te verkopen geen probleem te zijn. En

we zijn het eigenlijk ook eens met de bescherming van het cultureel erfgoed. Hoewel ik mevrouw Wisse zojuist een aantal opmerkingen hoorde maken die mij ook wel interesseren in wat uw antwoord is. Dan het vuurwerk. D66 heeft grote moeite met het verbod. En de politie heeft duidelijk gemaakt dit verbod niet te kunnen handhaven. En u heeft tijdens de vorige bespreking gezegd dat bestraffing eigenlijk alleen kan plaatsvinden als er twee politieagenten zien dat iemand vuurwerk afsteekt en dat de kans dat dat gebeurd heel klein is. Daarmee is dus sprake van bühne-wetgeving, bühne-regelgeving. Met een reële kans, en dat wil ik toch wel graag nog een keer benadrukken, dat bijvoorbeeld een vijftienjarige jongen die op oudejaarsnacht vuurwerk afsteekt in Schalkwijk, waar vaak wat meer politie rondloopt, wel wordt bestraft, maar de 53-jarige vader uit het ramplaankwartier niet. Niet handhaafbaar en met het risico op klassenjustitie. D66 zal deze wijziging niet steunen. Dan de sluiting van ruimtes en beperking van het malafide ondernemersklimaat. Nou, vanzelfsprekend steunt D66 het terugdringen van ondermijning en criminele activiteiten. We zijn alleen niet overtuigd van de meerwaarde van deze artikelen die nu worden toegevoegd. En D66 heeft de indruk dat de gemeente Haarlem nog niet gebruik maakt van alle mogelijkheden die de wet Bibob biedt. En verder kunnen ook bestemmingsplannen op bepaalde punten soelaas bieden. D66 vindt het nou ook wat griezelig, artikelen die heel erg veel rechten aan de burgemeester geeft met ook wel grote risico's op schadevergoedingsacties. Die worden ook genoemd als risico. En we zijn er ook nog niet helemaal van overtuigd dat u er daadwerkelijk gebruik van gaat maken. En daar heb ik een aantal vragen over. Kijk, kunt u een situatie noemen van het afgelopen jaar, afgelopen twee jaar, waarin u zegt maar dit artikel heeft gemist? Dat u zegt, nou daar heb ik echt ... Kon ik met de andere handhavingsmogelijkheden die ik heb kon ik niet bereiken wat ik wilde bereiken en hier dit biedt wel de mogelijkheid. En hoe vaak komen dat soort situaties voor? Ik vroeg me ook af hoe de vergelijking is met andere gemeentes. Ja, en hoe voorkomt u willekeur? Er zullen genoeg publiekelijke ruimtes zijn waar discriminatie plaatsvindt, al was het maar omdat een bezoeker zich discriminerend uitlaat. Ja, hoe voorkomt u dat mensen zeggen dat het willekeur is dat u de ene locatie wel zal sluiten en de andere plaats niet. En ik vroeg mij ook af of de afdeling juridische zaken, zowel wat bemensen, omvang en tijd, voorbereid is om u op dit punt te ondersteunen. Ik ben benieuwd naar uw antwoorden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Vraag aan mevrouw Van der Windt. U had het over klassenjustitie in het kader van vuurwerk. Maar kunt u even dat element klassen toelichten? Want dat snapte ik niet in uw betoog en ik waardeer voor de rest uw betoog ten zeerste, maar wat is ... Hoe maakt u de link naar klassenjustitie?

Mevrouw Van der Windt: Nou, dat zou misschien geen klassenjustitie maar klassenvervolging zijn. We weten dat er op bepaalde plaatsen in Haarlem op oudejaarsnacht meer politie rondloopt dan op andere plaatsen. Ik heb genoemd dat er in Schalkwijk waarschijnlijk wat meer politie rondloopt dan in het Ramplaankwartier. En dat leidt er dus toe dat de kans dat iemand die in Schalkwijk vuurwerk afsteekt, omdat hij het heeft gekocht en helemaal niet wist dat dit verbod er was, want het is natuurlijk een uniek Haarlems verbod, dan wel vervolgens wordt betrapt en vervolgd. En iemand die hetzelfde doet in, ik noem dan maar het Ramplaankwartier, dat probleem niet heeft. En dat vind ik toch lastig uit te leggen. Nu snap ik u, maar u had het even over een schoolplein en de Ramplaan en toen was ik even los van uw betoog. Maar nu snap ik u, dank u.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Bedankt, mevrouw de voorzitter. Nou ik wil niet alle punten aflopen. Met het grote gedeelte zijn we het in principe wel eens met wat er hier staat. Ik vond het een interessante opmerking over het lachgas in die zin, verkoop. Ik zou graag van de burgemeester willen weten van, in hoeverre is dit überhaupt haalbaar

dat men dat kan verbieden op een gemeente, en nou, wat daar de mogelijkheden zijn. Want op zich denk ik ook dat er, ja, het lastig is als je iets kan verkopen maar je mag het niet gebruiken. Dat is ook een beetje dubbel. Over het vuurwerk afsteken. Op zich zijn we er blij mee zoals het hier staat. Alleen moet ik ook een beetje dan het CDA wel gelijk geven ook van, ja, als je een uitzondering doet, in hoeverre ben je dan nog duidelijk tegen de burger. Daarom had ik eigenlijk graag nog willen weten van de burgemeester van, is er een mogelijkheid om die uitzonderingen iets duidelijker te omschrijven. Dat dat niet gewoon een vrijbrief is dat dan iedereen in Haarlem gaat voor een uitzondering vragen en we uiteindelijk een ik weet niet een hoeveel aanvragen krijgen en uiteindelijk op ieders willekeur, of ik weet niet wat het dan gaat toestaan. Dat er gewoon een duidelijkheid is ook voor de burger wat er in hoeverre dat er ook een uitzondering is. Bijvoorbeeld met afstand tot huizen wat dan ook weer locaties inperkt. Ja, dat zijn een paar ideeën daarvan. Dan ... Even kijken. Nou, we vinden ... Natuurlijk is het vuurwerkverbod moeilijk te handhaven, maar ik denk niet dat dit moet leidend zijn om dan te zeggen van, dan laten we het maar toestaan. Er zijn zo een heleboel dingen die moeilijk te handhaven zijn, vooral als je wilt bezuinigen of bezuinigd is op handhaving en politie. Maar toch vind ik gewoon ... Ja, vinden wij dat het gewoon belangrijk is dat daar gewoon duidelijkheid over is dat we dat vuurwerk dus in principe niet meer willen hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Er zijn al wat zinnige vragen gesteld. En wat ons betreft, dat lachgas daar zijn we het mee akkoord. We zijn niet akkoord met het vuurwerk zoals het hier staat. Wij zijn voor een algeheel verbod, dat hebben we ook in een motie gevat. En daar zijn we heel duidelijk over, dus daar kunnen wij absoluut niet mee akkoord gaan. De handhaafbaarheid daarin kan een vraag zijn. Maar als je het niet doet, dan weet je zeker dat je het niet handhaaft. Je kunt beter zorgen dat je ergens begint, en dit lijkt ons een heel goed begin.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer Van den Doel, de vorige keer toen we het vuurwerk bespraken was uw collega die naast u zit steunde van harte een hybride situatie waarbij wel op meerdere plaatsen vuurwerk kon worden afgestoken. En ik vroeg me af, wat is er gebeurd in de woordvoering of in de afgelopen maanden dat het standpunt zo gewijzigd is?

De voorzitter: Mijnheer Drost, u wordt rechtstreeks geadresseerd. Ga uw gang.

De heer Drost: Zeker. Ik gebruikte dat hybride in mijn eerste termijn en toen ging het over de vuurwerkshows en de financiering daarvan. En daarna was ik per abuis. Dus toen kwam dat woord hybride weer terug. Ik heb dat later ook naar de burgemeester teruggekoppeld.

De voorzitter: Dank u wel voor deze verduidelijking.

De heer Van den Doel: Ik ben nog niet klaar. Ik ga nog even verder.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel. Dus nou, dat is duidelijk. Over het metaaldetectieverbod, dat vinden we prima. Want er wordt inderdaad met het vinden van dingen ook veel kapot gemaakt. En vanuit mijn erfgoedachtergrond vind ik dat altijd erg zonde. En het is goed om wat de PvdA als aanscherping deed, dat

klinkt goed. 4 en 5, de ondermijning en de mogelijkheden daarin, dat is een ingewikkeld verhaal. Op zich kunnen we daarmee akkoord gaan, maar we zien wel ook alle gevaren. Dus we zijn erg nieuwsgierig naar de antwoorden daarop die ... Het kwam niet helemaal uit het stuk van hoe die risico's nou precies worden ingeschat of op wanneer wel of wanneer niet. En ik denk dat mevrouw Van der Windt dat vrij goed heeft vormgegeven en gevraagd. Dat was het wat ons betreft.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Even voor de spreektijd beperk ik mij tot de punten 4 en 5, de vergunningsplicht ondermijningsgevoelige branches en uitbreiding sluitingsbevoegdheid. OPHaarlem vindt het toch te ver gaan om dit volledig te delegeren aan de burgemeester. Het zijn hele gevoelige zaken. Het kunnen beoordelen van de grens van ondermijning, dat is een zaak die, vinden wij, de gemeenteraad, ook aangaat. Want je moet dit soort dingen heel zorgvuldig beoordelen. En het zijn zelden dingen die van de één op de andere dag moeten gebeuren. Dus om dit aan de burgemeester over te laten alleen vinden wij niet verstandig. En anders vinden wij dat ze niet opgenomen moeten worden in de APV. Dank u.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja. U zegt dat u ze niet aan de burgemeester wilt overlaten, omdat het risico met zich meebrengt. Daar ik zou ik me misschien wel iets bij kunnen voorstellen. Maar de oplossing die daarop ... Wat stelt u dan voor? Wat is de oplossing? Dat wij het gaan beoordelen? Wij zijn niet beter dan een burgemeester daarin, dat kan ik u wel vertellen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Misschien zijn wij niet beter, misschien zijn we gezamenlijk even goed. En ik vind dat je als burgemeester jezelf af moet vragen of je hier alleen het beslissingsbevoegdheid moet nemen op zaken die heel gevoelig kunnen zijn in de stad, met een afweging die door één persoon dan wordt genomen formeel. En dat vind ik enige mate risicovol.

De heer Van den Doel: Ja, ik ben nieuwsgierig naar de ... Door één persoon wordt genomen. Ik denk dat dat niet waar is, maar dat zou ik graag van de burgemeester horen. Dus ik maak van deze gelegenheid gebruik om dat aan de burgemeester te vragen en of dat klopt.

De heer Smit: ... dat antwoord ook graag af.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van der Windt, dat is nog een interruptie? Ga uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik vraag me toch ook af hoe u aankijkt tegen het feit dat de burgemeester belast is met de handhaving van de openbare orde, en niet de gemeenteraad.

De heer Smit: Dat klopt, maar ik vind eigenlijk dat je zo een thema. Je kunt op een gegeven moment alles in de APV stoppen. Je integreert nu iets nieuws in de APV. En mijn vraag is of je het in de APV moet stoppen. En ik weet dat de burgemeester daarvoor verantwoordelijk is. Maar in deze zou ik toch eigenlijk willen suggereren dat je dan als burgemeester je toch richt tot de raad om je af te vragen zelf of je een goed besluit neemt. En ik vind, de APV moet niet te ver uitgebreid worden met zaken die op zijn minst heel gevoelig of heel discutabel kunnen zijn, zoals ondermijning.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft ook een interruptie op de heer Smit. Ga uw gang.

De heer Linder: Ja. Zou het dan volgens u niet een idee zijn dat in principe die bevoegdheid er wel is, maar dat de burgemeester de raad informeert als hij gebruik maakt van deze bevoegdheid? Zodat de raad eventueel zou kunnen ingrijpen?

De heer Smit: Dan kan de raad volgens mij niet ingrijpen. Maar het zou wel een idee zijn dat de burgemeester dit sondeert om te kijken of hij ook in het vervolgtraject, als er problemen ontstaan, een brede steun in de raad heeft bij het genomen besluit.

De voorzitter: Ja, mijnheer Linder, ga uw gang.

De heer Linder: Ik heb eigenlijk een aanvullende vraag die ik vergeten heb om te stellen aan de burgemeester. Over dat, ja, ik zit over dat punt. Het is zo dat ze niet in Amsterdam dezelfde soort regeling hebben? Dat de burgemeester ook deze bevoegdheid heeft en dat dit diegene is die toen gebruikt was voor het wat veel sluitingen in de redlight district ge... Is dat vergelijkbaar? Is dat hetzelfde? Of ...

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, even kijken. Wat wordt er nou allemaal gevraagd? Verbod consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling. Nou, daar gaat Trots Haarlem niet mee akkoord. De burgemeester heeft destijds al heel duidelijk aangegeven, moeilijk te handhaven, waterbedeffect. En de burgemeester heeft meestal gelijk, laten we dat gewoon duidelijk stellen. Metaaldetectieverbod. Ja, daar staat ook bij, heel moeilijk te handhaven. Vind ik de toevoeging van de Partij van de Arbeid nog wel nuttig. Misschien dat we er dan anders over gaan denken. Verbod gebruik lachgas in publieke openstaande gebouwen. Nou, dat lijkt me prima. Daar gaan we wel mee akkoord. De vraag is ... Want je ziet in dat stuk dat het wel al nu verboden is in openbare ruimten en het openbare water. Maar ik hoor altijd van handhaving die dan bij dat Reinaldapark staan als die mensen in hun auto zitten, dat ze dan niet kunnen handhaven. Is dat dan zo? Of als zo'n auto op een openbare ruimte staat, is dat dan een openbare ruimte? Of is dan in die auto zitten privé terrein en kan er dan niet gehandhaafd worden? Nou, dan krijgen we inderdaad die punten 4 en 5, waarbij we eigenlijk, ja, een soortement cowboys van Haarlem gaan creëren. Jos Wienen als cowboy van Haarlem. In artikel 2.78 tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat, komt daarnet een discussie of dat dan wel zo is. Maar er staat gewoon letterlijk, een gebouw of gebied wordt uitsluitend aangewezen als in of rondom dat gebouw dan wel naar in dat gebied, naar het oordeel van de burgemeester de leefbaarheid of openbare orde en veiligheid onder druk staat. Nou, dat lijkt ons niet zo verstandig om dat allemaal in de handen van één persoon te leggen. En bij het artikel daarboven over het sluiten van de ruimte, dat vond ik ook wel echt een discutabel punt waarvan ik dacht, dit moeten we ook niet doen. Dat is dan 2.75e. De burgemeester, dus weer de persoon als burgemeester, kan een heel gebouw sluiten of een inrichting of een ruimte als zich daar andere feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die de vrees wettige ... Hè, de vrees, alleen al de vrees. Dat het geopend blijven van het gebouw de inrichting of de ruimte ernstig gevaar oplevert. Dus geen enkel bewijs alleen de vrees. Ja, als gaan we die kant op beginnen, dat is toch niet waar Trots Haarlem heen wil. Dus wij gaan alleen voor het verbod op lachgas in openbare ... Publieke openstaande gebouwen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de ... Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik houd het kort hoor, voorzitter. Het CDA is het eens met punt 2 en 3. Voor wat betreft 4 en 5, de ondermijning, wachten we even de antwoorden af op de gestelde vragen, die waren erg zinnig. En dan voor wat betreft het mogelijk maken voor de uitzondering van vuurwerk. Daar hadden we nog wel een aantal vragen over. Want ja, wat zijn ... Is daar al enig zicht op? Wat zijn dan precies die door het college aangewezen plekken? Kan iedereen daar een aanvraag voor indienen? Wisselen die locaties dan elk jaar? En maakt het al met al de handhaving niet nog moeilijker? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu graag het woord aan de burgemeester. Ga uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dank. Mooi om te zien dat iedereen daar toch echt enorm zich in verdiept. Moeten we dat wel doen, moeten we het niet doen? Een aantal van de voorstellen overigens komen ook voort uit wensen die u zelf hebt aangegeven. Met name die van het vuurwerk, dat is een motie die de raad heeft aangenomen. En het korte antwoord op de vraag van waarom die uitzondering opgenomen? Dat is, dat is ... Ik heb u in de commissie nadrukkelijk gevraagd hoe daar in de commissie over gedacht werd. En toen was een meerderheid van mening dat die uitzonderingsmogelijkheid die het model APV van de VNG, die heeft daar een artikel voor gemaakt, biedt dat die ook opgenomen zou moeten worden. Nou, ik heb gezegd, wij volgen gewoon hier de raad. Dus als u vraagt, wat is de reden dat u het nu heeft opgenomen, is het antwoord: omdat de commissie dat heeft aangegeven in meerderheid. De vragen die er nu over gesteld worden inhoudelijk, daar kan natuurlijk inderdaad best nog wel iets over gezegd worden. Mevrouw De Raadt die vraagt zich nu af van, ja, heeft u dan al enig idee? Maar er waren ook anderen die vroegen van, ja, wat voor criteria worden dat dan? Hoeveel locaties? Gaat dat per straat? Kan iedereen het aanvragen? Dat is nog niet uitgewerkt. Maar ik kan u wel verzekeren, als er een algeheel verbod is in principe, en je maakt een uitzondering, dan is het in ieder geval niet de intentie van het college om dan per straat uitzonderingen te gaan geven. Want dan wordt een verbod een volkomen lachertje en wordt het voor ons onmogelijk denk ik om nog serieus dat te kunnen beoordelen. Want als er dan uit iedere straat vragen komen, wij willen vuurwerk afsteken, hoe ga je dan beoordelen of je dat wel doet of niet doet? Dus wat we zullen doen, als de raad zegt van, ja, wij willen die mogelijkheid openen. Dat is dat we een aantal specifieke plekken in de gemeente aanwijzen waarvan we zeggen, wij denken dat het afsteken vuurwerk daar minder overlast en minder problemen met zich meebrengt. En dan heeft het één nadeel en één voordeel. En het is aan de raad om te kijken hoe u dat wilt beoordelen. Het voordeel is dat als je mensen niet alleen iets verbiedt, maar je biedt ook een mogelijkheid, daar mag het wel, dat dat draagvlak kan vergroten. Dat zou ervoor kunnen zorgen dat mensen zeggen, nou ja, oké, dan ga ik het daar doen. En dat degenen die het allermeest gemotiveerd zijn om toch vuurwerk af te steken, dat die dat dan inderdaad geconcentreerd doen. En dan wordt de handhaving juist makkelijker. Ik kan niet ontkennen dat er ook het risico is, en ik weet niet wat het gaat worden. Het risico zou kunnen zijn dat mensen zeggen van, nou ja, ik mag het gewoon komen, je mag het in alle buurgemeenten gewoon afsteken en op bepaalde plekken in Haarlem mag je het ook afsteken. Nou, het zal wel, en er makkelijker naar gaan kijken. Ik weet niet welke van de twee dingen gaan gebeuren. Ik kan u verzekeren in ieder geval, als u deze uitzonderingsmogelijkheid in de APV opneemt, dan zal het college daar terughoudend mee omgaan. Niet per straat, dat is volgens ons absoluut niet de wenselijke situatie, maar dat je een aantal plekken aanwijst waar je zegt van nou, daar is de overlast en de problematiek minder groot en door daar wel een alternatief te bieden maak je wellicht het draagvlak om elders geen vuurwerk af te steken groter. Dat zal dan de achterliggende gedachte zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik denk dus zoals de inspreker zei dat Europa nog, ik ben geen fan van Europa, maar af en toe doen ze kennelijk wel nuttige dingen, nog een stokje hiertussen kan steken of denkt u dat zij onderscheid maken tussen ingrijpen in België wel en in Nederland niet?

Burgemeester Wienen: Ik vind het ook moeilijk om te voorspellen. Ik denk eerlijk gezegd dat het wel kan. Er werd net mevrouw Wisse ook verwezen naar het feit dat het vorig jaar, dat was een heel specifieke situatie natuurlijk, maar toen is het door de landelijke overheid bepaald en als het echt een principieel punt zou zijn, het mag niet, dan is het de vraag of dat had kunnen standhouden. De problematiek rond handhaving heb ik op gewezen, die is er gewoon zonder meer, maar dat er juridisch vanuit Europa gezegd wordt dit mag niet, daar twijfel ik over. Volgens mij zijn er meer landen waar een verbod op het afsteken van vuurwerk door consumenten bestaat. Maar dat weet ik niet helemaal zeker, maar ik verwacht zelf niet dat dat juridische argument, dat dat hier een doorslaggevend punt is. Je moet een afweging maken rond de handhaafbaarheid aan de ene kant, de wensen van mensen, want er zijn natuurlijk burgers die het zeer op prijs stellen en andere mensen die hebben daar ontzettend veel last van en dat is er een discussie die al jaren gaande is en waarin langzaam het perspectief ook verschuift naar een meerderheid die zegt van die ruimte moeten we toch hebben, dat is toch leuk, naar een meerderheid die begint te neigen om te zeggen jongens, er zitten zoveel nadelen aan vast, dat moeten we eigenlijk niet meer willen. Nou, en dan is de vraag zijn we nu zo ver dat we dat verbod opnemen. De raad heeft uitgesproken in meerderheid ja, wij zijn in Haarlem zover. Wij vinden dat we dat moeten doen en de vraag waar het nu nog overgaat, denk ik, u bepaalt het, dus u bepaalt zo meteen ook of dat in de APV terecht komt, maar wij hebben gezegd wij zullen dat voorstel neerleggen en u neemt het besluit. We hebben de uitzonderingsmogelijkheid opgenomen, omdat de meerderheid in de commissie de vorige keer aangaf dat te willen en omdat wij ook wel zien dat dat mogelijk kan helpen om dat extra draagvlak te creëren om je dan in het overgrote deel van de stad er gewoon aan te houden en als je echt wil, gebruik te maken van die paar plekken die zijn aangewezen waar het wel zou mogen

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik erken dat er misschien een meerderheid van de raad is voor deze oplossing. Ik vind het een pragmatische oplossing, waarbij we ons als mens weer het recht aanmeten om de hele natuur van de rel te brengen, omdat wij het leuk vinden om fakkie te stoken. Want daar komt het uiteindelijk op neer, dat wij altijd maar weer ons toe-eigenen, ons pleziertje toe-eigenen, wat ten koste gaat van heel veel mensen, maar ook heel veel dieren die echt absoluut daar volkomen van in deze stress raken. Ik denk als we dat één op één zouden verplaatsen naar de mensen, dan zou er nooit meer vuurwerk worden afgestoken, want dan zouden er zoveel mensen in de rel raken en we doen het gewoon omdat wij vinden dat we het leuk vinden en ik vind dat eigenlijk niet kunnen. Vandaar ook het totaalverbod van GroenLinks.

Burgemeester Wienen: Ja, ik snap de redenering en ik heb al gezegd, het college volgt hierin de raad, daarom staat het nu in het voorstel en het is bij de behandeling in de raad aan u om te kijken wat hij wil. Als u het anders wil dan nu is voorgesteld, tenzij de commissie nu in meerderheid zegt wij willen het anders, maar anders dan beslist de Raad waarschijnlijk op een eventueel amendement wat wordt ingediend. Goed. Dan het lachgas. Waarom niet ook de verkoop? Volgens mij heeft dat te maken met dat dat dit moment nog heel ... Wij hebben daar een aantal dingen volgens mij wel over geregeld, maar wat wij nu geregeld hebben is op het ogenblik het verste wat we kunnen doen. Dat is in ieder geval het beeld dat ik heb en wij dringen er heel sterk op aan bij de rijksoverheid om een aantal regels bij het Rijk te veranderen, waardoor we veel effectiever kunnen optreden tegen dat lachgas. Wij doen wat we kunnen, dus we willen ook graag dit toevoegen zodat we maximaal inzetten op het tegengaan, want de gevaren zijn echt fors, dat is ondertussen wel gebleken en als wij een stap verder

kunnen gaan, dan zullen we u ook opnieuw een voorstel daarvoor doen. Ten aanzien van de metaaldetectie, er werd gezegd van ja er is toch niemand opgeblazen. Dit komt niet voort uit het idee van er is een te groot risico, het komt voort uit de bescherming van dingen die dan uit de grond of het water gehaald worden en die een waarde hebben, een historische waarde, een archeologische waarde en die door particulieren worden meegenomen, terwijl dat gemeenschapsgoed is waarvan gezegd wordt van dat moet je niet op die manier laten doen. Het gebeurt ondeskundig en wij hebben onze eigen dienst archeologie die daar op zorgvuldige manier mee omgaat en laat dat nou alsjeblieft liggen totdat het eventueel in archeologisch onderzoek wordt meegenomen, in plaats van dat schatgravers op zich een leuke hobby hebben, maar daarmee wel historisch waardevol materiaal zich kunnen toe-eigenen en daarmee ook de publieke toegankelijkheid daarvan onmogelijk maken. Er is nog een tweede argument overigens, dat moet ik ook zeggen. Ik zie zo nu en dan dat, zeker als dat in het water gebeurt, dat mensen dan allerlei dingen uit het water halen. Roestige, oude fietsen en dergelijke, die zie je dan vervolgens soms nog een hele tijd liggen op de wal. Dus het is ook uit het oogpunt van nou, de openbare ruimte aan te bevelen om te zeggen van jongens laten we dat nou gewoonweg niet doen, laat het over aan professionele partijen.

De voorzitter: U heeft twee interrupties. De heer Trompetter en de heer IJsbrandy. Meneer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Kan de burgemeester nog even reflecteren op juist dat magneetvissen, het verwijderen van fietswrakken en metalen uit het water en zal er dan altijd een archeologische dienst bij aanwezig moeten zijn, vanuit bijvoorbeeld ook onder begeleiding van het Spaarnlanden zodat ze het oud ijzer gelijk meenemen? Ik bedoel, gaan we het nou helemaal verbieden? Laten we alles gewoon maar in het water liggen wat misschien ook wel uit het water moet. Dat is mijn vraag eigenlijk.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, mijn vraag had een gelijke strekking. Wil je in de grond en in het water laten liggen, dat is ook niet per se goed voor het milieu en ja, daar heeft ook niemand wat aan. Dus ik bedoel, ik zie de extra opsporing die je hiermee bereikt door die hobbyistische metaaldetectie eigenlijk alleen maar als een voordeel en niet als een nadeel.

Burgemeester Wienen: Ja, het is evident dat er die manier waardevol historisch materiaal gewoon verloren gaat. Iemand neemt het mee en die doet er wat mee of die gooit het weg, dat maakt niet uit, maar beoordeelt niet en kan ook niet beoordelen wat precies de historische waarde daarvan is. Wij besteden vrij veel geld in Nederland, in Europa, aan het proberen daar zorgvuldig mee om te gaan, met archeologisch erfgoed. Om die reden is er in allerlei gemeenten dit zo geregeld en zou het college ook willen voorstellen om dat ook bij ons te doen en voor wat betreft het verwijderen van wrakken en dergelijke uit het water, dat gebeurt dan met toestemming en op zorgvuldige wijze. Dat is wat anders dan metaaldetectie om te kijken of je bijzondere dingen uit het water tevoorschijn kunt halen. Ja, en uiteindelijk het is uw besluit, maar de argumentatie heeft te maken met de archeologische waarde van spullen en het feit dat het ook in de praktijk tamelijk rommelig verloopt. Ik bedoel, dit is iets, dit is gewoon mijn eigen observatie. Ik zie regelmatig als er dan weer iemand langs geweest is, dat er allerlei troep aan de kant blijft liggen. Wat leuk gevonden wordt, wordt meegenomen en de rest blijft gewoon liggen en dat wordt te zijner tijd wel weer opgeruimd, maar dat is eigenlijk ook niet wat je wil. Dus nog afgezien van het feit dat op deze manier waardevolle spullen uit het zicht raken, is het ook ongewenst uit het oogpunt van zorgvuldig omgaan met openbare ruimte. Oké, dan een punt waar ja, diversen van zeggen moet je dat nou wel willen, dat je zo'n toch best wel verstrekkend iets als een vergunningplicht in bepaalde gebieden of op bepaalde sectoren of voor bepaalde sectoren in bepaalde gebieden, dat je die gaat opleggen. Laat ik

beginnen met te zeggen dat gaat natuurlijk never nooit zomaar gebeuren. Er staat in het stuk niet voor niks dat dat juridisch dan ook wel heel erg zorgvuldig moeten worden opgebouwd, want er zal bezwaar gemaakt worden, dat kan je niet zomaar doen. Dan moet je ook wel heel stevige argumenten hebben op grond waarvan je dat ook zegt van ik zie hier problemen. Mevrouw Van der Windt die vroeger van zijn er voorbeelden in of buiten Haarlem, dat je dat mist? Nou, in Haarlem moet ik zeggen dat je bij sommige plekken rond massagesalons ontwikkelingen zien waarvan we zeggen dat baart ons zorgen en dat zou best kunnen leiden tot het feit van joh, daar moet je toch een aantal informatie eerst leveren voordat je dat kunt doen, zodat wij kunnen controleren dat dat gaat conform de bedoeling en de regels en ik weet uit een aantal andere gemeenten waarin en dat is vaak lokaal, maar een bepaalde branche dat je merkt van daar zitten criminele activiteiten, ondermijningsactiviteiten, die zijn zich in die branche aan het indringen. Dan krijg je klachten van bonafide ondernemers die zeggen van ja, er gebeuren echt gekke dingen. Je hebt de malafide ondernemers waar het heel moeilijk is om je greep erop te krijgen en op zo'n moment dan is een overweging om te zeggen van kunnen wij door dit vergunningplichtig te maken niet alleen veel beter overzicht krijgen van wat er aan de hand is en daarmee ook meer greep krijgen op dat risico van ondermijning die in een bepaalde sector in een stad of in een wijk kan doordringen. Ik denk zelf bijvoorbeeld dat het in onze aanpak in Haarlem-Noord, Lelie Project, dat je daar zou kunnen zeggen van nou, als we daar bepaalde bedrijven tegenkomen waar toch wel veel vraagtekens bij zijn, dan willen wij naast de inzet van de Bibob-instrumentarium, terecht wordt daarnaar verwezen, willen wij eigenlijk ook wel de mogelijkheid hebben om dit te doen. Ik vind de suggestie om ook om te voorkomen ... Sowieso denk ik, u hoeft echt niet bang te zijn dat dit een willekeurig gebeuren wordt. Als iemand doordrongen is van het feit van jongens we gaan toch niet zomaar weer een hele bureaucratie ontwikkelen met vergunningen, et cetera, als er niet een heel evident iets aan de hand is, dat lijkt mij duidelijk. Dat is ... Ik zit helemaal niet te wachten om allerlei extra bureaucratische problemen op te gaan roepen als er niet echt een aanwijzing is van hiermee kunnen we de ondermijning aanpakken. Ik wil ook wel graag de afspraak met u maken dat het instrument alleen wordt ingezet nadat er met de commissie ook daarover gesproken is, maar ik zou het wel graag in de APV willen hebben, omdat het als instrument en dat weet ik gewoon ook van een aantal collega's die zeggen toen wij dat deden en daar echt nou, een barrière opwierpen, toen zagen we dat bepaalde activiteiten in die branche, dat die voortaan dat ondermijnende, dat konden we terugdringen en dat lukte voor die tijd niet en ik zou het instrument, want ik ben wel heel erg gemotiveerd om hier in Haarlem gewoon die strijd tegen ondermijning zo stevig mogelijk te voeren, gewoon in het belang van de samenleving, van bonafide burgers en bonafide bedrijven. Ik wil graag met u overleggen, dus het gaat er mij niet omdat ik het naar mezelf toe wil trekken, alleen de manier waarop we het in Nederland organiseren, dat is dat de burgemeester dan het uiteindelijke besluit neemt, maar ik wil het wel graag met u bespreken. Dat kan desnoods zelfs onder geheimhouding, in de besloten vergadering als dat nodig zou zijn, maar nogmaals, het instrument wordt op een aantal plekken toegepast en is dan effectief en ik zou die mogelijkheid dan ook graag in Haarlem dan willen hebben.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, wat ziet u dan precies als toegevoegde waarde? Want er staat bijvoorbeeld over dat sluiten, als er een vrees is dat het geopend blijven en dat wordt dan besloten door de burgemeester en bij die andere staat een gebouw of gebied wordt uitsluitend aangewezen als naar oordeel van de burgemeester de leefbaarheid in gevaar is. Nou, dan gaat u dat straks overleggen met de raad en dan stuurt u ons in de appgroep van nou jongens, ik heb toch echt het idee dat hier iets aan de hand is, maar dat is een idee. Vindt u nog dat u daar dan bewijs voor moet hebben? Want in het vorige onderwerp zegt u, u weet hoe erg het is als mensen ergens van beschuldigd worden over integriteit, terwijl het misschien nog niet eens bewezen is, maar dan ben je voor de rest van je leven de sigaar, vrij vertaald. Maar eigenlijk speelt dat argument dan hier niet meer. Hier

kunt u, omdat u denkt of er ergens een vermoeden bestaat, de hele tent te sluiten zonder bewijs. Vindt u dat dan niet een beetje tegenstrijdig?

Burgemeester Wienen: Nou, in de eerste plaats is het niet de bedoeling om bepaalde bedrijven bij voorbaat te stigmatiseren. Dus dat is een eerste punt. In de tweede plaats heb ik al gezegd je gaat er zeer terughoudend mee om. Je doet het alleen als er hele stevige aanwijzingen zijn dat er iets niet klopt en dat gebeurt echt en dan is het dat omgekeerde. Het is soms ergerniswekkend om te zien dat er dingen gebeuren waarvan je zegt jongens, dit klopt van geen meter, hier gaan echt dingen fout en dan geen instrumenten te hebben om te kunnen inzetten. Eén van de punten rond Bibob, want dat is een instrument wat je kunt inzetten, maar dat zet je in als er een vergunningplicht is. Als er geen vergunningplicht is kan ik ook ... Ik bedoel, Bibob betekent dat in het kader van het toekennen van de vergunning, dat ik een onderzoek kan doen van is dit inderdaad een bonafide ondernemer of deugt hier iets niet en dan krijg ik extra informatie. Als er geen vergunningplicht is dan komt die niet eens bij me langs, dus ik kom er helemaal niet aan te pas. De gemeente komt er niet aan te pas. Je voelt aan alles dat er dingen niet kloppen, maar je kunt niks, bestuurlijk kun je helemaal niks. Dan kun je hooguit hopen dat het Openbaar Ministerie op een gegeven moment een zaak begint, maar je kunt zelf bestuurlijk helemaal niks doen, terwijl een buurt daar ook echt heel veel last van kan hebben. Er zijn voorbeelden waar dat echt speelt en ik zou zeggen van waarom zouden wij die mogelijkheid dan niet willen gebruiken, vooral ook omdat ik ervan overtuigd ben, dat is het omgekeerde van wat u zegt, als er iemand last van heeft dan zijn het de bonafide ondernemers in zo'n sector als een malafide organisatie of organisaties zich van zo'n sector meester maken en die komen dan met crimineel geld. Bedrijven houden het niet vol, die worden eruit gegooid. Die komen bij ons, die zeggen hoe kan dat nou, er gebeuren hier gekke dingen. Ja, sorry, ik kan er helemaal niks aan doen en op het moment dat je stevige argumenten hebt om te zeggen het klopt gewoonweg niet dan heb je de mogelijkheid om dat te doen en ik heb al gezegd, ik wil graag afspreken met u dat ik dan ook met u overleg om te kijken van nou, ik denk dat het verstandig is om dat te doen, hoe kijken jullie daarnaar.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Meneer de burgemeester, ik volg uw verhaal en u heeft het over het Lelie Project, een project dat met meerdere partijen is opgezet, waarin ik de indruk heb gehad, we hebben het in de raad gevolgd, dat de gezamenlijkheid zoals de partijen erin acteerden men daarmee in staat was om problematieken op te lossen. U suggereert nu dat het eigenlijk niet is en dat u in gevallen onmachtig bent geweest en dat verbaast mij als het gaat om het Lelie Project. Als u dan vervolgens zegt, één opmerking van mijn collega Sander van den Raadt, die mis ik nog als er staat de vrees, dan wordt de suggestie gewekt dat er meer impulsief karakter in kan zitten dan uitgebreide analyse vooraf en toch staat hier het woord de vrees, maar u zegt er zijn buurten waar dit echt speelt en ik geloof u. Ik denk dat de onderwereld een ongelofelijke macht heeft als ik zie dat er 10 miljard, staat in de krant, aan drugs afgelopen jaar of jaren is onderschept en nu is dat een tiende, dan is Nederland al verantwoordelijk voor 100 miljard aan drugstransport, -verkoop en noem maar op. Ja, dat geld moet ergens ingezet worden, dus waarom ook niet in Haarlem, maar dan zou ik zeggen dan had ik u eerder bij ons op de koffie gezien, anders dan bij het Lelie Project, om met de raad in vertrouwelijkheid, in beslotenheid, na te gaan hoe zaken aangepakt moeten worden. Maar nu herken ik een goedlopend Lelie Project, waarin ik een tevredenheid zag bij de burgemeester en vervolgens zie ik hier nu nieuwe artikelen in de APV met uw frustratie en dan moet u nog een paar dingen toch nog uitleggen die ik u geschetst heb.

Burgemeester Wienen: Ja, ik heb het Lelie Project genoemd als een voorbeeld waar wij dus gebiedsgewijs kijken en het is niet zo dat ik op dit moment zeg van daar mis ik het. Dus ik gebruik het als voorbeeld van als je in zo'n

gebied bezig bent en je constateert daar dat een bepaalde branche, dat je daar het gevoel van hebt dit gaat niet goed hier, dat je dan dat instrument zou kunnen inzetten. En daarmee zeg ik niet dat dat op dit moment in het Leliegebied aan de orde is. Ik heb wel gezegd en dat is ook een beetje een uitspraak die best wel ver gaat, maar u vraagt aan mij is het dan voorstelbaar dat je in bepaalde sectoren dit zou passen in Haarlem. Nou, dan zeg ik er zijn een aantal ontwikkelingen en constatering op het gebied van massagesalons die maken dat de mensen die daar werken, de misstanden die daar worden aangetroffen, dat ik zeg ik sluit niet uit dat dat een sector is waar op enig moment je zegt van nou, alles bij elkaar opgeteld denken we dat het verstandig is om hier zo'n vergunningsplicht te krijgen en dan kunnen de bonafide ondernemers gewoon door. Want het is absoluut niet de bedoeling dat we die het werken onmogelijk maken, maar wel dat we dan een check kunnen doen waardoor je malafide ondernemers eruit kunt plukken, in ieder geval daar meer instrumenten voor hebt. De formulering in de APV, dat is typisch voor juridisch taalgebruik. De vrees bestaat, maar dat is natuurlijk niet een kwestie van nou jongens, ik weet niet hoor, ik maak me een beetje zorgen en het zal wel. Nee, dan heb je echt aanwijzingen en dan ga je daartoe over en daarom zeg ik ook, ik kan me voorstellen dat u zegt van nou wij vinden het nogal wat. Ik vind het ook nogal wat en ik zou het niet zo snel doen en als ik meen dat er aanwijzingen zijn van in deze sector zou ik het graag willen gaan passen, dan ga ik eerst, dat is dan een harde toezegging, met de commissie in gesprek om te kijken of u, op basis van wat ik dan aan informatie heb, of u dat een stap vindt die u ook kunt volgen.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, mag ik nog even aanvullen?

De voorzitter: Ja, meneer Smit, u mag nog even heel kort, want het is bijna kwart voor 8, we lopen nu ook een uur uit op onze agenda.

De heer Smit: Het gaat om kwaliteit ...

De voorzitter: Ja, nee, meneer Smit, dat vind ik ook, maar het gaat ook om het behandelen van de agendapunten die behandeld dienen te worden en als we alsmaar blijven uitlopen dan, maar gaat u gerust uw gang.

De heer Smit: Meneer de burgemeester, ik snap u. Ik heb alleen het gevoel dat waar u toezegt dat u met ons in vertrouwelijkheid een aantal van deze probleemsituaties wil doornemen, dat er wellicht eerder die samenspraak met de raad had moeten zijn, want wij zitten hier als raad toch om een stad samen vorm te geven die goed bewoonbaar is, die de tweedeling zo goed mogelijk tegenwerkt en eigenlijk valt dit mij toch min of meer als een verrassing, omdat u voordien niet met ons gecommuniceerd heeft over de toenemende zorgen die u op dit punt heeft.

Burgemeester Wienen: Ik ... Hoe kan ik dit het beste duidelijk maken? Wat ik zie ... Die strijd tegen ondermijning, daar probeer ik echt in Haarlem samen met de mensen die we daarvoor in dienst hebben, samen met de politie, samen met andere samenwerkingspartners, voorop te lopen. Ik praat met wat er elders in het land gebeurt. Ik zie wat er elders in het land gebeurt. Ik zie dat dit een mogelijkheid is. We praten daarover van kan dat in Haarlem mogelijk ook een positieve bijdrage leveren? Nou, ik noem nu een sector waarvan ik zeg daar zijn we op het ogenblik naar aan het kijken en daar merken we dat er een aantal dingen niet goed zitten en dan zeg ik van nou ik vind dat als dit een mogelijkheid is dan wil ik het instrument ook graag aan de raad voorleggen om te kunnen doen via de APV en als het ook daadwerkelijk tot zo'n voorstel zou komen wil ik dat eerst met de commissie bespreken.

De heer Smit: Nee, maar dat snap ik ...

Burgemeester Wienen: En daar staan we. Daar staan we.

De heer Smit: Dat snap ik, meneer de burgemeester. Dat snap ik, maar ik heb het gevoel dat u met uw zorgen wel eerder bij de Raad had kunnen komen en dat zei ik net. Voordat u met een wijziging komt in de APV, vind ik dat de problematiek aan ons door u voorgelegd had moeten worden.

De voorzitter: Meneer Trompetter, u heeft een interruptie op de heer Smit?

De heer Trompetter: Ja, meneer Smit.

De voorzitter: '...'. Gaat uw gang, meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Meneer Smit, misschien is het u niet opgevallen, mij wel. Ik ben heel blij met dit voorstel, vooral omdat er ook signalen zijn afgegeven, ook door mensen van mijn fractie en dingen die ik uit de stad hoor, dingen die ik zie, die ik meemaak. Niet per se in een wijk, maar gewoon dingen die daar gebeuren en ik herken wat de burgemeester zegt, je kan er gewoon niks aan doen. Toen we bij Lelie zaten, in het college zaten te praten, hebben we het er ook over gehad, ook over die zaak van gemeente Haarlem, daar was ook de heer Van den Doel bij, daar waren meerdere partijen. U was er zelf niet bij. Ik zie en ik weet een hele hoop en ik zie een heleboel. Het is niet nieuw. En dat we er nu wat aan doen, maar het feit dat u het nog niet heeft gezien, daar doe ik geen kwalificatie aan, maar het is niet ineens nieuw of zo.

Burgemeester Wienen: Mag ik nog één kleine aanvulling? Meneer Smit, omdat ik ... Ik snap ook dat u zegt van nou als het dan zo zorgelijk is dan wil ik daar ook graag van op de hoogte zijn. U bent één van degenen die dat altijd gesteund heeft rond Lelie. Trouwens, heel deze raad volgens mij, maar ik heb u ook in de rapportages gezegd dat één van de dingen die we daar ons zorgen over maken en dat zou ook zo'n sector kunnen zijn, dat zijn woningbemiddelingbureautjes die in ... Nou, daar heeft u zelfs als raad aan mij gevraagd van kunt u daar niet op de een of andere manier wat aan doen en dat is nou zo'n sector waar, als je een aantal aanwijzingen hebt, je zou kunnen zeggen van joh daar gaan we gewoon een vergunningplicht op instellen dat niet iedereen dat zomaar kan doen, maar dat wij een check kunnen doen van zijn dit wel bonafide mensen.

De heer Smit: Ik spreek hier u niet tegen. Ik spreek mijn collega van de Actiepartij ook niet tegen, alleen ik leg die link met een vrij succesvol Lelie Project, waarin het blijkbaar niet nodig was en ik leg de link met het feit dat u de zorgen zo ernstig vindt dat u ze op wil nemen in de APV en dat ik zeg ik had het gewaardeerd als u eerder met deze problematiek, bijvoorbeeld de massagesalons, ik heb het ook zelf al geconstateerd, dat u daar eerder bij ons was gekomen. Dat is het enige wat ik zeg, dus ik speel hier niet de tegenstander. Ik speel de meedenker.

De voorzitter: Ik stel voor dat ... O, mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Ja, ik wil de burgemeester nog vragen of hij nog zou willen reageren op de tekstvoorstellen voor metaaldetectie van de stadsarcheoloog. Of die akkoord zijn of niet.

Burgemeester Wienen: Ja, ik ... In principe wil ik dat gewoon doen. Ik check nog heel eventjes van of, als het juridisch al echt helemaal gedekt is, dan is het ook niet nodig, maar ik heb zeker als het gaat om detectie in plaats van detector, ik denk dat dat gewoon verstandig is en die van water, daar check ik ook nog eventjes expliciet, maar als dat inderdaad een toegevoegde waarde heeft dan neem ik aan dat de commissie akkoord is dat ik die wijzigingsvoorstellen doe toekomen aan de griffie voor het raadsbesluit.

De voorzitter: Goed. Dan wil ik dit onderwerp graag afsluiten. Ik heb het verzoek gekregen van de VVD, waar de heer Rutten vandaag niet aanwezig kan zijn, ook zijn vervanger niet, om dit op te waarderen naar een bespreekpunt, omdat zij willen komen met een amendement op vuurwerk. Dus mijn voorstel zal zijn het sowieso als bespreekpunt te agenderen. Nou, dan doen we twee bespreekpunten. Goed, en dan gaan we nu even en let even op, want nu wordt het ingewikkeld. Meneer Van den Raadt, u wil nog wat zeggen?

De heer Van den Raadt: Ja, even dan. Of er dan ook nog een andere definitie komt bij het artikel 2 75, want wat ik nu van de burgemeester begrijpt is dat die dan bij bijvoorbeeld die woningverhuurbedrijfjes een vergunning wil invoeren en als je die vergunning overtreedt, dan kan je eruit geknikkerd worden, maar dat staat er natuurlijk niet. Er staat dat je er gewoon uitgeknikkerd kan worden als er ergens een vrees is, niet als je een vergunning overtreedt. Dus ik neem aan dat die zin, dat dat nog wordt toegevoegd, want dan kunnen we best akkoord gaan. Zoals het er nu staat, staat het niet zoals u zegt.

Burgemeester Wienen: Ik heb net ook al gezegd, volgens mij is dit de manier waarop dat in wetsteksten en juridische teksten gewoon neerslaat. Zo wordt het ook in de wet gezegd. Ik wil ook daarvan zeggen dat ik er nog een keer even naar kijk of er nog een alternatieve formulering is, maar het gaat erom dit is een juridische formulering om duidelijk te maken van dan moet je ook een gegronde vrees hebben. Je kan natuurlijk niet zomaar zeggen van nou ja, jongens, ik ben er gewoon bang voor, voelt niet goed, dus laten we dat maar doen. Dan moet je echt stevige argumenten hebben en anders houdt het juridisch geen stand.

De voorzitter: Goed, dus ik heb de toezegging dat die teksten, daar wordt naar gekeken en waar het gewijzigd moet worden, dan wordt het voor die tijd nog gewijzigd en ... Oké, goed. Dus hij gaat als bespreekpunt nogmaals naar de raad. Nu even het volgende. We lopen enorm uit. Dat heeft een aantal consequenties. We hebben twee insprekers, die vinden het niet erg om nog even te wachten. We gaan dus zo meteen eten, dan hebben wij na het eten staat agendapunt 8 en dat gaat over ... O nee, dat is nog voor het eten, neem me niet kwalijk. Dat is nog voor het eten. Dat gaat over de verkiezingen. Dat is geagendeerd door de heer Aynan, die had eigenlijk twee vragen over hoe gaan we dat doen met corona en de verkiezingen. Die vragen stammen uit mei, het is nu geagendeerd. Het is niet erg voor meneer Aynan als we dat niet meer gaan bespreken. Dus ik stel voor dat die vragen die hij nog heeft, die kunnen technisch gesteld worden en dan slaan we agendapunt 8 over, als u het daarmee eens kan zijn. Goed, maar dan heb ik ook nog even het volgende. Wij gaan agendapunt 9, dat gaat over, even kijken hoor ... Het RKC-rapport externe inhuur, daarvoor is de heer Blokpoel gevraagd om hier een korte toelichting te geven, maar omdat wij zo uitlopen is dat niet meer mogelijk. Dus ik stel voor dat wij dat onderwerp verplaatsen naar de agenda van 7 oktober wordt dat, denk ik. Zoiets, bij in ieder geval de volgende agenda, naar de volgende commissievergadering. Het andere onderwerp waar het RKC weer aan het woord komt, daar komt mevrouw Snijders, dat is het Jaarverslag. Dat kunnen we gewoon wel behandelen, want daar is de inbreng, ook zij zal niet aanwezig zijn, maar daar is de inbreng wat minder belangrijk. Dus we kunnen dat onderwerp wat mij betreft en als u daarmee akkoord gaat, gewoon door laten gaan. En dan heb ik nog een laatste voorstel om de insprekers direct na de eetpauze aan het woord te laten. Dat is het enige waar u echt heel enthousiast van wordt, begrijp ik, meneer Smit.

De heer Smit: Ik ben constant enthousiast, mevrouw de voorzitter. Echt waar.

9. Eetpauze 18.30 – 19.00.

De voorzitter: Ja en dan heb ik nog een korte vraag. Is 20 minuten eetpauze voldoende? In dit extreme geval. Nee? Nou, dan ... Oké, weet je wat, dan zeg ik gewoon kwart over '...', ik zal proberen kwart over acht weer terug hier? Oké. Buon appetito, tot zo '...?.

De voorzitter: Hartelijk welkom terug als wij ... Ja, we kunnen. Even kijken hoor, agendapunt 9 is komen te vervallen en wij gaan nu naar agendapunt ... O. '...'. Dat hebben we zojuist gedaan en nu zijn wij weer terug. Agendapunt 10 is verplaatst naar oktober en wij gaan nu naar agendapunt 11 en dat zijn de sprekers over niet op de agenda staande onderwerpen.

11. 19.45-19.50 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen).

De voorzitter: En de eerste spreker is meneer De Bruin, we hebben hem al eens eerder zien spreken hier, dus ik hoef ook niet uit te leggen hoe het allemaal werkt, want u weet het, hè. 3 minuten. De rechter, bijna goed. Dus veel succes, gaat uw gang.

De heer De Bruin: Dank je wel. Goedenavond. Wij, bewoners Nieuweweg Parkwijk-Zuiderpolder, hebben met grote verontwaardiging kennisgenomen van de raadsinformatiebrief, welke is opgesteld door Dorien van Duivenboden, Veiligheid en Handhaving. Onze ervaringen met drugsdealers, overlast, wordt door dit rapport volledig ontkent en in dat rapport staat er zijn geen concrete aanwijzingen dat er sprake is van het dealen van harddrugs op deze locatie. Wel is het beeld dat jongeren veelvuldig gebruik maken van lachgas, volgens het rapport. Er wordt ook in het rapport genoemd dat wij een vuilniszak met afval hebben overhandigd. De inhoud van de zaak met afval was onder andere rijkelijk gevuld met drugsgerelateerde verpakkingen, welke wij voor aanvang van de scan met onze werkgroep 's morgens vroeg verzameld hadden. Eén van onze leden is werkzaam bij de marechaussee en vanuit zijn professeie herkende hij dat materiaal direct. Zelf hebben we regelmatig contact gehad met de politie aangaande de bezoekende dealers en scooterkoeriers. Politie vertelde ons niets te kunnen doen, moet een heterdaadje zijn, mogen niet zomaar fouilleren. Advies: blijf ons alsjeblieft bellen. Een andere keer hadden wij gebeld dat er gedeald werd en er stonden een aantal auto's, agenten kwamen, maar vertrokken weer, want ze waren opgeroepen voor een ander incident. De informatiebrief is zo geschreven, dat vinden wij tenminste, dat het helemaal in de richting van de gemeente is. In het beginrapport van Henk Esselink, van de gemeente Haarlem, wellicht weet u dat nog, staat dat er geen drugsgerelateerde activiteiten mogen zijn in en bij de nabijheid van eventueel te vestigen Domus Plus-locatie. Zijn ook van mening dat de raadsleden met de inhoud van dit schrijven, welke niet de werkelijkheid weergeeft, onjuist worden geïnformeerd. De inhoud van dit schrijven geeft weer dat wij bewoners, omwonenden en de gebruikers van het Reinaldapark, een en ander uit onze duim zuigen. Nou, onze ervaringen zijn anders. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, meneer De Bruin. Zijn er vragen voor deze spreker? Ja, meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, nee, het is me duidelijk. Het is een duidelijk verhaal, wat u zegt en u noemt het ook voornamelijk in relatie tot de beoogde vestiging van de maatschappelijke ... U noemt dit ook in relatie tot de vestiging van de maatschappelijke opvanglocatie, toch?

De heer De Bruin: Ja, zo staat het ook in het rapport vermeld. Wij hebben natuurlijk aangedrongen al eerder op meer handhaving in het Reinaldapark en dat stond eigenlijk los van het Domus Plus, want het speelt al jaren. Maar ja, we hebben ook begrepen dat er ook in de komende periodes, zoals de burgemeester ook naar de raad heeft geschreven in de brief van vorig jaar november, dat er behoorlijk bezuinigd moet worden op handhaving en politie het komende jaar. Dus ja, ik weet ook niet hoe dat verder gaat, maar er zijn nog genoeg dingen die niet door de beugel kunnen in het Reinaldapark.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Zijn er na deze schouw van deze zomer en de gesprekken en de brief van de burgemeester, zijn er nog vervolgstappen voorgesteld vanuit de gemeente of is dit het? Er zijn natuurlijk een aantal maatregelen voorgesteld. Hoe ziet het proces er verder uit volgens u?

De heer De Bruin: Nou, wat ik begrepen heb is dat ze nu eigenlijk gaan kijken van nou wat gaan we ermee doen en dat er weer met ons gesprekken gevoerd gaan worden, maar er is in de tussentijd niets gebeurd.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel. Meneer De Bruin, heeft u het gevoel dat de problematiek zoals die al bekend was en zoals die ook aan ons verteld was in het voorjaar, onder andere april in de raad, dat die wordt gedownsized om de komst van Domus Plus accommodatie eigenlijk te faciliteren?

De heer De Bruin: Ja, ik denk van wel, ja. En daar zullen we nog een tijd mee bezig zijn samen, denk ik.

De voorzitter: Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: We spreken hier over volgende maand in deze commissie, omdat ik dacht meneer Smit dit punt had geagendeerd voor volgende maand.

De voorzitter: Nee, meneer Van Kessel heeft het geagendeerd en meneer Smit heeft dat waarschijnlijk ondersteund.

Mevrouw Wisse: En mijn vraag was: nodigt u de commissie dus dan voordat wij die vergadering hebben over een maand uit bij u, zodat we zelf ook kunnen zien hoe de stand van zaken is?

De heer De Bruin: Nou, wij willen u graag uitnodigen om voorafgaande aan de ontmoetingen bij ons te komen kijken. Dus we zullen de uitnodiging naar u doen laten uitgaan.

De voorzitter: Ik neem aan dat mevrouw Wisse dit allemaal gaat organiseren voor de commissie? Prima. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, zou u, want we kunnen natuurlijk denken dat er misschien een boze opzet is. We kunnen ook denken dat het misschien gewoon een falend systeem is. Kunt u misschien voor de volgende keer dan als ze dit gaan bespreken ongeveer of misschien specifiek aangeven hoe vaak er een klacht is ingediend en dan kunnen wij bij de politie navragen hoe vaak die klacht dan ook geregistreerd is, want ik heb zelf wel eens meegemaakt dat als je wat doorgeeft en de volgende dag bel je en dan weet niemand van die melding. Dat zou natuurlijk ook kunnen dat daar in dat hele systeem iets faliekant verkeerd gaat.

De heer De Bruin: Ja, ik denk niet dat alle meldingen geregistreerd worden, want ik heb zelf al dit jaar als ik kijk alsnog vijf keer gebeld, maar als ik dan lees dat er in de loop van de periode nu negen meldingen zijn geweest dan denk ik ja, dat klopt niet helemaal. Daarbij ontstaat er ook moeheid bij de mensen dat ze niet meer durven te bellen of niet meer willen bellen. Want ja, het gevoel is gewoon er gebeurt toch niks.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, dank u wel voor uw heldere insprekingsbijdrage. Ik had nog een vraag. U zegt u doet meldingen bij de politie, maar doet u ook meldingen bij de handhaving hiervan bij de gemeente?

De heer De Bruin: Ik heb ook rechtstreeks contact met de handhaving, maar handhaving zien we niet zoveel in het park. Zien we ook niet voorbijkomen. We zien wel dat er af en toe nu wat vaker een politieauto rondrijdt, maar hoe vaak dat is, dat weet ik ook niet en ik weet ook niet hoe vaak dat 's avonds gebeurt, nu op het Reinaldapark, want nogmaals, er zijn erg veel jongeren daar. Vooral met name in het weekend en naast lachgas wordt er echt wat andere dingen gebruikt en daar wordt ook in gedeald en gehandeld. Daarom zeggen we ook van nou als Domus Plus er komt, dan is het voor de handelaren nog meer een grote uitdaging om in dat gebied aanwezig te zijn, want de mensen zijn gewoon dagelijks op zoek alleen maar naar hun verslaving. Dat zien we nu in het centrum ook.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog vragen aan deze spreker? Nee? Dan wil ik u graag hartelijk bedanken voor uw komst. U mag weer plaatsnemen even in de kamer hiernaast en dan wil ik graag de heer Kleist, die mij ongetwijfeld hoort, vragen om deze kant op te komen en het plekje in te nemen van de heer De Bruin. Meneer Kleist, u kunt eventueel ... Nee, daar. U kunt een doekje pakken en daarmee even eventueel de microfoon schoonmaken als u dat ... Daar. Ja. U bent eigenlijk zo goed als familie inmiddels, van de heer De Bruin, dus ... Heeft meneer De Bruin hem schoongemaakt? O, nou, dan kunt u na gebruik weer schoonmaken. Hartelijk welkom. U bent vicevoorzitter van de wijkraad Parkwijk-Zuiderpolder en ook u krijgt drie minuten de tijd om in te spreken, daarna is weer de gelegenheid om vragen te stellen. Ik zou zeggen, gaat uw gang.

De heer Kleist: Goedenavond, geachte Commissie Bestuur. Onder de ter kennisname meegezonden stukken vindt u onder punt 3.1 van de agenda de raadsinformatiebrief met als bijlage een samenvatting van tien pagina's getiteld Stand van zaken aanpak overlast Reinaldapark, gedateerd 26 augustus 2021, van de hand van D. van Duivenboden, V en H. Deze stand van zaken, door uw college gepresenteerd, is niet in lijn met eerdere constatering van uw college. Wethouder Meijs schrijft mij op 12 februari dit jaar verwijzend naar informatie die uw raad al eind vorig jaar heeft ontvangen als volgt: in het locatieonderzoek dat op 22 oktober 2020 door de gemeenteraad is besproken staat hierover het volgende: Nieuweweg 2 bevindt zich in de buurt van een actuele bekende overlastlocatie. Aan het dode eind van de Fuikvaartweg vindt namelijk illegale prostitutie en handel in drugs plaats. Ook zijn meldingen gemaakt over het dealen van drugs in het Reinaldapark. Lijkt me duidelijk. In de raadsinformatiebrief staat nu op pagina 1: de ervaren overlast bestaat uit het samenkomen door jongvolwassenen op deze locaties, waarbij het vermoeden is dat er gedeald wordt. Het vermoeden. Op pagina 8 van de Stand van zaken staat nu: er zijn geen concrete aanwijzingen dat er sprake is van het dealen van harddrugs op deze locaties. Nee, geachte commissie, geen vermoedens, zoals wethouder Meijs al schreef, er wordt gedeald en er wordt zelfs prostitutie bedreven. Zo mag de recente raadsinformatiebrief dus niet beginnen. In de Stand van zaken van aanpak staat op pagina 2 en 3: op 16 juli 2021 heeft een schouw in het Reinaldapark plaatsgevonden waarbij vertegenwoordigers van drie wijkraden, omwonenden, ondernemer van het Pannenkoekenparadijs, vertegenwoordiger van de Moskee, de politie, raadsleden en de gemeente aanwezig waren. De bijeenkomst op 29 juli 2021 vond plaats in het Pannenkoekenparadijs en werd voorgezeten door burgemeester Wienen. Aanwezig waren de vertegenwoordigers van drie wijkraden (Amsterdamse Buurten, Parkwijk-Zuiderpolder en Slachthuisbuurt), omwonenden, ondernemer en de manager van het Pannenkoekenparadijs, vertegenwoordiger van de Cliëntenraad van het Reinaldahuis en een journalist van het HD. Dat klinkt best interactief. Helaas, leden van de commissie, de praktijk is anders. Geschetst begin van dit proces, voorgezeten door de burgemeester, is niet overeenkomstig de werkelijkheid. De aanwezigen zijn bij aanvang van de 29e getrakteerd op een concept van de schouw met problemen en mogelijke oplossingen. Dit

concept is door diverse aanwezigen becommentarieerd, er zijn verbeteringsvoorstellen gedaan conform de actuele werkelijkheid, maar wat daarvan is overgenomen is mij niet geheel duidelijk. Wat u voorgeschoteld krijgt is namelijk een voorgekookt slap aftreksel van wat u al eerder is gepresenteerd in de raadsvergadering van april. Het moge duidelijk zijn dat een, op deze wijze, ingestoken proces om de visie van de omwonenden op te halen volkomen overbodig is, waarbij saillant genoeg de meeste relevante zetten uit het verleden weggepoetst of milder gemaakt worden. Het af en aan rijden op scooters klinkt toch prettiger dan het beeld dat er gedeald wordt door of aan de jongeren of prostitutie wordt bedreven. De werkelijkheid die eraan gaat komen staat al in het veiligheidsrapport van Kernel, ook in de raad behandeld, waarin wordt uitgelegd dat de bewoners van Domus Plus uitbehandelde drank- en drugsverslaafden zijn en dat er een ambitie is om de bewoners door middel van activiteiten meer aan de accommodatie te binden. Tja, dan zullen de drugs toch echt aan huis gebracht moeten worden door bijvoorbeeld jongeren op scooters.

De voorzitter: Meneer Kleist, zou u langzamerhand een beetje willen afronden.

De heer Kleist: Ik rond nu af.

De voorzitter: Goed zo, mooi.

De heer Kleist: Bij de behandeling van de RIB in uw commissie kom ik graag weer bij u langs. Ik wens u wederom, als voorheen, alle benodigde wijsheid toe. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Kleist. Zijn er vragen voor de heer Kleist uit deze commissie?

De heer Kleist: Weinig.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt. Meneer Van den Raadt, u krijgt eerst het woord en dan de heer IJsbrandy.

De heer Van den Raadt: Ja, meneer Kleist, we zien u heel vaak hier inspreken. Heeft u daar nog steeds zin in?

De heer Kleist: Ik blijf doorgaan '...' wat moet gebeuren, namelijk dat het niet doorgaat, dus voorlopig zijn jullie nog niet aan mij af.

De heer Van den Raadt: En heeft u het idee dat gaat gebeuren wat moet gebeuren, als u dan dit rapport leest? Ik ben vier jaar geleden ook met u geweest door dat park, toen hebben we inderdaad ook al die taferelen van drugs en prostitutie kunnen waarnemen en dat u dan nu getrakteerd wordt op dat dat niet bestaat, wat denkt u dan hoe dit verder gaat? Heeft u straks zin nog om mee te werken aan die Domus Plus-onderzoek of wilt u daar dan nog in een commissie zitten, of?

De heer Kleist: Nou, ik denk dat de burgemeester heeft aangegeven in het gesprek van de 29^e dat hij het verzoek heeft gedaan dat er dus inderdaad uit de bewoners een commissie dus komt en daar heb ik volledig gezegd dat ik daar alle medewerking aan wil verlenen. Dus ook dat zou al bekend moeten zijn. Maar ja, zoals gezegd, waar ik ongelooflijk van baal, de stoom komt echt uit mijn oren, is het feit dat de commissieleden eigenlijk onvolledig worden voorgelicht en jullie moeten wel op basis, denk ik, van vijftig procent informatie honderd procent beslissingen nemen. Ik heb eigenlijk een beetje met jullie te doen, dat meen ik serieus. Jullie worden gewoon niet serieus genomen. Dat is misschien een leuk doordenkertje.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, die indruk heb ik wel vaker, dus dat is op zich geen verrassing. De vraag die ik wel heb is van hoe kunnen we dit nu op een soort feitenbasis gaan terugvoeren, want als we elkaar blijven bestoken met beelden, percepties, dan blijft het heel moeilijk discussies voeren. Zijn er ook mogelijkheden om gewoon aantallen, feiten, omvang op de een of andere manier een beetje greep op te krijgen van hoe erg het dan is?

De voorzitter: De heer Kleist.

De heer Kleist: Helaas moet ik u zeggen dat ik daar eigenlijk geen vertrouwen in heb, omdat het heel simpel is, als ik lees het aantal meldingen wat gedaan wordt en wat geregistreerd wordt, is een aanzienlijk verschil van de meldingen die gedaan worden en die geregistreerd worden. U hoort heel goed wat ik zeg. Degene die dus inderdaad de meldingen in ontvangst neemt, die beslist of het een melding is of niet. Dus dat betekent heel simpelweg, dat kan geregeld worden. Een heel klein voorbeeldje: ik zit ook in de omgevingsraad Schiphol en dan heb je een BAS, dat is bewonersomgeving, daar kan je de meldingen doen en dat geven ze dan inderdaad aan onder andere Den Haag door. Nou blijkt dus inderdaad dat zes maanden dus het systeem niet gewerkt heeft, maar er worden wel dus inderdaad meldingen gedaan van het aantal meldingen wat gedaan is. Nou, dat gebeurt hier ook met betrekking tot de meldingen over overlast en dat soort zaken. Wij hebben een, denk ik, een voormalig voorzitter, de heer Edwin Hein, die werkt bij de NS als machinist en die komt heel vaak 's avonds laat thuis en dan maakt hij wel eens foto's van wat er dus inderdaad gebeurt en dan doet hij meldingen. Ik weet ook dat er andere mensen in de omgeving meldingen doen, er wordt gewoon niet voldoende geregistreerd. Dus wat dat betreft staan we gewoon met onze rug tegen de muur, want het wordt aan de andere kant bepaald. Dus ja, ik kan alleen maar zeggen van luister naar de mensen hoe vaak ze dus daarnaar bellen en wat de heer De Bruin ook zei, op een gegeven moment word je meldingsmoe. Ik niet, maar andere mensen wel. Die zien gewoon dat er geen fluit en dan zeg ik het netjes, geen fluit gebeurt. Dus ja ...

De heer IJsbrandy: Maar dat je die meldingen ook in eigen hand neemt, ik neem aan dat jullie ook een website hebben van de wijkraad, daar kan je natuurlijk gewoon een formulier opzetten waar mensen dan hun waarnemingen en dergelijke kunnen doen. Dan heb je in ieder geval een eigen logboek als het ware van wat er langskomt.

De heer Kleist: Ik denk dat het een hele leuke is als we eens zouden gaan kijken bij de site van de gemeente, dat geeft dus weer wat het hele geweest is. Alle meldingen die er geweest zijn uit de omgeving, die staan er ook denk ik genoteerd. Als we nagaan dat er zeventuizend stuks zijn overhandigd aan burgemeester, dat vinden we ook niet terug in de stukken en het is net alsof er bijna niets gebeurt. Nou, er gebeurt genoeg, alleen het wordt niet onderkend en het wordt aan de kant geschoven. En nogmaals, ja, jullie worden gewoon inderdaad gepiepeld. Sorry hoor, jongens, maar echt, jullie worden gewoon gepiepeld. En dat vind ik te triest voor woorden, maar het is wel zo. Vind ik.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen vanuit deze commissie aan de heer Kleist? Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Meneer Kleist, heeft u net toegelicht dat wat de wethouder al u in februari schreef en ook de raad heeft medegedeeld dat er drugshandel plaatsvindt en prostitutie, dat met name die drugshandel het risico heeft toe te nemen door de drugsbehoefte van de bewoners van toekomstig Domus Plus?

De heer Kleist: Nee, nee, dit gebeurt al jaren en als het inderdaad ook wordt toegelicht en beschreven en met de commissie wordt besproken dat dat gebeurt, dan is het toch van de gekken dat ik in 2021 in een verslag van

tien pagina's, door iemand die dus vanuit Den Haag is ingehuurd, dat het inderdaad het vermoeden dat er misschien, ja ...

De heer Smit: Nee, maar ik bedoel u te vragen, de wethouder heeft gezegd er is gewoon drugshandel, er is prostitutie, er komen bewoners van Domus Plus straks, maar u heeft toegelicht dat door hun drugsbehoefte in feite de handel alleen maar toe gaat nemen, is uw angst.

De heer Kleist: Nou, ik denk dat het simpel is, want helaas en ... We moeten gewoon iets goeds te doen voor deze mensen. Ik heb niets tegen die mensen. Het gaat om de plek. Het gaat om uitbehandelde drugsverslaafden en alcoholverslaafden, die alleen maar op zoek zijn naar hun behoefte en dat snap ik, dat snap ik. Dat is logisch. Dus dat betekent gewoon dat er meer vraag komt en als er meer vraag komt, komt er ook meer aanbod. Het kan niet anders als ik ga kijken naar Amsterdam wat daar gebeurt, is precies hetzelfde. Ja, dus ...

De heer Smit: Dank u wel, meneer Kleist.

De voorzitter: Dank u wel voor het inspreken. Ik stel voor dat we deze vragenronde beëindigen omdat dit stuk ook geagendeerd staat. Die is geagendeerd door de VVD, dus hij komt nog aan de orde waarschijnlijk volgende maand en dan mag u nog een keer terugkomen om in te spreken, mag natuurlijk altijd.

De heer Kleist: Dank.

De voorzitter: En ditmaal bij het onderwerp wat erbij hoort, dat kan ook. Oké, dank u wel voor uw komst en tot ziens. Fijne avond en bedankt voor uw geduld.

Ter advisering aan de raad.

12. 19.50 – 20.10 uur Jaarverslag RKC en overzicht openstaande aanbevelingen (MR).

De voorzitter: Dan gaan wij door met agendapunt 12, het Jaarverslag RKC en overzicht openstaande aanbevelingen. Dus dan wil ik graag de wethouder vragen die hiernaast zit om deze kant op te komen. Intussen ga ik alvast even voorlezen wat op mijn papiertje staat. Het Jaarverslag is geagendeerd op verzoek van de Actiepartij. Het overzicht met de aanbevelingen is geagendeerd op verzoek van de commissie en de RKC. Met haar brief informeert RKC u over de aanbevelingen die nog openstaan voor de Commissie Bestuur, zodat u die met elkaar kunt bespreken. Als achtergrond geef ik u mee dat de door de Raad overgenomen aanbevelingen door de RKC worden geregistreerd en zodra het college aan de raad hierover verantwoording aanbiedt wordt de RKC in de gelegenheid gesteld de raadscommissie hierover te adviseren. De verantwoordelijke raadscommissie beslist dan of zij het advies van de RKC overneemt. In haar brief adviseert de RKC de Commissie Bestuur in gesprek te gaan over langlopende aanbevelingen en hoe de commissie hiermee om dient te gaan en de rol van de rekenkamercommissie in het streven naar afdoening van lang openstaande aanbevelingen. De RKC stelt voor dat als een aanbeveling vier jaar na vaststelling nog niet is afgedaan de RKC dan verslag doet aan de relevante commissie over de status van de aanbeveling, waarna de RKC opvolging van de desbetreffende aanbeveling niet meer zal monitoren en agenderen. Dus dat betekent na vier jaar wordt aan u overgelaten wat gaan we er mee doen. De RKC gaat in ieder geval dat niet langer meer volgen. De commissie kan dan het college verplichten een raadsinformatiebrief aan te bieden over de stand van zaken omtrent de aanbeveling waarop de commissie kan beslissen of de aanbeveling nog voldoende relevant is om open te laten staan of niet. Verder stelt zij voor dat verouderde aanbevelingen, met name omtrent de jaarstukken, te beleggen bij een commissie die er doorlopend aandacht voor heeft, bijvoorbeeld bij de auditcommissie. Tot zover de uitgebreide informatie.

Ik denk ik lees ze even helemaal voor, want dat leek mij gewoon wel handig, want er moet wat over gezegd worden. De commissie wordt dus gevraagd om aan te geven wat zij vinden van de voorstellen van de RKC ten aanzien van deze aanbevelingen en dan wil ik graag nu de heer Trompetter als eerste het woord geven.

De heer Van den Doel: Volgens mij heeft Trots het geagendeerd. Heb jij het geagendeerd? O, het staat op mijn papiertje niet hoor. Sorry, Remko.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad, wij hebben dit punt geagendeerd en eens met de aanvullingen van de commissie van RKC, daar eindig ik ook mijn bijdrage mee. Actiepartij constateert dat er een lichte verbetering is waar te nemen in het opvolgen van de RKC-adviezen, maar er valt nog veel te verbeteren, er zijn er 20 van de 53 aanbevelingen nu nog niet opgevolgd. De meesten daarvan betreffen verantwoording, doelmatigheid en kwaliteit van de jaarstukken. Dit zijn essentiële punten die de raad in staat stellen om zijn controlerende taak uit te voeren. Nu is dat het college dat de relevantie van de aanbevelingen over de jaarstukken 2014 niet meer zo actueel zijn. Het argument daarbij is dat het punt er al zo lang op staat. Als dit argument valide zou zijn kun je als college gaan wachten tot de aanbevelingen zo lang op de agenda staan dat ze ineens niet meer hoeven worden opgevolgd, blijkt ook de RKC nu zegt van nou als het langer dan vier jaar is dan moeten we maar wat anders doen. Dus mijn fractie is van mening dat er nog zeker wel een kwaliteitsslag gemaakt kan worden als het gaat over de opzet en de informatiewaarde van de jaarstukken. Wat denkt het college te gaan doen om de opvolging van de adviezen voortvarend ter hand te nemen? Kan dan ook gelijk de lange lijst, de lange actielijst, van de Commissie Bestuur worden meegenomen? En mijn fractie stemt in en sluit zich aan bij de adviezen van de RKC en geeft de opdracht vanuit de raad, vanuit het college, om niet met spoed uit te gaan voeren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ik heb niet daar heel veel aan toe te voegen, anders dan inderdaad, ook wij vinden dat die aanbevelingen maar blijven staan totdat ze niet meer nodig zijn en een termijn van vier jaar is goed om dan een besluit erover te nemen in de commissie of we er wel of niet opgevolgd nog moet gaan worden, werk ingestoken moet worden. En het lijkt ons buitengewoon goed om twee keer jaar die lijst even door te nemen van wat vinden wij daar nou van en wat moet er nou gedaan worden. Kortom, wij steunen van harte de aanbeveling van de RKC, het komt recht uit ons hart. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Van den Doel. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Wij sluiten ons daar helemaal bij aan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, wij kunnen ons daar ook geheel in vinden. Misschien zijn de verkiezingen, gemeenteraadsverkiezingen, ook een mooi markeringspunt van die vier jaar om te zorgen dat de nieuwe raad weer met een schone lei kan beginnen en alle oude punten dan zijn opgedoekt.

De voorzitter: Dus in maart gaat alles de deur uit, meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dan is alles klaar.

De voorzitter: Dan is alles klaar.

De voorzitter: Dan is alles klaar, dat is ook een betere, ja. Nog beter. Prima, dat is het streven natuurlijk, hoe kan ik dat over het hoofd zien. Zijn er verder nog mensen die iets willen bijdragen over dit onderwerp? Dan ga ik nu graag naar de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Rog: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik denk dat we in de afgelopen periode in goed gesprek zijn, ook met de rekenkamercommissie. Ik had zelf een beetje ook verwacht dat zij nu het woord zouden krijgen, maar volgens mij is er wat met de agenda misschien ...

De voorzitter: Klopt, wij liepen een beetje uit, dus zij kon hier helaas niet bij aanwezig zijn.

Wethouder Rog: Ja. Nee, omdat het mij natuurlijk ook enige bescheidenheid paste en ik graag ook zou reageren op de reflectie van de rekenkamercommissie. Als we kijken naar de aantallen, openstaande aanbevelingen, is dat in ieder geval redelijk teruggebracht en tegelijkertijd begrijp ik ook en zie ik ook dat er ja, dat het ook wat lastig is inderdaad om soms specifieke actie vanuit de organisatie te hebben bij die openstaande aanbevelingen vanuit de jaarstukken. En nou ja, een moment waarop de zaken worden overgeheveld, dan wel naar de auditcommissie, dan wel die vierjaarstermijn een natuurlijk moment wordt van even kijken wat willen we nu met elkaar. Daar kan ik van harte ook mee instemmen. Dus in die zin, wat ons betreft ook vanuit het college, alle begrip en steun daarvoor.

De voorzitter: Wil iemand hier nog iets op opmerken? Of zijn we het gewoon allemaal eens met elkaar? Nou, fantastisch. Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dat betekent dat het college de aanbeveling van de RKC van harte ondersteunt.

De voorzitter: Dat is precies wat het betekent. Nou, volgens mij was dit uw enige onderwerp, meneer Rog. Dank u wel voor uw komst.

Wethouder Rog: Ja, hier, ja. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw komst en een fijne avond.

12.1 Informatiebrieven over stand van zaken RKC aanbevelingen.

Overige punten ter bespreking.

13. 20.10 – 20.55 uur Evaluatie organisatieontwikkeling 2015-2020 en samenstelling directie (JB).

De voorzitter: Dan gaan wij door naar onderwerp en agendapunt nummer 13. Eigenlijk heeft mijn inleiding langer geduurd dan dit hele agendapunt bij elkaar, grappig is dat. Is ook wel eens leuk. Evaluatie organisatieontwikkeling 2015-2020 en samenstelling directie. Op verzoek van de commissie geagendeerd door Trots, dit onderwerp dus wel. De fractie van Trots heeft aangegeven dat het doel van de bespreking is om te komen tot een verdere uitwerking waarbij een verbinding wordt gemaakt tussen de uitvoerbaarheid en de visie, missie en doelstellingen. Dan wil ik nu graag als eerste het woord geven aan de heer Rijbroek van Trots, gaat uw gang.

De heer Rijbroek: Dank u wel, voorzitter. Ik zal voor degene die die meekijkt, wie het niet helemaal heeft kunnen volgen bij de vorige vergadering, dat is van voor het zomerreces, even dit gezegd. Waarom nu agenderen? Het onderzoek Berenschot, rapport evaluatie organisatieontwikkeling, gedurende de periode 2015-2020, dan blijkt

dat binnen de organisatie onvoldoende samenhang en slagvaardigheid tot stand komt tussen afdelingen, geen duidelijke visie aanwezig is, meer inhoudelijke participatie moet plaatsvinden met de stakeholders in de stad, dus de diverse partijen tot wijkraden aan toe. Nut en noodzaak, we zien dat externe inhuur is toegenomen en reeds extra mensen in vaste dienst zijn aangenomen. Inmiddels, die 23 vacatures zijn ingevuld, maar nieuwe volgen, vaak tijdelijk en komen de financiële risico's van Zandvoort wel overeen met die van Haarlem? Dat waren allemaal vraagstellingen en er volgen er nog meer op. Naar aanleiding daarvan, want ik doe dat even beknopt, zijn er nog een aantal dingen niet beantwoord en als ik dan die stukken lees, dank aan de wethouder trouwens die nu aanwezig is, de heer Botter, die toch even wat aanvullingen heeft gedaan, blijven er toch een paar vragen liggen. Ik begin eigenlijk met de belangrijkste. Ik zie in de organisatie, Zandvoort-Haarlem, 24 afdelingen die hun uiterste best doen van de beide gemeentes en dat vraagt heel veel inzet, veel druk. Geloof ik graag. Die werken dus samen, ik neem aan dat die interpretatie juist is. Dan haal ik er even een voorbeeld uit en daar heb ik reden toen. Werken VEG en Fysiek Domein, oftewel Cultuur en Evenementen, al samen, net als afdeling VEG Toezicht en Handhaving. Dat is wat ik tenminste daaruit opmaak. Blijkens eerdere vragen van Trots over evenementenvergunning met betrekking tot handhaving coronamaatregelen, anderhalvemeter van de Formule 1 Zandvoort, dan wordt verwezen naar de verantwoordelijkheid van zowel provincie Noord-Holland en gemeente Zandvoort en dan denk ik is die implementatie dan nog in voorbereiding of is hij al in doorstart? Want er wordt verwezen naar de gemeente Zandvoort als verantwoording. Een ander punt vind ik toch ook wel opvallend uit dat Berenschot-rapport, bladzijde 89 en verder. Dat zijn die horizontale staven waarop staat dat het intern onderzoek, waar 46 procent van de medewerkers aan heeft meegedaan, dat men over het algemeen toch wel kan vinden in de vraagstellingen en positief beantwoord. Het lijkt mij ook een goed idee, geste, om de vragen voor te leggen bij een representatief aantal Haarlemse burgers en mensen uit Zandvoort. Dan als laatste en ik denk dat dat een toch wel nuttige vraag is nu we in september leven, want binnenkort krijgen we de programmabegroting, dan vind ik iets heel belangrijks daarin terug: komen de financiële risico's van Zandvoort, gezien de jaarstukken van 2020, wel overeen met die van Haarlem? En volgens het raadsstuk van de gemeente Zandvoort, dat is, even kijken, 2021/281411, is dat niet gelukt om tot overeenstemming te komen over oplossingen van de financiële knelpunten. Wij moeten daar nog een oordeel over geven en dat is ook een risico wanneer wij anders besluiten, dan heeft het een financieel risico en daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u... Voor het geval er leden zijn van deze commissie die inhoudelijk willen reageren op de bijdrage van de heer Rijbroek en zijn aannames als uitgangspunt daarvoor gebruiken, daar valt nog wel wat op af te dingen, dat zal de wethouder zo meteen toelichten. Dus als het daarover gaat dan liever niet. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het kernpunt bij de organisatieontwikkeling lijkt de kwaliteit van coördinatie en sturing te zijn, met name als een project of een doel afdelingoverstijgend is. Zo is gepoogd om een horizontale structuur op te zetten, dat is op zich prachtig en democratisch, maar de vraag is of dat niet ... Hoe dat zich verhoudt met sturing en met coördinatie en of dat wel leidt tot een efficiëntere manier van samenwerken. Dus de vraag die er misschien ligt is wat is een mooie mix tussen enerzijds het horizontale gelijkwaardige en anderzijds meer wat sturing en wat management, ook om te voorkomen dat we veel te veel informatie krijgen, mensen niet meer weten wat ze moeten doen. Als ik de stukken lees is een groot aantal ambtenaren die aangeeft niet te weten of te begrijpen waarom er veranderingen op hun afdelingen doorgevoerd worden of nodig zijn. Ik wil daar graag een reflectie van de wethouder op. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhoeff. Zal ik dan eerst het woord geven aan mevrouw Van der Windt? Of bent u er al? Oké.

Mevrouw Verhoeff: Mag ik nu wel praten? Kijkt u maar. Het was een flitsactie even in de tas. Ik wilde beginnen met te zeggen dat de PvdA ook een compliment uit wil delen, want uit het stuk blijkt wel dat er heel betrokken en betrouwbaar en zorgvuldig door de meeste mensen worden gewerkt. Word je dan blij van dit stuk? Nou, nee. Wel dat het stuk er ligt, maar het blijkt dat ondanks dat iedereen heel erg zijn best doet, dat de samenwerking en de cohesie tussen afdelingen als ze weer werken aan één en hetzelfde onderdeel, dat het nog niet echt bijdraagt aan de doelen en eigenlijk is voor de PvdA wel de conclusie het is geagendeerd op verzoek van een fractie, maar als er zulke conclusies uit een onderzoek, die prima zeg maar intern zou kunnen worden gehouden, als we gewoon weer eens een thermometer in de organisatie steken, maar dit type conclusies dat er 24 torens zijn gebouwd, niet schuttinkjes ontstaan tussen 24 afdelingen, maar echt 24 torens bestaan. Dat het management ongetwijfeld met de beste bedoelingen niet in staat is geweest om die torens tot één gebouw te smeden en dat ze zelfs maatregelen hebben genomen waar de directie geheel buitenspel staat. Ik spreek geen oordeel uit of dat aan de directie of aan de managementlaag ligt die met misschien een specifieke ondertoon dacht van we gaan het dan zelf maar oplossen. Hier is iets ernstigs aan de hand, ook al hebben mensen dus heel hard gewerkt en volgens mij wordt er hard gewerkt binnen deze gemeente, dat lees je ook in de stukken. Men heeft hart voor de zaak, vindt het ook nog fijn om hier te werken en toch als je dit stuk gelezen hebt, heb je als raad wel twijfels of je inderdaad goed wordt gesteund en dat is dan niet zozeer de mensen, maar wel de organisatiestructuur. Basisprobleem is waarom is dit niet actief geagendeerd met een visie al op hoofdlijnen en dan is het logisch dat het college denkt we komen nog wel met een verder uitgewerkte visie. Nee, ik pak altijd maar één voorbeeld waar je in ieder geval de bewoners in de stad, ook al vinden ze dat mensen goed voor ze werken, het bos ingaan. Wat volgens mij ook illustratief is voor die verschillende schuttingen die er staan. Ik weet dat een wijkraad die meldt aan een, in dit geval in de onderwijshoek, er komt een groot pand vrij in onze wijk. Daar zal in onze ogen prima een school in kunnen komen, weet u daarvan? Het enige antwoord wat terugkwam: nee, want dat is niet ons eigendom. Ja, dan zakt bij mij ook de broek af en bij deze wijkraad ook die bij mij aanklopte. Dit is niet om de afdeling Onderwijs een duwtje te geven, maar het is volgens mij wel een voorbeeld dat op het moment dat iemand iets meldt, dat er niet nagedacht wordt van hé zou het niet wat kunnen zijn, naar de afdeling Vastgoed stapt of naar Ontwikkeling of weet ik bij wie ze moeten zijn. Ik lees ook en wethouder Botter, ik weet dat u heel veel zorg besteed heeft aan het tot stand brengen van en wil besteden aan het tot stand komen van een strategisch personeelsbeleid, dat u daar al een tijdje mee bezig bent en daarom willen wij ook niet schimpen of zo, maar wij hopen wel dat u ons als raad en dat zullen wij misschien niet meer zijn, maar eens in het half jaar of eens in het jaar, de voortgang meldt en of uw opvolger. Zodat wij wel het gevoel krijgen deze organisatie wordt met kleine stapjes, met grote stappen, de synergie wel gevonden, waardoor er ook een meerwaarde met dezelfde mensen meer kan worden gecreëerd dan nu, als je dit rapport leest, mogelijk is. Dus dit is niet gericht op u, maar wel in wanhoop over hoe heeft een organisatie met al die goedwillende mensen op dit punt uit kunnen komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ook D66 heeft met heel veel belangstelling het rapport van Berenschot gelezen. Wij erkennen hetgeen de onderzoekers beschrijven en ondersteunen de aanbevelingen. Er wordt heel hard gewerkt, dat zegt mijn collega zojuist ook terecht, maar de samenhang lijkt wat te ontbreken en D66 vindt het belangrijk dat de gemeente, zeker in het fysieke domein, veel meer vanuit de geïntegreerde visie en aanpak gaat werken en de organisatie zegt dat ze dit wil oppakken, maar denkt de wethouder dat het ook gaat lukken? Is daar misschien ook wat politieke sturing bij nodig, wat we belangrijk vinden om verder te komen met deze gemeente. Wat in het rapport wat onderbelicht blijft is dat er ook een misfit is tussen aan de ene kant de plannen die worden gemaakt en de plannen die vervolgens uitgevoerd kunnen worden en D66 vindt het belangrijk dat de uitvoering van plannen en beleid centraal komt te staan. We

hebben niets aan prachtige plannen en prachtig beleid dat vervolgens jaren op de plank blijft liggen, omdat er geen mankracht of geld is om die plannen uit te voeren. Is de wethouder het met D66 eens dat de kans op uitvoering centraal moet komen te staan, voordat er plannen worden gemaakt? En hoe kijkt de wethouder aan tegen de rol van het college en de raad daarbij? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Ja, dank u wel. Dit ontwerp heeft natuurlijk het risico dat het alle kanten op kan vliegen. Ik heb mij eigenlijk geconcentreerd op de voorlopige directiereactie op het rapport Berenschot en de dingen die daarin vermeld worden om mee aan de slag te gaan. Wat mij eigenlijk opviel was iets wat er niet in staat en dat is eigenlijk de, laat ik zeggen, de dynamiek tussen de politiek en het ambtenarenapparaat. Er wordt wel gezegd ja we reageren op externe omstandigheden, maar dat zijn dan meestal dingen die in de stad gebeuren of wetten die uit Den Haag komen, zoals de Omgevingswet. Maar dat er natuurlijk ook een belangrijke dynamiek is tussen wat in deze zaal gebeurt en wat wethouders van het ambtenarenapparaat verlangen, als uitvloeisel van een coalitieakkoord bijvoorbeeld en ambities die daarin geformuleerd zijn en wat de organisatie uiteindelijk kan leveren, die aansluiting die ontbreekt volgens mij. Die kan ook best wel eens een oorzaak zijn van het soms moeizaam functioneren van de organisatie. Dus ik ben eigenlijk benieuwd naar de visie van de wethouder op die afstemming. Hoe vindt dat nou plaats, zodat wij dingen bedenken die de ambtelijke organisatie ook daadwerkelijk kan uitvoeren en dat de organisatie ook terugduwt als we hier dingen verzinnen die dus niet uitvoerbaar zijn. Dan snap ik dat het niet gebeurt, ja, dan heeft het natuurlijk de basis gelegd voor allerlei drama's die we in de overheid natuurlijk vaak zien, van verwachtingen aan uitvoerende apparaten die dus nooit ingelost worden en eerst afgewenteld worden op of medewerkers of op burgers en inwoners. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, GroenLinks heeft ook kennisgenomen van alle stukken die we toegestuurd hebben gekregen, het rapport van Berenschot, de reactie van directie, ook natuurlijk die presentatie voor het reces en de reactie van de directie daarop, dat was uitgebreid. Dus dat werd gewaardeerd. We zijn met een aantal dingen echt wel blij, de organisatie is echt wel wat stappen gezet afgelopen jaren. Nou, de wethouder heeft daar ook hard aan gewerkt. We zijn ontzettend trots ook op alle mensen die hier werken, keihard zich voor de stad inzetten. We ondersteunen de reactie vanuit de directie, kunnen die aanbevelingen ook goed volgen. Wel een aantal punten van zorg en we vragen ontzettend veel van de organisatie. We zien toch elk jaar wel dat ze toch moeite hebben om het echt het geld die stad in te krijgen en ja, fysiek resultaat te boeken en we zien ook best wel veel open vacatures staan. Nou, er wordt ook hard aan gewerkt met een nieuwe campagne, met mooie filmpjes en fysieke domein, nieuwe directie ook. Dus dat is hartstikke positief, maar vind maar eens die mensen en dan ook nog eens het liefst niet ingehuurd uiteraard. We worden wel graag meegenomen met de volgende stappen die ook gezet gaan worden in dit hele verhaal. Ik denk dat ik er iets genuanceerder inzit dan mevrouw Verhoeff met het agenderen, want ik zag wel de goede intentie van het presenteren enzovoorts, voor het reces, zoals ik net zei, maar de volgende stappen worden we echt graag ook in meegenomen.

De voorzitter: Dank u wel. Maar ... Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel. Het rapport van Berenschot is hoe omzichtig ook geschreven beslist schokkend. Er is geen duidelijke visie, overigens ook geen eenduidige visie en geen transparante beleidssamenstelling ... Beleidssamenhang, sorry en dat ervaren de ambtenaren. Er kan en ik denk dat ik het met mevrouw Verhoeff eens ben, er kan niet voldoende efficiënt en mogelijk ook niet voldoende effectief gewerkt worden door

mensen, waarbij overigens het enthousiasme niet ontbreekt, maar dat komt door de onduidelijkheid die mensen aangereikt krijgen in hun opdrachten, de beleidsuitgangspunten en hun positie daarin. De directie lijkt mij uit balans en lijkt ook mogelijk een stuk van haar fundering kwijt en dat is zorgelijk. Waar zit de directie en wat is de rol van de directie en wat is de toegevoegde waarde van de directie? Die kan er zijn, maar dan moet hij ook duidelijk gemaakt worden aan de organisatie en door de directie aan zichzelf. Ik heb twee vragen aan de wethouder: hoe wordt de aanpak vormgegeven en hoe wordt de gemeentesecretaris ondersteund door het college? En de tweede vraag is. Kunnen wij snel geïnformeerd worden over het plan van aanpak? Want het is wel mooi dat ik nu mag geloven dat we weer met z'n allen ons best doen en dat geloof ik ook wel, maar het is vanaf 2015 niet goed gegaan en dan vind ik dat de wethouder nu gehouden is aan een nadrukkelijk snel informeren van de raad, allereerst deze commissie, over het plan van aanpak en hoe zaken zo uitgezet worden dat er over een half jaar of een jaar resultaat bereikt is en ook welke resultaat beoogd wordt, zodat dat gemeten kan worden. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Smit. Was dat het? Wethouder.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, leden van de commissie. Ik wil even één ding ontzenuwen, want volgens mij hebben we op de dag dat het rapport beschikbaar kwam een drietrapsraket gerealiseerd waarbij we het heel nadrukkelijk hebben geagendeerd als college, maar ook als directie, zowel binnen het college hebben we erover gesproken, er is een bijeenkomst belegd met uw raad, waar de nieuwe directeuren zijn voorgesteld, waarbij ook de conclusies van dit rapport aan de orde zijn gekomen en ook toegelicht door de onderzoekers en we hebben ons uiterste best gedaan om u duidelijk te maken dat er sprake is van een toch wel vrij fundamenteel probleem wat we met elkaar hebben. Want inderdaad, er werken een aantal mensen in onze organisatie die onvoldoende het gevoel ervaren dat zij sturing en richting en duidelijkheid hebben over hoe er gefunctioneerd moet worden.

De voorzitter: Meneer Smit, u heeft een interruptie?

De heer Smit: Een hele korte. Meneer de wethouder, die actie, ook die presentatie van directie met de gemeentesecretaris, die heb ik ervaren en dat vond ik heel positief, maar vervolgens wil ik dat vertaalt zien in de vragen die ik heb gesteld. Dus wat u zegt heb ik ook ervaren.

De voorzitter: Ik wil eerst even graag de wethouder de mogelijkheid geven om antwoord te geven.

Wethouder Botter: Het punt is dat we keihard aan het werk zijn en dat dit de eerste commissie is na het reces waar we in ieder geval drie onderwerpen hadden in bestuur van mijn hand, die heel nauw samenhangen met elkaar, maar waarbij je toch niet vanaf het één of andere moment een cultuur die sinds 2015 is ontstaan kunt wijzigen en vergeet u ook alstublieft niet dat 75 procent van de directie inmiddels gewijzigd is. Dus voordat deze mensen een klein beetje ingewerkt zijn, het gevoel hebben dat ze weten hoe de boel werkt. We zijn bezig met een enorm duidelijke structuurwijziging als het gaat ook over de directie van hoe er gewerkt wordt. De positie van de directie die is vele malen versterkt. Was het in het verleden zo dat de visie van de directie was het zijn vooral de afdelingsmanagers die verantwoordelijk zijn voor het reilen en zeilen van een organisatieonderdeel, is het nu zo dat er veel meer sturing is, veel meer gemeenschappelijkheid is, veel meer activiteiten zijn, ook nu met de directie en de managementlaag. Ik beloof u dat we u heel erg goed op de hoogte zullen houden van de voortgang.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Kijk, in deze beantwoording zit al een deel van wat ik eigenlijk hoopte dat er misschien wat sneller was, maar het was niet mijn intentie om te zeggen dat wij niet goed geïnformeerd zijn. Ook de raadsinformatie is gegeven, die bijeenkomst is prima geweest en dat is informeren. Ik denk en volgens mij is dat wat u ons eigenlijk al aan het toezeggen bent of misschien de intentie uitspreekt wat u al van plan was, dat dit ook vraagt om een openlijke discussie, zodat ook de rest van de stad weet waar wij staan en wat wij hopen vragen en van u te horen krijgen waar u heen gaat, want intern als we onze oren open doen horen we natuurlijk ook van alles, maar de discussie daarover zouden wij graag, nu komt hij ook, maar actief geagendeerd. Misschien moeten we bij het presidium zijn en niet bij u, wethouder, want dit is ook niet als kritiek bedoeld, maar wel de wens laten wij als raad hier ons over uitspreken.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Meneer de wethouder, de woorden van mijn voorganger aanvullend, u zegt ook niet van de ene op de andere dag. Dat beaam ik, dat erken ik. Er zijn geen verschillende dingen tussen ons denken, maar waar ik u toe wil verplichten is dat u ons heel nauw betreft bij de ontwikkelingen die plaatsvinden, de stappen die genomen worden zichtbaar voor ons maakt, de resultaten zichtbaar maakt. Want één ding: ik laat u niet een jaar of anderhalf jaar gezellig doorgaan om dan eens te vragen van en hoe gaat het nu, want het is van 2015 tot nu niet goed gegaan, dus nu is het aan u om ons te vertellen hoe het vanaf de presentatie van het rapport beter gaat, hoe het beter gaat, welke maatregelen genomen zijn en hoe die gaan resulteren. Want dat moet nu, vinden wij.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Nou ja, ik ben het helemaal met u eens en u hoeft mij niet aan te sporen voor openheid en transparantie en u meenemen in het hele proces, daar gaat het volgens mij eigenlijk helemaal niet om. Waar het om gaat is dat er een foto is gemaakt van Berenschot van de stand van zaken van de situatie hoe de organisatie er voorstaat en dat is niet rooskleurig. Dat sijpelt door op heel veel verschillende niveaus en wiens schuld dat is of hoe dat zo gekomen is, daar kunnen we heel lang met elkaar over praten, maar dat heeft weinig zin. Maar het punt is wel dat we met elkaar ervoor moeten zorgen hoe dat geregeld wordt en ik kan u wel vertellen dat er nog een aantal dingen op ons pad liggen. Dat er nog een aantal dingen op ons pad liggen. We zijn ook bezig om te kijken, we hebben nu een tijdelijk directeur Bedrijfsvoering aangetrokken en we hebben wel gekeken van hoe kunnen we ook in samenhang bijvoorbeeld tussen Vastgoed en de rest van de andere fysieke onderdelen krijgen. Misschien moet dat veel beter ondergebracht worden bij de directeur Fysiek en we komen zo meteen te spreken over ICT. Nou, daar is ook nog wel het een en ander over op te merken als het gaat over ICT. We willen met name, ook voor de komende jaren, omdat het heel belangrijk is dat je daar meer aandacht aan gaat besteden, de functie voor de directeur Bedrijfsvoering vooral inzetten op die CEO-functie en die ICT-functie. Het is alleen niet mogelijk geweest om tussen de laatste raadsvergadering en nu deze commissievergadering ook daadwerkelijk alle stukken klaar te hebben, want die zijn nog niet door het college geweest, maar weet dat er keihard wordt gewerkt aan het meerjarig personeelsplan, dus de strategische visie op personeel. Daar komen natuurlijk allerlei dingen in terug. Weet dat ik er tijdens begrotingsbehandeling zal komen met een programma om ook in ieder geval te kijken of het mogelijk is dat we hetgeen wat er moet gebeuren, om weer in control te komen, want zo wil ik het best wel noemen hoor, ik ben daar niet te beroerd voor. Om te kijken of we dat ook een impuls kunnen geven. Weten dat de directie regelmatig met elkaar in gesprek gaat om te kijken zij ook de managers in hun kracht kunnen zetten als het gaat over zaken gewoon van het primaire proces, want dat leest u ook in het rapport. Sommige dingen gaan gewoon fout als het gaat over het personeelsbeleid of op het terrein van de financiën en dergelijke en dat heeft er alles mee te maken dat

deze mensen gewoon een enorme hoeveelheid werk en spare of control op hun bordje hebben, dus daar moet ook naar worden gekeken.

De heer Smit: Nou, nogmaals meneer de wethouder, dank u wel daarvoor. Ik hoop ook dat u erboven staat, ook beseft dat de directie zichzelf ook nog in positie moet zetten, maar ik wacht uw nadrukkelijke informatie af zodat wij kunnen zien wat er opgepakt gaat worden, met welke termijnen en met welke beoogde resultaten.

Wethouder Botter: Ja, maar kijk, wat ik ook nog wel belangrijk vind om aan te geven is dat u ook tussen de regels door wel een vraag stelt in de zin van in hoeverre heeft de nieuwe gemeentesecretaris nu wel of geen steun van mij als wethouder HRM of Bedrijfsvoering en van het college en dat vind ik eigenlijk een vraag die ik volgens mij al beantwoord heb bij de kadernota ook, want daar heeft u dezelfde vraag gesteld, maar het punt is, zij heeft mijn volledige steun. Als het gaat over de maatregelen die genomen worden, daar hebben wij het heel vaak met elkaar ook over in het college en sommige afdelingen daar gaat het bij wijze van spreken veel beter, die kunnen een voorbeeld zijn voor andere onderdelen, maar sommige onderdelen zullen een beetje bij moeten halen. Wat u hopelijk ook in het en dat is niet om mezelf op de borst te slaan, maar wat u misschien ook in het rapport heeft gelezen is dat met name het programma Nieuwe Democratie en Dienstverlening als voorbeelden worden genoemd van waar die samenwerking heel veel extra kansen biedt om die kruisbestuiving te hebben. Nou en daar zijn we natuurlijk ook mee bezig om te kijken hoe we dat soort aspecten kunnen bedenken. Laat ik u in ieder geval zeggen dat het rapport en de weerslag van het rapport, niet veel afweek van het oordeel van wat ik zelf de afgelopen jaren ook had opgedaan van hoe het ging. Het is een ingewikkelde structuur die we met elkaar hebben bedacht. Je hebt onderdelen die gericht zijn op gebieden, je hebt onderdelen die gericht zijn op projecten en programma's, je hebt onderdelen via de lijn, je hebt onderdelen via de hiërarchie. Nou, dat zijn dus allemaal aspecten waar we gewoon nog eens goed met elkaar over moeten nadenken of dat nou het meest gewenste model is, laat ik het zo zeggen. Het meest gewenste model, zoals dat kan worden ondersteund en de reden waarom ik hier in het begin en daar wil ik toch nog even een paar woorden aan wijden. De Actiepartij heeft het geagendeerd. Nou, dat is prima. Dat is denk ik ook heel erg goed, maar daar werd bij een aantal dingen aangekoppeld, bijvoorbeeld ook over de samenwerking Zandvoort-Haarlem, waar het eigenlijk in dit onderzoek niet over gaat en waar we apart over gesproken hebben en waar we ook apart met elkaar besluiten over hebben genomen. De arbitragecommissie-uitkomst, dat is gewoon hier in uw raad als hamerstuk doorgedaan. Dus we hebben daar ook afspraken over gemaakt, over de financiën. Wij hebben afspraken gemaakt hoe we dat gaan afwickelen en dat was het punt aan het begin waar ik even over ging. Dus die financiële risico's van Zandvoort die zijn wat mij betreft niet echt het punt en als het gaat over dat u zegt van de gemeente Zandvoort. Ja, de gemeente Zandvoort bestaat dus gewoon, het is weliswaar een gezamenlijk ambtelijk apparaat wat we hebben, maar het zijn twee gemeenten. Dus ons ambtelijk apparaat werkt voor de gemeente Haarlem en de gemeente Zandvoort. Dat zijn gewoon nog steeds twee aparte entiteiten en ik denk dat dat belangrijk is om dat ook in ogeschouw te nemen en ook daarin zijn we vanuit het rapport, want volgens mij is dat ook Berenschot geweest, aan het kijken van hoe we de bedrijfsvoering kunnen vereenvoudigen, hoe we meer dingen samen kunnen doen, hoe we de overhead kunnen terugdringen en hoe we de collega's van Bedrijfsvoering van Zandvoort meer bij het primaire proces kunnen betrekken. Nou, dan, als ik kijk naar hetgeen van wat de Partij van de Arbeid eigenlijk zegt, daar ben ik voor een deel al op ingegaan, ook door de toelichtende vraag, maar ik kan alleen maar onderschrijven wat u heeft gezegd. Datzelfde geldt voor hetgeen wat mevrouw Van der Windt heeft gezegd, dat er een mismatch is tussen de slagkracht en wij zijn daar ook nadrukkelijk nu in aanloop naar de nieuwe begroting over met elkaar in gesprek en dat hebben we ook wel vaker gedaan, maar van dat je veel duidelijker met elkaar de prioritering moet maken of je werkelijk in staat bent om het ook daadwerkelijk te doen. Dus wij willen daarbij, als er nieuw beleid in gang wordt gezet, dat de directie dan daarbij ook het advies geeft of dat wel of niet kan. Wij werden natuurlijk bij de start van deze coalitieperiode na een half jaar ook geconfronteerd

met het feit van dat er eigenlijk voor elf miljoen aan fte bij zou moeten. Nou, dat is natuurlijk heel raar als je net een coalitieakkoord hebt afgesloten. Dus dat soort dingen, dat willen we ook niet meer, dus dat moet veel duidelijker en sneller helder worden waar de problematiek zit en bij elk nieuw beleidsvoorstel zal duidelijk moeten worden gemaakt van of er ook voldoende geld is en ambtelijke capaciteit om het daadwerkelijk uit te voeren, want dat is heel nadrukkelijk ook één van de conclusies. We starten heel veel op, we doen heel erg veel, maar als het gaat over de invulling, ook bij het IP, merk je gewoon dat er sprake is van dat de realisatie van hetgeen wat we doen achterblijft. Nou, dat moeten we ook aanpakken. De opmerking van Hart voor Haarlem kan ik ook alleen maar onderschrijven, maar dat heeft een andere oorzaak. Er zit niet echt in de relatie tussen de organisatie en de politiek, noch tussen het college, noch tussen de gemeenteraad. Dat was ook niet de opdracht van de onderzoekers, maar je leest wel tussen de regels door en volgens mij heeft u dat ook gedaan, dat dat beter kan. Dus ook dat is een punt wat in het vervolgtraject wordt meegenomen. Ja, GroenLinks die zal in de toekomstige plannen waarmee ik kom, zowel over diversiteit, over strategisch personeelsbeleid, over ICT en dergelijke, opmaken dat al de punten die genoemd worden en die ook als aanbeveling zijn opgevoerd, dat die zullen worden uitgewerkt en opgevolgd. Als het gaat over OPH, we hebben net al wat een-tweetjes gehad tussen elkaar. Volgens mij is er al veel van hetgeen wat u ook in uw eerste bijdrage heeft aangegeven beantwoordt. U schetst een heel erg doembeeld in uw eerste reactie. Zo erg zou ik het niet willen overnemen, maar ik zal zorgen dat u de plannen van aanpak, van hoe we dit gaan aanpakken en verbeteren, dat u die ook krijgt. Dat u daar niet alleen kennis van kunt nemen, maar ook over mee kunt denken. Er zit hier per slot van rekening een heleboel denkkracht en intellect, dus wat mij betreft is het gewoon goed om dat met elkaar te bespreken. Dus ... Nou ja, maar het is toch gewoon zo? Dus wat mij betreft heb ik daarmee alle punten behandeld. Concluderend, ik ga heel ver met u mee als u zegt van er moet een hoop gebeuren en daar zou ik het graag bij willen laten.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Is er nog behoefte aan een tweede termijn of zijn er nog vragen die niet beantwoord zijn? Nee? Dan kunnen we dit onderwerp afsluiten? Dan gaan we dat doen. Dan ga ik door naar het volgende onderwerp en blijft u vooral zitten, wethouder, want deze is ook voor u.

13.1 Toezenden Stukken organisatieontwikkeling.

14. 20.55 – 21.40 uur 213a onderzoek digitalisering dienstverlening (JB).

14.1 RKC advies op art 213 a onderzoek digitalisering.

De voorzitter: Dat is agendapunt 14, onderzoek digitalisering dienstverlening. Het is gebruikelijk dat artikel 2013 ... Of 2013, 213a, onderzoeken. 2013a ... Ter bespreking worden geagendeerd. Dus het onderzoek analyseert de digitale dienstverlening vanuit de klant als bedrijfsvoering en gaat in op de ontwikkeling van MijnHaarlem. Elk onderdeel is van aanbevelingen voorzien. De RKC heeft advies uitgebracht aan de commissie en dit zou u hierbij eventueel kunnen betrekken. Wie mag ik het eerst het woord geven? Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Het heeft inderdaad natuurlijk relatie met het vorige onderwerp. Wat mij opviel in de stukken is dat er heel veel accent wordt gelegd op wat ik maar even het front office noem, dus de voorkant waar vragen van burgers, bedrijven, binnenkomen, op allerlei gebieden en waar eigenlijk de vraag gesteld wordt kunnen we die vragen ook digitaal zoveel mogelijk kanaliseren, via websites, webformulieren en dergelijke, om als het ware de ingang zo digitaal mogelijk te maken. Ja, daarbij wordt wel gezegd ja, moeten we misschien campagnes gaan voeren om mensen zoveel mogelijk ook in dat digitale spoor te krijgen, maar ik denk dat dat ... Ja, we zijn natuurlijk geen ING Bank of andere instanties die zich kunnen permitteren om afscheid te nemen van klanten als ze niet in het digitale malletje passen. We moeten gewoon alle burgers van Haarlem

kunnen bedienen. Ik denk dus ook dat we er vanuit moeten gaan dat we altijd een behoorlijk percentage niet-digitaalvaardige mensen zullen moeten kunnen afwikkelen, helpen in onze gemeente. Dus het verwachten dat we dat naar honderd procent gaan optrekken en dat dan alle problemen zijn opgelost, ik zou daarvoor willen waarschuwen dat dat absoluut geen reëel uitgangspunt is. Wat volgens mij veel belangrijker is, is eigenlijk niet zozeer de klantreis, maar de formulierenreis, want wat er achter die input komt die dan een klant levert, hetzij digitaal, hetzij via balie, loket of telefoon of wat dan ook. Ja, en moet daarna de organisatie in en afgewikkeld worden. Dan kun je altijd mooi zo'n formulier volgen, langs welke bureaus het allemaal moet virtueel of zelfs nog reëel en wie er allemaal iets mee moet doen voordat uiteindelijk de klant zijn eindproduct dan weer krijgt. Ik denk dat in het streven naar digitalisering, laat ik zeggen dat aspect, dus hoe lopen die vragen door zo'n organisatie heen, wat kun je daarin verbeteren, versnellen, stroomlijnen, et cetera, dat dat eigenlijk een veel belangrijkere digitaliseringsopgave is dan dat front-end. Dat front-end, dat komt wel goed, is uiteindelijk ook niet het alleringewikkeldste, maar juist hoe je die organisatie dan door laten lopen zodat het vlot en efficiënt afgewikkeld wordt en de klant uiteindelijk ook snel, of de burger, snel zijn resultaat ziet, dat is denk ik de grootste uitdaging. Daar kom je weer meteen terug op het vorige onderwerp, hoe is dat in die organisatie dan geregeld, dus dat verkokert, moet natuurlijk door al die kokers heen of heb je daar per product bepaalde teams voor. Ja, er zijn natuurlijk allerlei organisaties fysisch dan op los te laten. Dat is eigenlijk de dingen die ik zou willen meegeven naar aanleiding van dit verhaal.

De voorzitter: Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ik kan aansluiten bij de heer IJsbrandy van Hart voor Haarlem. Ik denk dat het ook belangrijk is om de veiligheid weer een upgrade te geven, is volgens mij ook weer het verhaal. En ook inderdaad met name die efficiëntie die vanaf het front office uiteindelijk door de organisatie heen gaat en zo min mogelijk bureaucratie ook voor de burger. De formulieren zo eenvoudig mogelijk, daar kunnen we ook nog wel een slag inslaan. In ieder geval is mijn fractie akkoord met het artikel 213a, onderzoek naar dit punt. Dank u.

De voorzitter: Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dank u wel. We hebben het ook gelezen en we zijn in grote lijnen akkoord met wat ervoor ligt. Het is inderdaad zo wat meneer IJsbrandy zei over formulieren en hoe je daarmee omgaat. De neiging bestaat om de formulieren vol te proppen met gegevens die niet noodzakelijk zijn voor de aanvraag die men op dat moment doet. Nu is dat in digitalisering goed op te lossen, maar ik moet ook eerlijk zeggen dat ik de documentenstroom wat je moet invullen niet goed genoeg ken, maar ik weet wel van andere projecten dat we vaak veel meer vragen aan de mensen dan nodig is om te behandelen wat ze aanvragen. Daar zou ik wel voor waken, want juist in digitalisering hoef je alleen maar de kernvragen te stellen en de rest van de informatie als je iemand kent heb je al. Laten we niet teveel opnieuw gaan vragen, dat is één van de valkuilen die ik ken, maar die niet noodzakelijkerwijs in deze organisatie hoeft te zitten op dit moment. Maar verder ondersteun ik ook het feit dat mensen altijd zullen willen blijven komen. Mensen willen gewoon contact, mensen die zijn niet vaardig genoeg om het digitaal op te lossen, dus het klantcontactcentrum, waar overigens in het stuk aandacht aan besteed wordt, moet ook bemenst blijven en moeten mensen ook door de digitale structuur kunnen leiden om snel het product te geven waar de mensen om vragen. Verder ons akkoord hierop.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan het kort houden, want er is al heel veel over gezegd. Ook wij zijn blij dat dit artikel 213a-onderzoek heeft plaatsgevonden. Wij steunen de aanbeveling van de onderzoekers, maar we hebben ook heel kritisch gekeken naar de aanbevelingen die de RKC aan ons heeft

gedaan, want welke aanbevelingen neemt het college nu eigenlijk precies over en welke tijdelijk geldt daarvoor en hoe gaat het college de raad hierover informeren? Daar ben ik nog wel heel benieuwd naar. Dank u wel.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Ik hou het kort, mevrouw de voorzitter. Allereerst ...

De voorzitter: U heeft, meneer Smit, u heeft ook geen spreektijd meer. Dus u mag even wat zeggen, maar echt heel kort.

De heer Smit: Ja, dat probeer ik, maar dan moet ik ook beginnen. Ik dank mevrouw Van der Windt voor haar constatering en ik vraag het de wethouder of de adviezen aan de raad van RKC worden overgenomen. Ik constateer en dat is mijn oude rol als voorzitter RKC, maar ook mijn rol als lid auditcommissie, dat de opzet van 213a-onderzoeken nu niet echt wat je noemt degelijk is. En afdelingsmedewerker heeft het gemaakt en als je de reactie van de RKC leest dan vind ik het van het niveau van ik neem er kennis van. Ik heb gehoord wat mijn collega's hebben gezegd, maar het is heel moeilijk om dit 213a-onderzoek ultiem goed van opzet te vinden. Daar hou ik het bij.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Ja, voor wat betreft de RKC-adviesbrief, die is nog maar van acht dagen geleden, van 1 september, dus wij hoopten eigenlijk dat daar nog een schriftelijke reactie op zou komen, ook omdat het heel veel aanbevelingen zijn, dus dat lijkt me moeilijk om dan daar nu zo op in te gaan. In het kader van de toegankelijkheid is ook al eerder gezegd wij denken ook dat de publieke balie er moet blijven voor kwetsbare mensen die geen computer hebben of niet digitaal vaardig zijn, et cetera. En als laatste, mijn voorganger de heer Sepers heeft wel eens een keer een opmerking gemaakt dat het woord klant niet echt ... Ik zou bijna willen zeggen klantvriendelijk is. Het geeft de associatie van de gemeente als een commercieel bedrijf en wij hebben toen volgens mij uitgesproken dat we graag in plaats van het woord klant gewoon Haarlemmer, inwoner, burger, dat soort wat meer vriendelijke, dichtbijere termen zouden zien. Dank u wel.

De voorzitter: Meneer Trompetter, u heeft een interruptie op mevrouw Wisse.

De heer Trompetter: Ja. Ja, ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb wel een vraag. Zijn niet die digitaalvaardige mensen per definitie kwetsbaar?

Mevrouw Wisse: Ja, dat denk ik wel. Ik denk dat dat automatisch een achterstand in de samenleving oplevert, dat doet me een beetje denken ook aan de discussie die we laatst hadden over de bibliotheek en dat daar een plek zou moeten zijn waar deze mensen ondersteund worden. Ja, zeker een associatie met kwetsbaar, denk ik, als je niet digitaal vaardig bent.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter en dank u wel, commissie. Er lopen wel een paar discussies, vind ik, door elkaar heen, want aan de ene kant is een artikel 213a-onderzoek heb ik me laten vertellen iets wat het college initieert, omdat ze een vraag hebben van zijn we wel goed bezig. Dus het feit dat wij zelf als college de vraag hebben gesteld van zijn we daar met goede digitale advisering bezig en in de loop der tijd, dat is al iets waar we volgens mij zelf ook over aan het nadenken waren en dat nadenken kwam vooral

vanwege de reorganisatie van 2012-2013. Toen had men de ambitieuze opvatting dat alles digitaal zou worden, er hoefde echt ook helemaal niks meer fysiek en dat betekende meteen dat er zes of zeven mensen konden worden geschrapt bij het KCC. Daar plukken wij tot op de dag van vandaag de wrange vruchten van, dat is echt hetgeen wat u ook terugleest voor een deel in de rapportage en het idee dat alles digitaal moet, meneer IJbrandy, daar zijn we ook echt op teruggekomen, want je merkt gewoon dat het eigenlijk niet uitmaakt en afhankelijk is van leeftijd of men wel of niet digitaal vaardig is, maar dat het gewoon een kwestie is van dat het heel individueel is. Het feit van dat je alle kanalen alleen maar digitaal aanbiedt en dat je mensen zo veel mogelijk van je weghoudt, om het moeilijk te maken om een telefoonnummer te vinden of een e-mailadres, dat is niet onze intentie. Dus dat wil ik graag bij deze hebben gezegd. Wel is het zo dat je een andere groep mensen in de samenleving ziet die heel graag 24 uur per dag bediend kan worden, als ze de nachtdienst doen, als ze bij wijze van spreken in het weekend een formulier moeten invullen en wij willen graag dat we de mensen die daar aanspraak op willen maken, dat we die ook tegemoetkomen. Daar is voor onder andere MijnHaarlem een instrument voor en ik weet niet ... Ik hoor van GroenLinks van ik heb niet zo recent meer zo'n formulier ingevuld, maar wij zijn in sommige gevallen nog gewoon zo bezig dat je eerst je document moet uitprinten, dan moet je het invullen, vervolgens moet je het scannen en dan moet je het naar de gemeente sturen. Nou, dat is vrij omslachtig. Ik vind dat al vrij omslachtig en dan heb ik een scanner thuis, maar een heleboel mensen hebben gewoon geen scanner en wat wij dus zien is dat ze op een gegeven moment gewoon echt ophouden met het aanvragen of het reageren op iets en dan toch maar de telefoon of langskomen en dergelijke. Wil je echt zorgen dat mensen ook gebruik maken van dat digitale aanbod moet je zorgen dat het ook goed in elkaar zit en dat het vooral makkelijk wordt gemaakt en dat is echt het woord: makkelijk moeten worden gemaakt. Een ander punt en dat roert OPH aan, is de vraag van is dit nou een goed doorwrocht onderzoeksrapport? Ik kan me herinneren dat er nog geen half of anderhalf jaar geleden een rapport hier is geweest van een 213a-onderzoek wat extern was uitgevoerd, waarvan u zelf heeft aangegeven nou dat was toch wel heel erg duur. Dus eigenlijk is het een beetje nu van het deugt niet of het is niet goed genoeg, maar ik denk dat het rapport wat wij hier hebben liggen, dat dat een hele erge goede analyse is. Ik moet ook zeggen dat ik persoonlijk met de leden gesproken heb over de achterliggende problematiek die er speelt en dat is echt, daar is heel veel aandacht aan besteed om dat uit te zoeken. Dus ik ... En dat komt vaker voor, dat komt ook wel eens bij de jeugdzorg voor. Daar verschillen we gewoon van mening over hoe dit is aangevlogen en opgepakt.

De heer Smit: Voorzitter.

Wethouder Botter: En dat ...

De heer Smit: Voorzitter, ik stelde de wethouder alleen de vraag, ik had een voorzichtigheid of het een degelijk en goed stuk was. Het waardeoordeel heeft u gegeven, namens uzelf. Dat mag.

Wethouder Botter: Goed.

De voorzitter: Moment. Moment. Meneer Smit, serieus, u heeft nul spreektijd, dan gaat u uw nul spreektijd gebruiken om even een opmerking te maken, niet eens een aanvullende vraag. Hoe dan?

De heer Smit: Omdat ik nog spreektijd had.

De voorzitter: Nee, u had geen spreektijd meer, maar ik zie het door de vingers. Het is echt de laatste keer geweest, meneer Smit.

De heer Smit: U bent mild, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja en ik moet hier ook zeggen en daar heeft mevrouw Wisse van de Partij van de Arbeid ook gelijk in, wij nemen in ieder geval alle adviezen over die zijn gedaan in dat 213a-onderzoek en daar zullen we u ook tijdig over rapporteren. Daar zullen we zorgen dat u dat ook krijgt en dat nemen we mee in de rapportages die we over ICT regelmatig bij u doen, want er is inderdaad ook nog een rekenkamerrapportage over die 23 aanbevelingen, daar zijn we ook nog steeds mee bezig, daar moeten we er geloof ik nog twee van. Dus we zullen dit ook meenemen in dat verhaal zodat u het complete plaatje hebt en wat ik ook al zei, de nieuwe directeur Bedrijfsvoering die gaat echt een hele belangrijke rol spelen op het terrein van die ICT, informatisering en het digitaliseren, dus dat wordt zijn of haar job. Maar wat en dat was gewoon voor mij vrij nieuw, dat de rekenkamercommissie ook nog eens over dat artikel 213a-onderzoek met een hele reeks van aanbevelingen komen. Dus daar kom ik later dan op terug welke we daarvan overnemen, maar het is niet, wat is het, gebruikelijk dat we altijd bij een 213a-onderzoek ook nog eens een keer een rekenkamerreactie krijgen en de vraag is of we dat met elkaar ook moeten willen, zo'n soort procedure, maar dat hoor ik graag van u. Misschien in een tweede termijn of op een ander moment en volgens mij heb ik voor de rest alles gehad.

De voorzitter: Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik weet niet of we de RKC bij elke 213a-onderzoek moeten betrekken, maar bij een onderzoek zoals dit waar heel veel aanbevelingen uitrollen dat lijkt me wel een win-winsituatie, toch?

Wethouder Botter: Dank. Dat kan, dat is heel goed mogelijk.

De voorzitter: Ik begrijp dat, het zit in de werkwijze van de RKC, bij elk 213a-onderzoek. Nee, dat is waar, daar heeft u ook een punt. Nee. Nee, hoor. Nee. Maakt niet uit, maar het is ... Nee, ik heb het ook niet eerder gezien, eerlijk gezegd, maar goed, het hoort dus officieel wel, ja. Is er behoefte aan de tweede termijn? Zijn er nog vragen, opmerkingen? Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ik heb de indruk dat als de wethouder mijn vragen beantwoordt dat hij daarmee ook heeft voldaan aan het advies van de RKC die precies hetzelfde vraagt.

Wethouder Botter: Ik ga er nog één keer heel goed doorheen.

De voorzitter: Goed. Als er verder geen vragen of opmerkingen zijn. Ja, maar dat is ... Er liggen 23 RKC-aanbevelingen. Drie. Goed. En die neemt u over? Die neemt u over. Goed zo. Oké, er zijn drie aanbevelingen van ... Nee, nee, want daar heeft de wethouder net wat over gezegd. De wethouder gaat zich nog buigen over die aanbevelingen die het RKC doet en daar komt hij in een later stadium, komt hij daarop terug. Want ... O, dat is het, hè. Zo hebben we hem rond, hè. Zo is hij rond. Oké. Gaat de commissie daarmee akkoord? Of wilt u dat al deze aanbevelingen worden overgenomen? Want zo is hij, geloof ik.

Wethouder Botter: Dan zou ik nog graag even in herinnering willen roepen of er ook ambtelijke capaciteit voor is om dat allemaal te doen zo in een achternamiddag.

De voorzitter: Nou, zeg het maar, want ik heb net begrepen u gaat erover, u mag zeggen of de aanbevelingen overgenomen moeten worden. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik hoor iets over te ambtelijke capaciteit die er al dan niet is voor het afhandelen van de rekenkamercommissieadviezen en die uit 213a komen. Dan is mijn wedervraag wat heeft de wethouder nodig aan capaciteit en kan hij met een voorstel komen? En dan kunnen wij kijken hoe we dat aanvullen.

De voorzitter: Misschien kunt u een onderzoek doen naar de hoeveelheid capaciteit die u nodig heeft om deze afdoeningen ...

Wethouder Botter: Dat is een hele goede suggestie, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Goed. U geeft aan dat ze overgenomen moeten worden en de wethouder geeft aan wanneer dat gaat lukken. En mocht het op een of andere manier niet lukken, vertraagd lukken, dan komt de wethouder bij ons terug en hij gaat heel netjes over rapporteren in een mededeling. Is dat een afspraak? Goed zo, heb ik hem toch nog een beetje rechtgetrokken. Goed zo. Het is eigenlijk koffiepauze, dus dat kan, we kunnen even vijf minuten koffietje doen. Ja, ik zie wel wat knikkende hoofden. Nee, we hebben nog twee punten. Ja. Resultaat deelnemingen en even kijken ... De zienswijze geven op conceptvoorstel samenwerking MRA.

15. Koffiepauze 21.40 – 21.55 uur.

De voorzitter: Dus ik stel voor dat we even vijf minuten pauze nemen, dat we hier om tien voor tien weer terug zijn. Is dat akkoord? Oké, tot zo.

Ter advisering aan de raad.

De voorzitter: Voor de kijkers thuis, het is als volgt. We hebben een logistiekprobleem. De wethouder die wij hier verwachten is de heer Berkhout. Hij moet aanwezig zijn voor agendaonderdeel 16 en dat gaat over Resultaat deelnemingen 2020 en hij moet hier zijn voor agendapunt 17, Zienswijze geven op het conceptvoorstel Samenwerkingsafspraken MRA. Nu is agendapunt 17 gaat door naar de raad, dat heet bij ons een adviespunt, dus die moeten we echt gaan behandelen. Echter, nu is het zo dat we bij een zienswijze niet per se de wethouder of een lid van het college zelf nodig hebben, het is namelijk onze zienswijze die wij kunnen meegeven aan het college. Daar is de wethouder niet per se voor nodig. Het ziet er niet naar uit, het vertraagt enorm in de andere commissie waar de heer Berkhout nu aan het woord is, dus eigenlijk hebben wij hier besloten om agendapunt 16 door te schuiven naar de eerstvolgende vergadering, die zal zijn in oktober en agendapunt 17 gaan wij nu hier, zoals we hier zitten bij elkaar, alsnog afdoen, omdat het hier gaat, nogmaals, om een zienswijze.

17. 22.20 – 23.00 uur Zienswijze geven op concept-voorstel Samenwerkingsafspraken MRA (RB).

De voorzitter: Dan wil ik graag, ik denk dat ik mevrouw Van der Windt als eerste het woord geef. Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dat mag, voorzitter. Dank u wel. Ja, ik heb dit stuk met heel veel belangstelling gelezen. Voor de kijkers thuis is het goed om te weten dat wij een paar maanden geleden een zienswijze hebben gegeven met een heel aantal punten om de MRA wat beter te maken, wat democratischer. Nou, daar is op gereageerd en op heel veel punten zijn we wel gehoord. Er zijn punten overgenomen. Voor twee punten geldt dat niet en dat waren punten waar D66 moeite mee had. Dat was allereerst het punt D, het bureau van de MRA en het personeelsbeleid, daar hebben wij voorgesteld dat het bureau van de MRA echt eigen capaciteit kon krijgen in plaats van telkens ambtenaren van gemeentes in te lenen, dat lijkt ons veel transparanter. Dat is niet overgenomen en wij zouden graag de zienswijze die nu in conceptvorm voorligt willen aanvullen met het punt

dat we toch echt graag met het oog op de democratische verantwoording en transparantie dat dan liever wel opgenomen zouden willen hebben en het andere punt is, punt ... Even doorscrollen waar die is, dat is punt I, want wij hadden ook voorgesteld om net als in de metropoolregio Den Haag, om ook inwoners spreekrecht toe te kennen op onderwerpen die bij een vergadering van de MRA aan de orde zijn en daar is eigenlijk niets over gezegd en dat vinden wij buitengewoon jammer, want wij vinden het belangrijk dat de inwoners van de MRA ook hier spreekrecht hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Is er nog iemand anders? Meneer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u. We hadden twee toevoegingen, een beetje in het verlengde van wat mevrouw Van der Windt net zei over de betrokkenheid van mensen bij de MRA. Ja, ook een beetje voor de kijkers thuis, naast de MRA heb je ook nog de VRA, de Vervoerregio Amsterdam, met andere taken, ook weer andere grenzen. Nou, Haarlem zou op zich ook gaan aansluiten bij de VRA, dat is u misschien wel bekend, maar tegelijkertijd zouden wij ook graag in het stuk zien dat er een voorstel komt voor nauwere samenwerking, dus dat willen we ook in de zienswijze hebben opgenomen in ieder geval. Dus dan gaat het om punt J en ... Ja, dat zeg ik goed, punt J. Ik had hem hier verkeerd opgeschreven, maar het gaat de goeie kant op. Even kijken en dan gaat het ook over punt F, dat is wat meer de inhoud. We hebben het over de systeemsprong luchthaven Schiphol, verduurzaming. Nou, ik hoef u niet uitgebreid mee te nemen in wat GroenLinks van Schiphol vindt, maar we vinden het in ieder geval wel belangrijk dat daar in de zienswijze ook aandacht voor komt hoe wij als Haarlem kijken naar Schiphol en dan vooral die transitie van die korte vluchten tot 750 kilometer richting hogesnelheidsspoor, is dan een belangrijke en dan gaat het ook om de lobby richting, vanuit de MRA, richting politiek Den Haag om te komen tot de noodzakelijke investeringen in het spoor.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Drost. Zijn er verder nog mensen die hier iets over willen zeggen? Dan stel ik voor dat wij nu even gaan kijken, de zienswijze, is wel even belangrijk om te weten, moet gedragen zijn. Dat betekent dat er een meerderheid zijn in deze commissie die voor deze punten die zojuist genoemd zijn, dat we het daarover eens zijn dat die allemaal in die zienswijze terecht komen en pas dan kan het door en kan de auteur opdracht krijgen om deze punten alsnog toe te voegen aan de zienswijze, wat ook zeker gaat gebeuren mocht deze zienswijze, zoals nu aangepast door u, gedragen zijn. Dus ik wil even checken of dat inderdaad het geval is. Mag ik handen zien van de mensen die het eens zijn met zowel de punten van GroenLinks als het punt van D66? Dan hebben wij een meerderheid. Dan ga ik vragen aan de auteur, of tenminste de griffie gaat vragen aan de auteur, of deze punten toegevoegd kunnen worden aan de zienswijze en die zienswijze wordt dan vastgesteld in de eerstvolgende raadsvergadering. Nee, wordt geagendeerd inderdaad. O, zullen we hem als hamerstuk agenderen in de raad? Of als hamerstuk met stemverklaring. Hamerstuk? Hamerstuk. Over hamerstukken gesproken, ik heb hier een hamertje.

18. Sluiting.

De voorzitter: Volgens mij zijn we door deze vergadering heen, dus ik sluit bij deze de vergadering. Dank u wel voor uw komst en de mensen thuis, bedankt voor het kijken en tot de volgende keer.